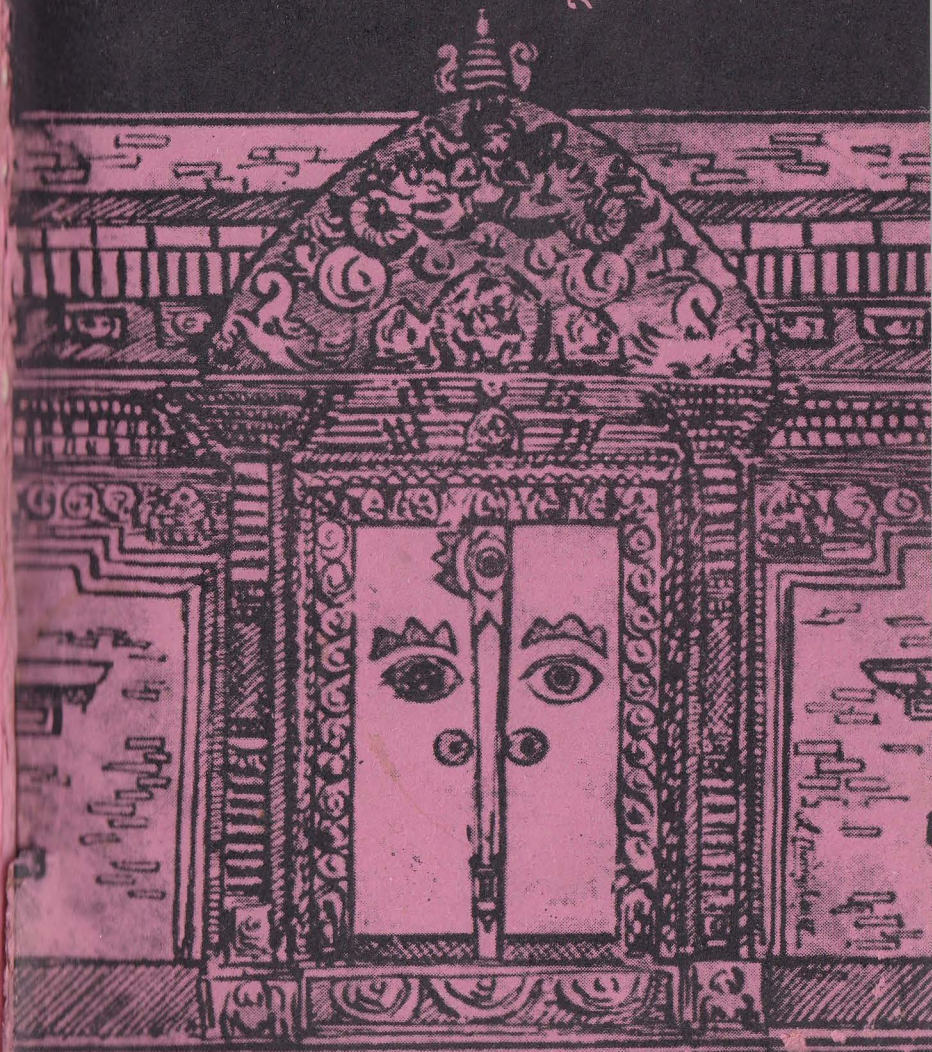

नेपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पूजा

चवमि : बलदेव जुजु
सुरेन्द्रमान श्रेष्ठ

नेपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पूजा

चवमि :

बलदेव जुजु
सुरेन्द्रमान श्रेष्ठ

नेपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पूजा

चवमि :

बलदेव जुजु
सुरेन्द्रमान श्रेष्ठ

पिकाक :

चवमिपिं

पिथना :

न्हापां १०००, ने.सं. ११०५
न्हापल्यू, ने.सं. ११२०

मू २५५/-

थाकू :

कोसेली छापाखाना, यँ

धलः पौ

चवसु	पौ
१. नेपाःया तान्त्रिक चःत	१
२. भीगु संस्कृतिइ सभ्यया महत्व	९
३. छ्ये सगं	१६
४. नेपालय् चःखः जात्रा	२५
५. खङ्ग सुरक्षाया प्रतीक	३३
६. मोहनी	४१
७. स्वन्ति नखः	५१
८. सीकाःभू	५८

न्हापांगु पिथनाया जिमिगु खँ

संस्कृति सभ्यताया चिं जूगुलिं थुकिया महत्त्व मथूमह मनू मनूया तँय् लाइमखु धका: विद्वान्तय्सं धयाच्चनी । संस्कृति धयागु तःधंगु बौद्धिक मन्थनं पिहांवइगु खः । उकिइ दुने दर्शन हे सुलाच्चंगु दयाच्चनी । अथे जूगुलिं दर्शन मदुगु संस्कृतिं विकृतिया हे रूप काये फु ।

अथे हे भीगु नेपाः गालय् दुनेच्चपिसं थःगु धका: नाला कयातःपिं छःत व इमिगु पूजातय्के, अले इलय्व्यलय् न्यायेका च्वंगु छः जात्रातय्के नं बिचाः याना स्वयेबलय् तःसकं रहस्य दुगु थःगु हे तालगु मौलिक दर्शन खने दया वः । थ्व दर्शनयात वैदिक शास्त्र (धर्मशास्त्र, पुराण आदि) व तन्त्रशास्त्रया जक लिधंसा कया: स्वया: नं मगा: । अज्ज भीगु गुलि संस्कृतिया खँतय्त इतिहासं नं थथे हे धका: प्रमाणित याये मफया च्वंगु दु । जवर्जस्तीं पुराण, तन्त्र व इतिहासया आधारय् व्याख्या याना: निर्णय यायेत कुतः यायेगुलिं सत्य खँ भन् हे तना वनेफु ।

थुगु हे प्रसङ्गय् थनयागु धार्मिक संस्कृतितय्के दुसुलाच्चंगु खँ त जिमित सीके मास्ति वया: फक्व मालामिला स्वया: अध्ययन यायेगु ज्या यायां वना । दँल दँ वन नं लुदकं तथ्य खँत लुइके मफु । छर्खेला थन थुगु बारे सःसिउपिं मनू हे मदये धुंकल खनि । उकीसं भीगु पुलां पुलांगु सफूत नं यक्व हे मदये धुंकल । आधुनिकताया फसं कःपिं मनूतय्सं ला उज्वःगु धार्मिक ज्यातय्त अन्धविश्वास धका: वान्छ्रवयेगु हे बिचाः याना हये धुंकल । अथे जूगुलिं आ: नं भीसं थनयागु संस्कृतिया महत्त्व सकसितं थुइके विइमफुत धाःसा ला भीगु संस्कृतित अथे हे लोप जुया वनीगु अवस्था वइ । उकिं गुलि फत उलि जूसां लुइके फुगु खँ त सकसियां न्ह्यःने ब्वये फुसां चर्चा यायेत त्वह सां दइ धयागु मनं तुना: थ्व सफू च्वयेगु साहस यानागु खः । थुकिं याना: “थ्व खँ खः लाकि मखु” धका: निर्णय यायेगु ज्या ब्वमिपिनिगु ल्हातय्

लःलहाना च्वना । ब्वमिपिनिगुपाखें आलोचनात वल धाःसा थःगु हे खँ जक चःने लाकेगु ज्या मयासे तथ्य खँ पिहाँ वःगुलिइ लय्तायेगु पक्षय् जिपिं च्वंच्वनागु दु । छायाधाःसा थ्व जिमिगु नःलिगु कुतः खः, उकिं द्रंगु खँत यक्व हे दये फु, अज्ञानं जूगु द्रं विद्रं त पतिंचा सुयाः क्यनाः ब्वमिपिसं सहयोग याना विइ धकाः आशा यानाच्वना । थ्व सफुलिइ च्यापु च्वखँत दु, जिपिं निम्हसिनं म्हतिं प्यपु प्यपु च्वयागु खः । अथे जूसां निम्हय्सियां खँ ब्याकाः सल्लाह यानाः हे च्वयागुलिं जिपिं निम्ह जूसां विचारय् छम्ह हे धाःसां पाइमखु ।

सफू पिथनेत ग्वाहालि याना दिउपिं हनेबहःपिं विद्वान्त व पासापित गब्लें हे जिमिसं ल्वःमके फइमखु । नेपालभाषा व साहित्यया सेवाय् ब्याककं जीवन पाना दिउम्ह ज्ञानबृद्ध व वयोबृद्ध हनेबहःम्ह प्रेमबहादुर कसाःजुं जिमिगु उत्साहयात यक्व थकया बिया दिउगु दु । जिमिगु कुतःयात समर्थन यानाः सफूयाबारे थःगु प्रतिक्रिया व मन्तव्य नं प्वंकाःबियादिउगुलिं वय्कःप्रति जिपिं आभारी जुयाच्वना । अनलि सफुलिइ तयेमाःगु ब्लक त दयेकेत जिमिगु मनं तुनाथें चित्र दयेकाः ग्वाहालि याःम्ह किजा अथवा पासा हे धाःसां जिउम्ह जीवन राजोपाध्याययात दुनुगलनिसें यक्व सुभाय् दु । हिसि प्रेसया थुवाः पासा पुष्पबहादुर चित्रकारजुं नं सफू छापय् याका दिउगु जक मखुसे मेमेगु माःगु सल्लाः नापं बियादियाः यक्व ग्वाहालि यानाः जिमित तःधंगु गुन याना दिउगु दु, उकिं वय्कःयात नं यक्व धन्यवाद बियाः च्वना । अनलि जिमित सफू च्वयेत न्त्यध्वायेगु नापनापं फक्व सामग्री ताःलाकेत व मेमेकथनं ग्वाहालि याना दिउपिं यक्व पासापिन्त ला न्त्याक्व सुभाय् द्यछाःसां गाइमखु ।

१. च्वसुया नांया न्त्यःने □ थथे चिं दुगु वलदेव जुजुं, अलय् थथे चिं △ दुगु सुरेन्द्रमान श्रेष्ठं च्वःगु खः ।
२. द्यबः किपातय् च्वंगु देगःया लुखा खड्ग आकारय् दयेकाःतःगु खः धयागु खँ “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ दु । थ्व च्वसु ने.सं. ११०४ दँया “न्हाय्क” दँ पतिइ नं पिहाँ वये धुंकूगु दु ।

च्वमिपिं

निक्वःगु पिथनाया खँ

नेपाल संवत् ११०५ दँय् पिदंगु 'नेपाःया तान्त्रिक छः व तान्त्रिक पूजा' सफू पिदनाः स्वदैति दुबले हे फुक्कं फुत्त, बजारय् न्यायेगु मदयाः यक्वसिनं सफू माल धकाः जिमिथाय् धाःवयेगु यानाच्चंगु नं दँलं दँ दये धुंकल । न्हून्हुगु सफूत च्वयाः पिथनेगुली हे जिमिगु ध्यान वनाच्चंगुलिं पुलांगु छक्वः पिथनेधुंगु सफू हानं पिथनेगु पाखे बिचाः मवनाच्चंगु खः ।

आः ला भिन्त्यादँमसिं हे ई वने धुंकूगुलिं थुगुसी निक्वःगु पिथनाकथं थुगु सफू ब्वमिपिनि न्ह्यःने ब्वयेगु ताःकयाः कुतः जूगु खः । ब्वमिपिसं सफूयात तःसकं ययेका दिउगुलिं छिक्कपिन्त यक्वयक्व सुभाय् चछायाच्चना । छिक्कपिनिगु ययेका हे जिमिगु तःधंगु भलसा खः धकाः मनंतुसे सफू फुक्कं छिक्कपिन्त हे चछाये, सुभाय् !

जिगु छत्वाःचा

ध्व हे आशिवन ७ गतेयागु खँ खः । श्याम डी. कुमाः भाजुयागु पौ ज्वनाः मिसा छम्ह जिथाय् वल । मिसा दक्षिण अमेरिकाया उरुग्वे धयागु देशयाम्ह जुयाच्चन, व छम्ह पर्यटक । थःगु देशं पिहाँ वःगु भिस्वला दये धुंकल । विभिन्न देश चाःहिला आः नेपालय् ध्यंकः वःगु । “ल्हासा गेस्ट हाउस” धाःथाय् च्वच्चंगु जुयाच्चन । वयात नेपाः न्हूगु हे संसार थें च्वन हँ । अकिं सँभ्याः दुगु छेंय् च्वनाः नेवाः संस्कृतिया बारे अध्ययन याये मास्ते वल हँ । उकिया निम्ति जिं वयात सहयोग यायेमाल हँ धाल ।

जिमि मां तस्सकं मफया च्वंगुलिं व धन च्यान्हु गुन्हु जक च्वने तिनि धाःगुलिं वयागु इच्छा पूर्वका बी मफुत । लिपा स्वला-प्यला हे च्वनेगु यानाः वये धयाः व वन । खँ सिधल । तर नेपाःयात वं न्हूगु संसार भाःपूगु जिगु निम्ति न्हूगु खँ जुल । अमेरिकायात भीसं न्हूगु संसार धायेगु । थौं अमेरिकायाम्ह छम्ह पर्यटकं नेपाःयात न्हूगु संसार धाल । अद्भुत मखुला ध्व ? तर, मखु । छतिं मखु । न्ह्यात्थाय् वंसां वहे पहःयागु छें, व हे पहःयागु लं, व हे पहःयापिं मनूत, व हे थाय् व हे चालाबाला व हे थिति-रीति व विधि व्यवहार स्वयाः वःम्ह मनुखं नेपालय् फुक्क फुक्क हे पाःगु खंबलय् वयात नेपाः न्हूगु संसार थें च्वनीगु स्वभाविक खः । नेपाःयागु संस्कृति यूरोपयागु संस्कृतिनाप आकाश पाताल धयाथें हे पाः । पूर्वीय सभ्यता व संस्कृति लिसे हे नं जो लाः धाये मजिउ । उकिया अर्थ नेपाः अझ नं सिमसिमबाज्याया जमानाय् लिकुनाः थन धोग्गी पुलां अवस्था हे तिनि ला ले ? भौतिक क्षेत्रय् लिकुंगु खये फु । तर, सांस्कृतिक क्षेत्रय् ? पैगोडा शैलीयागु देगः व सँभ्याः दुगु दैयात कयाः वास्तुकलाया बिचार यानाः स्वतः धाःसा नगुने सन् १९८३

या सितम्बर महिनाय् पश्चिम जर्मनीया म्यूनिख शहरय् प्रदर्शनी जूबलय् नेपालकक्षया निम्ति थ्व हे पैगोडा शैलीयागु छें निर्माण जुल । मेमेपिनि नं थःथःगु देशया कक्षया निम्ति थःथःपिनि पहःयागु छें दयेकूसां प्रदर्शनी क्वचायेव फुक्क थुनाछ्वत । तर, नेपाःयागु पैगोडा शैलीयागु छें विशेष कलां जाःगु, सुयागु नाप जोमलाःगु जूगुलिं वयात ल्यंका हे तयेगु खँ अनयागु नगर सभासदं कोछित, प्रदर्शनीया आयोजकयाके धेवा पुलाः न्यानाः उकिया संरक्षण याना तल । अथेहे स्वीजरलैण्डया जूरिचय् जूगु प्रदर्शनी 'नेवार चोक' धकाः नेवाःतय्गु चुक थें दयेकाः ब्यातःगुली हे दकलय् सकलें आकर्षकगु वस्तु जुल । जापानय् थौकन्हय् गुगु एक्सपो-८५ प्रदर्शन जुयाच्चन उकियागु नेपालकक्ष दयेकेत व छायेपेत नेपालनिसें कालीगरत व कलाकारत बंगु दु । थ्व नं गुम्बा पह वङ्गुलिं मेमेगु देशयागु स्वयाः अवश्य पाइ धयागु विश्वास दु । थुकथं नेपाःयागु वास्तुकला खनीबलय् विदेशीतय्सं विशेष यानाः यूरोपी कलाविदतय्सं न्हूगु संसारय् वयाच्चना थें तायेकल धाःसा छुं अद्भुत मखु । थथे हे जुयाः जुइमाः नेपालीपना क्यनेत श्री ५ या सरकारं नं न्हूगु छें दयेके बलय् पैगोडा शैली वयेक पौ तयेमाः धकाः नियम दयेका ब्यूगु । १३०० दँ न्ह्यो जग हे मतसे दयेकाः तःगु मरुसतलय् भी जुजु वीरेन्द्रवीर विक्रम शाहदेवं मालिङ्गभसया राष्ट्रपतियात स्वागत यानाः भीगु वास्तुकलाया कदर यायेमाः धकाः राष्ट्रिय व अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रय् ध्यानाकर्षण याना विज्यात । हालसालय् तिनि जीर्णोद्धार जूगु थँवहिली च्वंगु कामरूप कामाक्षा, ज्वालामाई व दक्खिनकालीया देगलय् श्री ५ बडा महारानी ऐश्वर्य राज्यलक्ष्मी देवी पूजा यानाः विज्याःगु नं थ्व हे उद्देश्यं जुइमाः ।

थ्व जुल वास्तुकला व स्थापत्य कलायागु खँ, नेपाःगालय् दुहां वयेसाथं सकसिगुं मिखाया न्ह्योने भवाताहां दनाच्चनीगु वस्तु । अथे हे भीसं याना वयाच्चनागु आपालं ज्या खँ दु । थुपिं तुरुन्त खनीगु वस्तु मखु । निन्हु-प्यन्हु थन चाःहिलाः नेवाःत नाप भेलय् पुनाः स्वत धायेव तिनि खनीगु

वस्तु थुपिं खः । भीगु थितिरिति व व्यवहारया हे खँ काये का । याका वया च्वन । याना वया च्वन । याकूम्हसिनं छाये धकाः धाये फुगु मखु । न याःम्हसिनं छाये याना धकाः धाये फु । याका च्वनागु व याना च्वनागुया महत्त्व थूगु मखु । भौ कुनाः श्राद्ध यायेगु धाःथें न्हापानिसें यानावया च्वंगुलिं याना धायेगु बाहेक मेगु धाये फुगु मखु । अबु आजापिसं यानाच्वंगु भीसं मचानिसें खं । तःधी जुल कि उकियागु हे नक्कल यानाः भीसं नं यायेगु जुल । उकियागु रहस्य व महत्त्व धाःसा भीसं स्यूगु मखु । सत्तीम्ह द्योया वास्ता मरु धाःथें थम्हं याना च्वनागु ज्याखँया वास्ता भीत मदु । छाये यानागु धकाः सीकेगु च्यूताः भीसं भ्याःहे मयाना । तर, पिने वःम्ह पर्यटकं खँनीबलय् बरा अद्भुतगु वस्तु खं थें जुयाच्वनी । थुकियागु रहस्य सीकेत व उत्सुक जुई । अनुसन्धान याये मास्ते वयेकी, याई । वं अनुसन्धान यानाः पिकयातःगु सफू ब्वनाः भीगु थितिरिति व विधि-व्यवहारया खँ भीसं सी । भीसं छुं मस्यू, इमिसं फुक्क फुक्क हे स्यू धकाः ल्हाः पुइकी, सन्तोषया सासः ल्हाई । तर थथे सन्तोष यायेगु भीगु निम्ति तःधंगु शरमया खँ मखुला ? थत थम्हं म्हमसिल, म्हसीकेगु कुतः नं मयात । फलस्वरूप भीपिं न्हियान्हित्थं गालय् कुतुवन, धोपय् तुन । ह्याउँमचा बेलयनिसें थः मचातय्त थःगु भाय् मस्यसे कतः भाय् स्यनेगुली गर्व ताइपिं, मचानिसें च्यो-बुद्धि व चरित्र हत्या यायेगुली न्हाय् तप्पुकीपिं नेवाःतय्गु छु खँ ल्हाये !

थ्व हे खँ वाःचायेकाः बलदेव जुजु व सुरेन्द्रमान श्रेष्ठ भाजुपिं निम्हसिनं नेवाःतय्गु संस्कृतियाबारे वात्तुवालाः स्वयेगु व सीकेगु कुतः याना दीगु तस्सकं सराहनीय व प्रशंसनीय जू । अथे ला मेपिं विदेशीतय्सं नं भीगु संस्कृतिया अनुसन्धान व अन्वेषण यानाः उकियागु रहस्य व महत्त्वयात सकस्यां न्ह्योने ब्वया बीगु व उला बीगु बांमलाःगु खँ मखु । भीगु मिखा चायेका व्यूगुली इमित भीसं न्ह्याक्को धन्यवाद ब्यूसां मगाः । अथे नं थ्व पुस्तक ज्ञान जक जुल । भीसं हे यात धाःसा व्यावहारिक ज्ञान हे जुइ । छाये धाःसा भी थःपिसं हे याना वयाच्वनागु भीगु हे खँ थ्व खः ।

थ्व सफुली वय्कःपिसं च्याता वस्तुया अनुसन्धान यांनाः दीगु दु । च्यातां भीगु मिखां खना च्वनागु व भीसं भोग हे नं यांना च्वनागु खः । खयाः नं भीत नेवाःतय्सं हे थ्वयात न्हंका छ्वयेगु, तंका छ्वयेगु कुतः यांनाच्वन । विदेशी वस्तुया विदेशी ज्या-खंया अनुकरण योगुली हे तःधंछु चाया च्वन, थःगु संस्कृतिया कुं खिनाः कुंचय् लाकमं प्यंका च्वन । थुलि अप्पो दुःखया खं छु दर्ई ! वास्तवय् नेपालयागु प्राचीन व परम्परागत संस्कृतिया विरोध याइपिंत भीसं छगू कथं अराष्ट्रिय तत्व धाःसां जिउ । कारण, थ्व संस्कृति हे पर्यटन उद्योगया मूल लगानी खः, नेपाःयागु आर्थिक उन्नतिया छगू दुकुलुगु स्रोत अथवा मुहान खः ।

आः बलदेव जुजु व सुरेन्द्रमान भाजुपिसं यांना दीगु अनुसन्धानया विषययात संक्षेपं वाला स्वये । ‘नेपाःया तान्त्रिक चःत’ धाःगु लेखय् ‘महाद्यः व नाराद्यःथें जाःपिं पौराणिक चःत स्वयाः आगंधः व दिगुद्यःथें जाःपिं तान्त्रिक चःत जीवननाप अप्पो सत्ती’ धयातःगु दु । थ्व खं अवश्य खः । बुर्सेनिसें मसीतल्ले भीसं यांनां च्वनागु थितिरीति गुलि दु फुक्क तान्त्रिक विधि-विधानय् आधारित जुयाच्चंगु दु । पौराणिक चो जुइमा बाय् तान्त्रिक चो जुइमा फुक्क चो वास्तवय् काल्पनिक व प्रतीकात्मक चो खः । विभिन्न ऋषिमुनि तपस्वी व सिद्धपिन्सं थःपिनिगु ज्ञानं खं थें चोपिनिगु रूप, रंग व ध्यान दयेकाः चोपिं सृष्टि यांनातःगु खः । चो व हे जूसां चो या रूप पानाः वयात स्वयेगु दृष्टिकोण पाइ व हे माथं वयात यायेगु व्यवहार याई । व्यवहार अनुसार हे देवं नं वरदान वी । नासःचो अर्थात् नृत्यनाथ धाःसां, विश्वकर्मा धाःसां, भैरव धाःसां व हे महाद्यो खः । अथे हे अष्टमातृका, नवदुर्गा, दशमहाविद्या न्त्यागु धाःसां व हे महाद्योया कलाः महादेवी खः । वैष्णवतय् निम्तिं गनेद्यो लड्डु व लै जक नइम्ह जूसा तान्त्रिकतय् निम्तिं व हिफः चो जुयाः म्वाःहि घुतुघुतु त्वनीम्ह खः । भगवान् बुद्ध हे नं तान्त्रिक मतानुसारं अथवा महायानी मतानुसारं समन्तभद्रयागु रूपय् शक्ति सहितम्ह

जूवनी । आं हां यानाः चचा हालाः पुजा याइबल्य गुलुपातय् नं ला, न्या व
 ख्यै तयाः नई । उलि जक मखु, अहिंसा व शान्तिवादी द्योपिनिगु पूजा
 पञ्चामृतं थाये धुंकाः लय्सीवा जोलं धकाः मोहनि स्वनाः ला व अय्ला तयाः
 सम्हय् जोलनं पुज्याये माःगु थिति नेपाःयागु बौद्ध समाजय् दु । नारां द्योया
 अवतार धाःम्ह नरसिंह द्योयाथाय् ला तयाः मलःजा नकीगु व खतय् तयाः
 वयागु जात्रा याःगु, वयात जीवबलि बीगु नं तान्त्रिक मतं हे मखुला ? द्योपिं
 फुक्कसित सृष्टि यानातःम्ह हे मनू हे ला खःनि । वया यत्थे । तान्वथाय्
 च्वंम्हं लै व लड्डु नकूसा चिकुथाय् च्वंम्हस्यां सम्हय् नकल । थः छु नल
 द्योयात नं व हे नकल । न्त्यागु नकूसां देवं क्वाप्प क्वाप्प याना च्वंगु दु । थ्व
 यः थ्व मयः धकाः भेदभाव याइम्ह ला व ख हे मखु । थुकथं द्यो धयाम्ह
 प्रतीक स्वरूप दयाच्वंम्ह ज्ञानया मूर्ति जूगुलिं वयागु ध्यान बांलाक सीकाः
 वयागु भाव-भक्ति यायेमाः राष्ट्रिय भण्डा, पार्टी भण्डा धयागु राष्ट्रया व
 पार्टी सिद्धान्तया प्रतीक खः । न्त्याथ्ये जाःम्ह मूर्तिविरोधी नं थःगु राष्ट्रया
 भण्डायात, थःगु पार्टीया भण्डाया हनाबना यानाच्वंगु दु । क्रिस्तानतय्सं
 क्राइस्टयागु क्रस चिन्हयात, मुस्मांतयसं शुक्लपक्षया न्हूगु तिमिलायात तस्सकं
 मान्यता बिउ । अकिं थःथःगु विश्वास अनुसार प्रतीक रूपी मूर्तियात पूजा
 यायेगु मुनासिब हे जू । बरु गुगु मूर्तियात थम्हं पुज्यायेगु खः उगु मूर्तिया
 बारे गाक्क ज्ञान थःके दयेमाः । अन्धश्रद्धा व अन्धविश्वासयात भीसं हाकुतिना
 छ्वयेमाः ।

आः वइ खँ सम्हय् यागु । सम्हय् थाये मात्रं धाला व लम्पिचा भीगु
 न्त्योने च्वंवइ । गथे नैवेद्य थायेबल्य बजिया द्योने घ्यः व साखः च्वनी, अथे
 हे सम्हय् धालकि स्याबजिया द्योने मुस्या पालु व ला च्वनी । धाला व
 लम्पिचा गबले हे बाइ मखु । शैव जुइमा बाय् बौद्ध, निखलःयातं तान्त्रिक
 मतं छगू हे यानातःगु दु । छम्हसिनं नमोशिबायः धाःसा मेम्हसिनं नमो
 बुद्धायः धाइ । पञ्चमकारया सूत्रं हनाः निम्हसितं छम्ह हे यानातःगु दु । अकिं

सम्हय् नेवाः मात्रया हिनूहिनूली न्ह्यानाच्वंगु दु । यैयाः ला सम्हय् नखः हे जुल । हाथु दःयाथाय् जक मखु कि छैँखापतिं सम्हय् बियाः थौं हायेकेमाः । “ला छक्कू वयेक सम्हय् बजि” धयाः सम्हय् पर्वः वनेगु चलन हे भी दु । पाहाँचःहे बलय् खः जात्रा याइ । अबलय् हे नं द्योयात पूजा याये धुंकाः सम्हय् बी, थौं हायेकी । थुकथं सम्हचं नेवाःतय्गु जीवनय् पलाःपतिं, हूचा पतिं थाय् कयाच्वंगु दु । अकिं श्रेष्ठ भाजुं भीगु तन्त्रय् सम्हय्या गुलि तक महत्त्व दु धयागु खँ भी पूर्वजपिसं सम्हय्या विधिं पूजा यानाः अष्टसिद्धि तक प्राप्त याना वंगुलिं क्यना च्वंगु दु’ धयादीगु खःगु हे खँ खः । जंला गाः ३ कुन्हु वसुन्धराया धलं दनी पञ्चामृत तयाः पालं याइ बेलय् नं सात्त्विक भोजन हे याइ । कन्हय् कुन्हु बिजं धकाः वसुन्धरा वर्तया विसर्जन याये धुंकाः सम्हय् तयाः कुमार पूजा याई, ला व अय्लाः भक्ष याई । नेपाःयात कुमारी या दे धाई । अकिं हे मखा न्ह्यागु तःधंगु पूजाय् नं कुमारीयात विशेष महत्त्व बियाः पूजा मयासे मगाः व हे सम्हय्जोलं तयाः । कुमारीया ल्हातं भी जुजुं सिन्हः तिना बिज्याइगु नं ला थ्व हे कारणं मखुला ? थ्व का सम्हय्यागु महत्त्व । थ्व हे याइम्हसित धाई नेवाः । थ्व हे नेवाःतय्गु संस्कृतियात धाइगु खः नेपाल संस्कृति ।

थुकथं हे ‘ख्येँ सगं’ ‘नेपालय् दःखः जात्रा’, खड्ग सुरक्षाया प्रतीक’, ‘मोहनी’, स्वन्ति नखः’ व ‘सीकाःभू’ यात नं वय्कः जुजु व श्रेष्ठ भाजुपिसं दुग्ययेक वालाः सांगाया ससि ल्ययेथेँ ल्ययाः अनुसन्धान याना दीगु दु । थ्व वय्कःपिसं पुस्तक ज्ञानं जक खंकाः च्वया दीगु मखु कि थःपिसं भुक्तमान याना च्वनागु खँयात वालाः मालाः सीकाः, थुइकाः च्वयादीगु खः । वय्कःपिं थःपिं हे खः, कपिं मखु । थःपिनिगु खँ थःपिसं हे मालाः लुइका दीगु विशेषकथं महत्त्वपूर्ण जू । वय्कःपिनिगु थ्व ज्यायात भीसं अवश्य कदर यायेमाः । द्योनें द्योनें लाल काइपिं, दांच्वय् च्वनाः न्या बच्छि काइपिं थन यक्कों दु । वय्कःपिं अज्याःपिं मखु । तन, मन व धन बियाः वय्कःपिसं थ्व ज्या यानाच्वना दीगु दु । वय्कःपिं आपालं आपालं धन्यवादया पात्र खः ।

छगू खँ । भी नेवातय् छवय्लाभू धयागु छगू धिति दु । लत्या, खुला, दकिला, बिचाः गुथि, सनागुथि व सी गुथि थें ज्याःगु सिक सम्बन्धी मभिङ्गु ज्या अलय् ज्याः जंको, थकालि लुङ्गु, सिलाःभू, मांसाःभू व दीक्षा कर्मथें ज्याःगु तःतःधंगु भिङ्गु ज्या आदिं मोहनि स्वनाः सम्हय्जोलं नं पुज्याय् माःगु न्ह्यागु ज्याय् नं छन्हु न्ह्यो छोय्लाभू यायेगु दस्तूर दु । छोय्लाभू धाये मात्रं छोय्ला दइगु ला जु हे जुल, छोय्लाया नापनापं थों नं दइ । थ्व छोय्लाभू धयागु मू ज्याया छन्हु न्ह्यो बहनी याइगु खः । साधारण कथं जक यायेगु व भव्य रूपं अर्थात् तस्सकं हे यायेगु तःधंगु खँ मखु । तःधंगु खँ ला छोय्ला व थों मदयेक मगाःगु खँ खः । अलय् थ्व छोय्लाभू यायेगुया अर्थ छु ले ? थुकिया अर्थ खः शुद्धीकरण । थौकन्हय् एकछाके धायेगुया रूपय् तान्त्रिक विधिकथं छोय्लाभू यानातःगु खः । छैं छखां बँ इलाः, नीसी यानाः लुसि ध्यनाः, सँ खानाः, मोः ल्हुयाः बहनी छोय्लाभू याई । छोय्लाभू याये धुनेवं छुं नये मजिउ । अकिं थ्वयात अन्तिम शुद्धीकरण धायेमाल । एकछाके धयागु नेवाःतय्गु चलन मखु, भासं हे नं थ्व नक्कल जक यानातःगु खः धयागु सीदु । भीगु चलन ला छोय्लाभू हे खः । थुकथं ला नयाः थों त्वनाः यायेगु शुद्धीकरण गज्याःगु धकाः मनूतय्सं धाये फु । तर, छगू खँ बिचाः यायेमाःगु छु धाःसा थ्व नेपाःयागु खँ खः, अकिं नेपाःयागु मिखां हे थ्वयात स्वयेमाः । हिन्दूस्तानी अथवा बनारसी मिखां व चशमां स्वयां बांलाक खनीमखु ।

बज्राचार्य धयापिं बौद्धतय् पुरोहित खः । बौद्धतय्सं हिन्दू घोयात मानय् याइमखु धयागु मनूतय् धारणा । तर, नेपाःयापिं बौद्धत बरो बिचित्रः । कालभैरव व श्वेत भैरव अलय् शोभाभगवतीया जक मखु कि पलांचो भगवती, नःक्वाः भगवती व मनकामनाया पूजारी नं बज्राचार्यपिं । शंकराचार्य नेपालय् वये न्ह्यो पशुपतिया पूजारी नं बज्राचार्य हे । महाकाःघोया पूजारी व पाःलाः जक मखु कि संस्थापक समेत वज्राचार्य । अथे हे लुमद्दि अजिमा थें ज्याम्ह पीठ अजिमाया संस्थापक नं बज्राचार्य । विघ्नान्तक भैरव व म्हय्पि अजिमाया संस्थापक नं बज्राचार्यपिं हे । अले थ्व हे बज्राचार्यपिं खः

नेपाःया तान्त्रिक छः व तान्त्रिक पूजा

(ड)

लयसिवा जोलं पुज्याइपिं व कुमारी पुजा याना: वसुन्धरा ब्रतया कन्हय् कुन्हु
 ला नया: अय्ला त्वने जीकिपिं । थुकथं नेपालय् सम्हय्यागु तःधंगु महत्त्व
 दु । मद्य, मांस, मीन मुद्रा व मैथुनया प्रतिनिधि स्वरूप थ्व सम्हय् तान्त्रिकताया
 छपा: न्हाय्कं खः । बज्राचार्यपिसं तारा, वसुन्धरा व लोकेश्वरथें ज्याःपिं
 शान्तिवादी चोपिंत पुज्याइबलय् पञ्चामृतं पुज्या: सा आजु, अजिमा व
 कुमारीपिन्त पुज्याइबलय् पञ्चमकारं पुज्याइ । अकिं छ्यें सगं बी न्ह्यो
 धौसगं विया: पञ्चामृतं निं न्हापालाक पुज्यायेगु चलन जुयाच्चंगु । थुकथं
 नेपाःयापिं बौद्धत पञ्चामृत व पञ्चमकार नितां ग्रहण याना: समन्वयवादी
 नीति ज्वनाच्चपिं खः कट्टरवादी मखु ।

थथे जूगुलिं भीसं भीत म्हासीके माल । भी थौं तनाच्चंगु दु, फुना
 वना च्वंगु दु । सि हे मसीकं छत्थुं कुखिनेगु व बहिष्कार यायेगु बांमला: ।
 थःपिनिगु विशेषता थःपिंके दु । थःपिनिगु हे दयेक दयेकं सुयाकें न्ययेका:
 जुइमाःगु मदु । न्हापालाक तनावनाच्चंगु लुइके माल । फुना वनाच्चंगु मफुके
 माल । छु छु दयेके माल, छु छु भिंके माल धका: विचा: यायेगु खँ अले तिनि
 वइ । धन हे जक सकतां मखु । थ्व छगू भौतिक पदार्थ खः । भौतिक पदार्थ
 धयागु थौं दया: कन्हय् मदये नं फु । अकिं धनया नापनापं मन नं दयेमा: ।
 भौतिक पदार्थयात मानसिक अर्थात् आध्यात्मिक दृष्टिं स्वया: भिंगु ज्याय्
 भिंगु खँय् छ्यला: जगतोहिताय यायेमा: । मां वौ मदयेकं मचाखाचा दइमखु ।
 प्राचीनता मदयेकं आधुनिकता दइमखु । छु वैज्ञानिक खः छु अवैज्ञानिक खः
 विचा: याना: स्वत धायेव तिनि सी दई । वा पाकय् जुया: स्वः स्वःथाय्
 म्हासुसे च्वनीगु बखतय् पृथ्वीया प्रतीक स्वरूप वसुन्धराया धलं जंला गा:
 तृतीया कुन्हु दनेगु यानातःगु वैज्ञानिक ला कि अवैज्ञानिक ? वा लया हया:
 सकस्यां छँय् अन्नया भकारी जायेत्यनीगु बखतय् अन्नया चो अन्नपूर्णया
 जात्रा याना: हर्षबराई यायेगु यानातःगु वैज्ञानिक लाकि अवैज्ञानिक ? भी
 उलिमछि नखः चखः, थितिरीति दु फुकक थथे हे खः । वांलाक्क वाला:

विचाः यानाः स्वत धाःसा तोह मदयेक, कारण मदयेक यानातःगु छुं खनीथें
मच्चं ।

मुख्य खँ, मथुइक मसीकं सुयातं हेला यायेगु, नागःतुगः यायेगु
बांमलाः । आज्जु व अजिमाया देशय् च्वंच्वनापिं भीसं आज्जु व अजिमायात
पुज्याना च्वनागु नं दु, हनावना याना च्वनागु नं दु । इमि सन्तान भी
जूगुलिं इमिसं याना वंगु ज्यायां रहस्य भीसं सीकेनु । इमिगु ज्या थौयात
मत्वः थें च्वन धाःसा उगु अवस्थाय् तिनि बांलाक्क बिचार यानाः माःगु
सुधार भीसं याये, संशोधन याये अथवा हिलाबुला याये । आधुनिकता धाधां
मिखा तिसिनाः कर्पिनिगु नक्कल मयाये ।

प्रेमबहादुर कसाः

२०४२-६-२३-४

नेपाःया तान्त्रिक छःत □

थ्व विश्वय् छक्वः मिखा ब्वयेकाः स्वत धाःसा थीथी धर्म व संस्कृति हनाः वयाच्वपिं थीथी हे मनूत खने दइ । न्ह्यागु हे धर्मय् जूसां फुक्कसिनं थःथःगु धर्म, जात व समाजयात ल्वयेक छः मानेयानाः थःथःगु संस्कृतिया परिचय विया वयाच्वंगु दु । धात्ये हे धायेगु खःसा “छः धयाम्ह द हे मद्दु, थ्व अन्धविश्वास जक खः” धकाः हालाजुइपिं आधुनिकतावादी धकाः थःत न्ह्यब्वयेत कुतः याइपिं मनूतसें नापं सी धुकूपिं तःधपिं मनूतय्गु “बुद्धिं हनेगु” धकाः द्वलंद्रः धेवा फुकाः समारोह यासें किपाय् स्वाँमाः ब्वखायेकाः जात्रा यानाः छः पूजाया रूपयात स्वीकार यानाच्वंगु दु । थथे छः मानेयायेगुलिइ नं थःथःगु संस्कृति दु, अलय् व हे संस्कृतिकथं छः पुज्यायेगु पहः नं थीथी हे दु ।

मनूतय् जीवनय् संस्कृति धयागु खँ तच्चकं तःधं । विचारवान् मनूतसें संस्कृतियागु स्वरूप स्वयाःहे मनूतय्गु सभ्यताया जाः (स्तर) सीकां कयाच्वनी । उकिंला विद्वान्तसें संस्कृतियात सभ्यताया खाःपाः धकाः धाइगु । संस्कृतिइ मनूतय्गु सामाजिक किपा, व्यक्तित्व व गौरव दयाच्वनी । संस्कृति धयागु मचातय् म्हिते थें अथें दयेका तःगु मखु, उकिइ दार्शनिकतापूर्ण रहस्यं जाःगु अर्थ सुलाच्वंगु दयाच्वनी । अथे जूगुलिं स्वाभिमानी मनूत थःगु गौरवपूर्ण संस्कृतिया रक्षा यायेत मालावन धाःसा थःगु ज्यान तक पायेत लिचिलि मखु, नये हे मखंसा नं थःगु संस्कृति त्वःति मखु ।

भौगु नेपाः गालय् नं छः हनेगु खँय् थःगु हे रीति व परम्परा दु । थुकी तच्चकं सीकेबहगु रहस्यं जायाच्वंगु खँत भतिचा वालास्वयेवं हे खनेदया वः । थौतक विश्वया मिखाय् नेपाः देया गौरव च्वन्ह्यानाच्वंगु थ्व हे थःगु तालगु संस्कृतिं यानाः खः, थ्व हे संस्कृतिं यानाः सुलिसे ज्वःमलाःगु अस्तित्व दयाच्वन । आः थन नेपाःमिपिसं हनातःपिं छःतय् वारय् साँस्कृतिक मिखां स्वयाः चर्चा याये ।

नेपा: गालय् पौराणिक द्य:तय् सिकं तान्त्रिक द्य:तय् यक्व महत्व खनेदु । खजा महाद्य:, नाराद्य: आदि पौराणिक द्य:तयत् पूजा हे मया:गु ला मखु, एकादशी कुन्हु अबसं च्वना: पशुपति दर्शन यायेगु चलन दुथें नारानद्य:या मन्दिरय् वना: द्य: पुज्यानाच्वपिं नं यक्व दु । अथे जूसां नेपा:मितय् जीवनय् तान्त्रिक द्य:त गुलि सत्ती उलि नारानद्य: महाद्य: मजू । आगद्य:, दिग्द्य:, थुज्व:पिं तान्त्रिक द्य:तय् पूजा यायेगु अनिवार्य हे जुयाच्चंगु दु । धायेमाल धा:सा थनया तत:धंगु नख: चख: फुक्कं तान्त्रिक द्य:तय् जात्रा वा पूजा लिसे स्वानाच्चंगु दु । तान्त्रिक द्य:तय्गु पूजाया प्रसाद कया: तिनि भव्य नया: नख: हनेगु जूगुलिं तान्त्रिक द्य:तय् पूजा मयासे हे मगा: । भीसं खना च्वनागु दु पाहांचह्रबलय् कंग, न्यतमरु, लुमरि आदि अजिमां द्य:तयत् बलि बिया: पुज्याना: थ:थ:गु लागा-लागाय् च्वपिं मनूतय्सं प्रसाद कया: नख: हनाच्चनी, अथे हे यैया:, मोहनीबलय् नं त्वा:-त्वालय् च्वपिं द्य:तयत् पुज्याना: अलय् छेँ-छेँ नं तान्त्रिक द्य:त स्थापना याना: बलि बिया: वा सम्हय् जक छया:सां विशेष पूजा याइ, अलय् उकिया हे प्रसाद कया: न्ह्यइफुक्क भव्य नया: नख: हनी । दिगु पूजा नं थन च्वपिं मनूतय् मयासे मगा: । न्हूम्ह भौमचा व न्हूपिं मचातयत् दिगु द्य:या थाय् दुत्यंके मा: । अथेजूगुलिं तान्त्रिक द्य: पुज्यायेगु अनिवार्य जुयाच्चंगु दु । महाद्य:, नारानद्य:या पूजा अनिवार्य मजुसे इच्छाघीन जुयाच्चन ।

राजनीतिया मिखां स्वयेबलय् नं नेपा: देयात तान्त्रिकद्य: कुमारीया राज्य धाइ । यँलागा चौथी (आश्विन कृष्ण चतुर्थी) कुन्हु श्री ५ महाराजाधिराजं वसन्तपुरय् च्वम्ह म्वा:द्य: कुमारीद्य:या ल्हातं तिका कायेमा:गु चलन छचला: हे वयाच्चंगु दु । छुं दँ न्ह्य: (महालेखापरीक्षण कार्यालय दये न्ह्य:) फुक्क सरकारी कार्यालयया ल्या: स्वइगु “कुमारी चोक” धयागु कार्यालय दुगु ख: । थुकिं नं सी दु, थन कुमारीद्य:या नामं शासन जुयाच्चंगु ख: । थथे हे भिनिदय् छक्व: तान्त्रिक द्य: भद्रकालीया ख्वा:पा: पुया: द्य: जुयाच्चम्ह मनूया ल्हातं मखनय् सिंह दुवातय्, अथे हे भिनिदय् छक्व: पचलिभैल: द्य:या ख्वा:पा पुया: द्य: जुयाच्चम्ह मनूया ल्हातं भुतिसलय् जुजुं खड्ग हिला कया: सिद्धि कायेमा: । वंशावलीइ च्वयात:कथं लिच्छवि जुजु गुणकामदेवं तान्त्रिक द्य: महालक्ष्मीं

महगसय् आज्ञा जूकथं खड्ग आकारय् च्याम्ह अजिमा द्यःपिं स्थापना यानाः यें दे? दयेकूगु खः । * व हे अजिमा द्यःत व आजु द्यःयात देया रक्षा याकेया लागि स्थापना यानाः तःगुलिं नेपाःमिपिसं विशेष श्रद्धा तयाः इमित पुज्याना च्वन । नेपाः गालय् गुलि नं सीगुथि त दु, उकिइ नं गुथियारतय् पालंपाः यानाः दँयदसं उज्वःपिं तान्त्रिक द्यःत हे विधिपूर्वक पुज्यानाः फुक्क मुनाः उकिया प्रसाद कयाः सीकाःभु यानाः गुथि हना च्वनी । थथे नेपाःमितय् जीवनलिसे फायेमफइकथं स्वापु दयाच्चपिं जूगुलिं थन तान्त्रिक द्यःतय् तःधंगु महत्व दुगु खः । थ्व नेपाः देयागु हे विशेषता खः । पशुपतिइ महास्नान कुन्हु नं पशुपति महाद्यःयात जा थुयाः सात्त्विक भोग छायाः पुज्यायेगु नापनापं उकिया हे छगू अंगया रूपय् दक्षिणपाखे च्वम्ह भैलः द्यः (कीर्तिमुख भैरव) यात म्ये व दुगु स्यानाः हे पुज्यायेमाः । थ्व फुक्क खँ सीदु, नेपाःगालय् तान्त्रिक द्यःपिनि प्रधानता दु । आः थ्व तान्त्रिक द्यःतय्वारे छक्वः अध्ययन याना स्वयाः छुं भति सीके फुगु खँत थन न्त्यब्वयेगु ज्या याये ।

दक्व सिबे न्हापां थुमिगु नांयाबारे विचाः याना स्वयेबलय् छु खनेदु धाःसा थुमित शास्त्रीय नां मतसे गुलिसितं थाय्यात कयाः गुलिसितं द्यःया प्रकृतियात कयाः नेपालभाषां हे नां छुनाःतःगु दु । पासिक्व अजिमा, फिब्व अजिमा पिनिगु नां थाय् यात कयाः छुनातःगु दु धाःसा थ्व हायेकीम्ह द्यः जूगुलिं हाथुद्यः, देगः या गालय् म्येछर्चौया क्वय् तँतँ यानाः तयेमाःगु चलन दुम्ह जूगुलिं व द्यःयात न्यतमरु अजिमा धकाः द्यःया प्रकृतियात कयाः नां छुनातःगु खनेदु । गुम्हसियां धाःसा नामकरण लिसे किम्बदन्ती नं त्वाकज्यानाच्चंगु दु । लुमरि अजिमा, लुति अजिमा, लुचुमरु अजिमातय् नामय् चलय्जुया च्वंगु किम्बदन्तीत लुलिसे हे सम्बन्धित जुयाच्चंगु दु । अथे हे नै अजिमा, मरुगनेद्यः तयेगु नामय् उज्वःगु हे किम्बदन्तीत दु । कंग, कुलाय्मरु, असमरु, म्हय्पि, फुसिं, पोर्पा, तखती आदि यँया नांजाःपिं तान्त्रिक अजिमाद्यः पिनिगु नांया धाःसा अर्थ हे सिइके मफये धुंकल । थथे शास्त्रीय द्यःतय् नालिसे छुं सम्बन्ध मदयेक थःगु हे पहलं नां छुनाः द्यःत स्थापना यानाः पुज्याना तयेगु नेपाःमितय्गु विशेषता हे धायेमाः । आः थथे नां छाये

* “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

नेपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पुज्या

छूगु ले धायेवल्य् थुकिइ छुं रहस्य दुगु खँ अवश्य तायेकमाः, अल्य् अनुसन्धान यानाः सीकेगु कुतः नं यायेमाः ।

थथे शास्त्रय् मदगु नां छुइगुया छगू अभिप्राय ला पिनेयापिं मनूतय्त् सिइके मविसे गोप्य तयातयेगु खः । दे रक्षा याकेत स्थापना यानातःपिं जूगुलिं थन च्वपिं नेपाःमितय्सं सिवे मेपिसं म्हसिके मफयेकेत थथे नां छुनातःगु खः । थुकथं चःयात म्हसिके मफुत धायेवं शत्रुतसें चःयात थःपाखे पुइका कयाः दे ल्हातय् लाके फइमखु । वंशावली स्वयेवल्य् चःयात वसय् कयाः थःगु ज्या सिद्ध याना वंगु यक्व किम्बदन्तीत खने दु । स्वर्गया रक्षा यानाच्वम्ह तलेजु चःयात लंकाया जजु रावणया काय् मेघनादं न्हिं न्हिं नरबलि ब्रीगु पाःफयाः चःयात थःपाखे पुइका काल, अल्य् उकिया हे शक्तिं इन्द्रयात त्याकाः इन्द्रजित धकाः नां जाहेर जुल, अथे हे नेपाःया धर्मागत देव जुजुया पालय् विक्रमादित्य वयाः वज्रयोगिनीया कराइलय् दायेकातःगु चिकनय् ह्वाला ह्वाला नंस्वाःगु मसला ह्मय् बुयाः थःगु म्ह चिकनय् पाख यात, अल्य् योगिनी गणपिन्त साक्क मांस भोजन याके धुंका पारसमणि ल्हातय् लाकाः जुजु धर्मागत देवयात हिस्स जुइका विल । उकिया हे चिं धकाः थौतक नं अन तःग्वःगु कराइ भ्वपुइका तःगु भीसं सक्वय् स्वयेफु । उकिं भीसं धायेफु, शत्रुतपाखें देयात रक्षा याकेया लागि हे थनच्वपिं चःतय्त् गोप्य तयेगु क्रमय् थथे थःगु पहलं नां छुनातःगु खः ।

मेगु खँ थन छु दु धाःसा थथे चःतय्त् छुनातःगु अजुगति चायापुगु नामय् तान्त्रिकता नं दु । थ्व कूटभाषां नां छुना तःगु खनेदु । गथे देगःया त्वनासिंइ तयातःगु अश्लील मूर्तिया अर्थ मलः जुइ मफयेकेगु धकाः प्रचारय् धया तःसां दुने गोप्य रूपं बीज मन्त्रया चिं यानाः तःगु खः धकाः तन्त्रशास्त्रया विद्वानतय्सं धयाच्वंगु दु, अथे हे थ्व नामय् नं उज्वःगु हे तान्त्रिक मिखां स्वत धाःसा उज्वःगु हे रहस्य खने दइ धयागु खँ पत्याः यायेवह जू । उदाहरणया लागी लुंमरि अजिमाया नांयात कयाः स्वयेफु । भद्रकाली अजिमायात लुंया मधि विइ धकाः ह्ययेका तन्त्रशास्त्रय् निपुण जुयाच्वम्ह सबल बहाःया शाश्वत वज्राचार्य हःगु धकाः वंशावलीइ च्वयातःगु दु । थन बिचाः यायेमाःगु खँ छु धाःसा लुंया मधि विइ धायेवं अजिमाचः छाय् प्रसन्न

जुयाः वल जुइ ? लुंया मधि नये जिउगु नं मखु वा तिसा यानाः तिये जिउगु नं मखु । वरु लुंया तिसा विइ वा लुंया देगः हे दना विइ धाःसा छः लय्ताइगु स्वभाविक जू । उकीं थ्व स्पष्ट जू, लुंया मधि विइ धाःगु धात्थें लुंयागु मधि दयेकाः छ्वायेगु धाःगु अवश्य हे मखु, विशेष महत्त्वपूर्ण जुयाँच्वंगु गुप्तपूजा यानातये धाःगु खः । थथे विचाः यानाः स्वयावन धाःसा मेमेपिं तान्त्रिकद्यःतय्गु नामय् नं थथे हे तान्त्रिक अर्थ दइ । उकिं दन्त्यकथा थुज्वःगु किंवदन्तितय्त असत्य धकाः ध्याकुने वान्छ्वयेगु स्वयाः थुकी छु रहस्य दु धकाः दुवालाः स्वयेगु हे वाँलाःगु ज्या जुइ ।

थौकन्हय् उज्वःपिं द्यःतय्त शास्त्रीय नालिसे पाय्छि जुइकथं नां दयेकाः छुइगु याना हःगु खने दु । न्यतमरु अजिमायात नरदेवी, कुँसांय्मरु अजिमायात रक्तकाली, पालाःद्यःयात संकटा, असंमरु अजिमायात अन्नपूर्णा, अलय् मरुगनेद्यःयात काठमाडौं गणेश, अथे हे वंगलय् च्वम्ह अजुद्यःयात आकाश भैरव आदि नां छुनाः पुलांगु नांयात म्हुया छ्वयेगु ज्या जुयाच्वंगु दु । धात्थें हे थुकिंयानाः पुलांगु नां त बलुहुँ बलुहुँ तनावनीगु अवस्था खने दयावये नं धुकल । गुलि द्यःतय् पुलांगु नां 'भीसं मसी नं धुकल । अथे जूगुलिं भीसं थथे न्हूगु नां छुनाः नेपालभाषां छुनातःगु पुलांगु नां न्हंका छ्वयेगु कुतः गुब्लें हे याये मजिउ । सुना नं यात धाःसा 'भीगु संस्कृतियात आक्रमण याःगु थुइकाः थुकियात पनाः तान्त्रिकतां जाःगु पुलांगु नांयात म्वाकातयेगु हे कुतः याना च्वनेमाः ।

थ्व खँ छगू नं भीसं चायेका च्वनागु दु कि उज्वःपिं तान्त्रिक द्यःपिनि आपासिया मूर्ति नं मदु । त्वहँ ग्वाराचा जक तयाः तःगुलिं द्यःया रूप ध्यान छु हे सिइमदु । थ्व नं गोप्य तयेगु थाःगु हे पहःगु कला खः । हानं गुलि द्यःतय् मूर्ति दयाःनं मुख्य द्यः मूर्ति मजुसे मूर्तिइ दुने च्वंगु कलश जुयाच्वंगु दु । गथेकि बुंगद्यः, पालाःद्यःतय् मूर्ति क्यने त जक खः, धात्थेयाम्ह द्यःला मूर्तिइ दुने तयातःगु कलश खः । अथे हे हाथुद्यःया ख्वाःपाः नं क्यनेत जक खः, धात्थेयाम्ह द्यः वया लिउने च्वंगु त्यप खः । थथे द्यःया मूर्ति मदुगु खंय् नं तस्सकं सीके बहगु दार्शनिकतां दु ।

नेपाःगालय् आपाः यानाः तान्त्रिक द्यःतः काल्पनिक रूप दुपिं मखुसे

मनू हे अथवा मनूतयगु जीवनय् छयलातःगु वस्तु हे जुयाच्वंगु दु । गुलिखे पुरूसार्थी मनूत यः जुयावंगु खँ न्यने दु । मखत्वाःयाम्ह छम्ह राजोपाध्याय (यः बाज्या)या म्स्याय् आकाशय् ब्वयावनाः बिज्यासः यः जुयावंगु खँ न्यकभनं प्रसिद्ध जुयाच्वंगु दु । लुति, लुमरि, व कंग अजिमापिं न्हापा तताकेहे धकाः धाइगु किंबदन्तीं नं इपिं न्हापा मनूहे खः धयागु सिद्ध याः । पचलि भैलःयव कलाः तयातःम्ह मिसा लिपा नैअजिमा जुयावंगु खँ नं पुलापिं मनूतसे कनाच्वंगु दु । किराती जुजु यलम्बर आजुद्यः जुयावंगु खँ वंगलय् च्वम्ह आजुद्यवं क्यानाहे च्वंगु दु । अथे हे जामनः गुभाजु व गुरुमां सिद्ध जुया वंगु चिं धकाः कुमारी यः छँया न्त्यःने लय् बँया तःलय् लानाच्वंगु-सकसिनं खना हे च्वंगु दु । अथेहे मिखा ब्वयेकाः स्वयावन धाःसा आपालं तान्त्रिक यःत न्हापा मनू जुया च्वंगु खँ यक्व हे लुया वइ । आः थौंकन्हय् नं यँयाःबलय् खतय् तयाः सालाहइपिं गनेद्यः, भैलःय व कुमारी यः मनूहे खःनि । अनं ब्वापाः पुयाः इलय् ब्यलय् यः जुयाः पिहाँ वयाः पूजा फइपिं अजिमाद्यः व आजुद्यः त नं मनू हे खः । मोहनीबलय् स्वां क्काइकुन्हु (चालं कुन्हु) खड्ग ज्वनाः जिगिजिगि खाखां मनू हे पायाःयः जुयाः पिहाँ वइगु नं भीसं दँयदसं स्वया हे च्वनागु खः । अथे हे म्हपुजा कुन्हु थःत यः भाःपियाः पुज्याना च्वनागु खं नं मनू हे यः खः धयागु खँ क्यानाच्वंगु दु ।

अनलि वस्तुयात यः भाःपिया तःगु नं यक्व दु । यँयाःबलय् थं तयातःगु त्यपयात हाथुद्यः धकाः थायथासय् खः दयेका तयातःगु भीसं स्वयेफु । यँयाः पुन्हिकुन्हु दलूचा च्याकाः उकियात यः भाःपिया पुज्याइ । मोहनीबलय् खड्गयात आगं यः भाःपिया यःछँ पत्तिकं व मनूतय् छँ छँ व आगमय् नापं पुज्याइ । योमधिपुन्हिकुन्हु नं अन्नयात यः भाःपियाः कू पुज्याइ । अथे हे तान्त्रिकमतं पुज्याइबलय् नं सम्हय् थापिं धाल्वा स्वनाः यः धकाः पुज्याइ । थुकिं छु सीदत धाःसा नेपाःमितय् मनू हे यः जुइगु या नापनापं थःत जीवन हनेत माःगु वस्तुयात नं यः भाःपिइगु तःसकं बांलाःगु, सीके बहगु व दार्शनिकतां जाःगु चलन खः ।

मेगु छगू त्वःमंके मजिउगु खँ छता छु दु धाःसा देशय् रक्षा याइम्ह धकाः उलि महत्त्व बियाः स्थापना यानातःपिं गुलिखे यःतय् देगः तकं मयदेकाः

देशं पिने अथे वान्छवयातःपिं थें यानातःगु दु, थ्व नं छः तय्के शत्रुतय् मिखा मलाकाः गोप्य यायेगु छगू तरीका हे धायेमाः ।

थ्व च्वय् यानागु विवेचनां छगू तच्चकं महत्त्वं जायाच्चंगु खँयात उला क्यं । व छु धाःसा नारानद्यः थुज्वःम्ह पौराणिक द्यःया पूजाभक्ति यायेगु धयागु थः असमर्थ जुयाः बिघ्नबाधालिसे ल्वाये मफयाः द्यःया शरणय् वनेगु खः । उकिं भक्तजनतय्गु प्रार्थनाय् द्यः स्वयं अनेगु रूपय् अवतार कयाः रक्षा याः वयेमाः । भक्तजनत ल्हाः पेपुंका सुंक च्वनाच्चनी । पुराणय् उल्लेख यानातःकथं नारानद्यःया भिगु अवतारं नं थ्व हे खँ क्यं । तर नेपाःगालय् च्वपिं तान्त्रिक द्यःतय् पूजा यायेगुया सिद्धान्त शरणवाद मजुसे संघर्षवाद खः । द्यःयात पूजा यायेगु शक्तिप्राप्तिया लागि खः । अलय् व हे शक्तिया लिधंसाय् जीवनय् वडगु पंगःत लिसे संघर्ष यायेत भी न्ह्यचिलेमाः । थुकिया दसिया रूपय् मोहनीया पायाःयात कायेफु । मोहनी ज्वःछि आगमय् दुने तान्त्रिक विधिं पुज्यानाः शक्ति प्राप्त यायेधुंकाः दुष्टतय् नाश यायेत जिगिजिगि खांखां पायाः धकाः पुजारित हे खड्ग ज्वनाः पिहां वड । थथे हे गुलिखे तान्त्रिक मनुतसैं थःगु तन्त्रशक्तिं अने अनेगु पुरुषार्थ क्यनाः थः हे तुं द्यःजुयाः वंगु दु । उलिजक मखु, थःगु शक्तिं द्यःतय् नापं वशय् तयावंगु यक्व न्यने दु । शाश्वत वज्राचार्य आकाशय् ब्वया वया च्वम्ह महाकाः द्यःयात मन्त्रशक्तिं चिनाः तिंख्यसिथय् स्थापना यानातःगु भीसं न्यना तयागु हे खः । भूमिइ दुसुनाः विसिउं वने त्यम्ह भैलःद्यःया छचौं ध्यनाः ख्वपय् स्थापना यानाःतम्ह छचौंजकम्ह भैल द्यःयात दँय्दसैं ख्वपदेया जात्राबलय् स्वया हे च्वनागु खः । अथे हे बन्धुदत्त आचार्य तन्त्र साधना यानाः वुंगद्यःयात भम्बःया रूपय् सालाः कलशय् दुने कुनाः नेपाः हःगु खँ भीके ल्वः मर्मनि । भंगया रूपकयाः ब्वया च्वम्ह सक्वया वज्रयोगिनीयात अग्निधर वज्राचार्य मन्त्रशक्तिं सालाः स्थापना याःगु खँ नं न्यना हे तयागु खः । थ्व फुक्क खँतय्सं नेपाः गाःया धार्मिक पूजाया सिद्धान्त शरणवाद मखु धयागु तप्यंक हे क्यनाच्चंगु दु । उकिंला मेमेगु देशय् द्यःतय् पूजा यायेगु खँ धार्मिक जूगुलिं राजनीतिपाखें तापाकक तयातःगु दु । भीथाय् नेपालय् धाःसा राजनीतिं धर्मलिसे हे स्वापु तयाच्चंगु दु । भीगु देया जुजुं भिनिदँय् छक्वः लुमरि अजिमापाखें, अलय् छक्वः पचली

भैलःद्यः पाखें खड्गसिद्धि कायेमाःगु खँ नेपालय् राजनीति व धार्मिकताया दथुइ सत्तीगु स्वापु दु धयागु स्पष्ट याः । जुजुं नापं देशय् च्वपिं जनताया रक्षा यायेत व हे तान्त्रिक द्यःतय् पाखें शक्ति कायेमाःगु खँ धात्थें हे रहस्यं जाःगु व लुमंके वहगु खः ।

थुपिं फुक्क खँतय्सं नेपाःगालय् द्यःतय्गु पूजाया भूमिका चीधं मजूसे तःधंगु महत्वं जायाच्चंगु दु धकाः क्यं । उकिं थुकियात सित्तिकं वंगु, अन्धविश्वास व वान्छ्वयेमाःगु धकाः थुइकेगु भीगु तःधंगु द्रं जुइ, वया नापं नेपाः देया थःगु हे पहःगु अस्तित्व दयाच्चंगु खँय् नं पा वायेगु जुइ ।

तिबः सफूत

१. भाषा वंशावली भाग १
२. कामकला रहस्य— रथी धनशम्शेर ज.ब.रा.
३. लुमधि अजिमाया वंशावली—वद्रीरत्न वज्राचार्य
४. भाषा वंशावली भाग २

भीगु संस्कृतिइ सम्हय्या महत्त्व △

नेपाः देशय् नेवाःत आदिकालनिसें हे बौद्धिक विकास यानाः वयाच्चपिं जाति खः । नेवाःतय् थःगु हे पहलं जाःगु सभ्यता दु, गुगुया थौतक अन्तर्राष्ट्रिय ख्यलय् नापं विशेषता दया च्वंगु दु । थ्व हे संस्कृतिं थौ सम्पूर्ण नेपाःमितय्गु न्हाय् विश्वया न्त्यने च्वनाच्चंगु दु । धायेमाल धाःसा थ्व नेवाःतय्गु संस्कृतियात छखे तयाः स्वत धाःसा उलि थःगु पहलं जाःगु संस्कृति मेम् लुइमखु । थथे विशेषतां जाःगु भीगु संस्कृतिमध्ये सम्हय् थनाः द्यःयात छायेगु अलय् सम्हय् नयेगु भीगु तःधंगु छगू संस्कृति खः । थन थ्वहे सम्हय्या महत्त्ववारे चर्चा याये ।

सम्हय् द्यःयात मछ्छःपिं सम्हय् मनःपिं सुं नेवाःत दइमखु । आदिकालनिसें द्यः पुज्यानाः सम्हय् छायेगु अलय् नयेगु याना वयाच्चंगु खः । आजुद्यः, अजिमाद्यः, आगंद्यःयात पुज्यायेत सम्हय् मदयेकं हे मगाः । गनेद्यः जक पुज्याःसा नं सम्हय् छायेमाः । महाद्यः पुज्यायेगु खःसा नं लुकमाः द्यःयात सम्हय् तयाः हे पुज्याना च्वंगु दु । नखःचखः, मचाबू ब्यंकेगु, मचा बुन्हा बुन्हीजंक्व, जन्मन्दिं, कय्तापुजा, इहिपाः आदि ज्याखंय् नं सम्हय् मदयेकं हे मगाः । सुं मनूत सीसा घःसु याइकुन्हु सम्हय् बिया हे ब्यंकेमाः । सीगुथिइ नं म्हु सम्हय् नयेगु धकाः म्हु म्हु वजि, स्यावजि तयाः सम्हय् नयेमाः । छवय्लाभू धकाः पुचः पुचः छवय्ला तयाः सम्हय् नयाः छवय्लाभू यायेमाः । दिगु पूजाय् नं छवय्लाभू यायेमाः । यैयाःबलय् ला भन् सम्हय्यात हे अप्वः महत्त्व बिया तःगु दु । यैयाः पुन्हिखुन्हु सम्हय् बियाः सम्हय् नयेगु यानाः हे नखः न्यायेके मायेकाः तःगु दु । तःथं, चिधं छुं च्यूता मतसे मनूत मुनाः छैं छैं वनाः “ला छकू वयेक सम्हय् वजि” धकाः हालाः सम्हय् वजि प्वनाः नयाः थ्व नखः न्त्यइपक्क हना वयाच्चंगु दु । यैयाः पुन्हिया नखःयात “स्यावजि नखः” नं धाः । न्हापा ला जुजुपिसं नं लाय्कुलि सम्हय् इनाः हाथु हायेकाः यैयाःया

नखः भूः भूः धायेकाच्वंगु खः । भीथाय् लाय्कुलि च्वम्ह हाथुद्यः जुजु जयप्रताप मल्लजुं स्वनाः दैयदसं यागु पुजाया लागि आपलं आयस्ता तयाः थःगु कीर्तिया लागि सरकारी गुथि नापं तया थकूगु दु । थौकन्हय् गुथि संस्थानं थ्व ज्याया भाला कया च्वंगु दु । सम्हय् कयाः नयेमाः, हाथु हाय्माः, प्वाः स्याःगु त्वय् लाइ धयागु मनूतय् आत्मविश्वास दु । उकिं चःयाके सद्भावना तयाः सम्हय् कयाः नयाः हाथु हाः जुइपिं आः नं उत्तिकं हे दु ।

आगमय् पूजा यायेमाःपिनि न्हिं न्हिं सम्हय् थनाः हे पुज्यायेमाः । थथे सम्हय् चःयात छाया छ्वायेमाःगु खः थुकिया अर्थ छु खः, भी आपाःसिनं मसियाः मथुया च्वंगु दु । न्यनेगु बखतय् नं कनिपिं मदु । कनेफुपिं नं मदये धुकल धाःसा नं जिल । गुलिसिनं ला धाये मजिउ धकाः कनी नं मखु, वास्तवय् थथे अप्वः नुगः चीधंकाच्वने नं मजिउ । छुं खँ कनाः मखुथें जुइगु खःसाला थुज्वःगु खँ त कने नं मजिउ, मसीका हे तयेमाः । कने जिउगु खँ त कनाः सीके बिया तयेमाः । छायाधःसा गुलि नं भीगु पुलां पुलांगु खँ त तना हे वने धुकल । थथे जुयाच्वन धाःसा भी आज्जुपिसं दुःख सियाः तया थकूगु खँ त अथें न्हना वनाः आज्जुपिनिगु नां तनाहे वनी । थ्व विचाः यायेमाःगु दु ।

चःयात सम्हय् छायेगुली तान्त्रिकता दु । तान्त्रिक पूजाय् सम्हय् छाये हे माः, मछासे मजिउ । सम्हय्या विधिं पूजा यानाः मनूतय्सं तान्त्रिक शक्ति व सिद्धि प्राप्त यानाच्वंगु दु । उकिं भीथाय् तान्त्रिक शक्ति व सिद्धि दुपिं मनूत यक्व हे दु । छम्हथें छम्ह तान्त्रिकताय् उत्तिकं जाः । न्हापा न्हापा व हे तन्त्रमन्त्रं भय्बिनाः भीगु दे यक्व च्वन्ह्यानाच्वंगु नं खः । थौतक्क नं धःस्वाना च्वंगु पुलांपिनिगु शांतिपुः आगंछें, लाय्कुलि हनुमान् चःया च्वसं मल्लजुजु पिनिगु स्वतपैया आगंछें, त्वाःत्वाः पत्तिकं धयाथें दुगु आगंछेंत, देगः देगःया त्वनासिइ गुप्त आखलं च्वयातःगु तन्त्रमन्त्रया पूजाविधि, भीके दुगु पुलांपुलांगु तन्त्रमन्त्रया सफूत, अलय् आःतक नं मन्त्रसाधन यानाः चःतय्त पुज्यानाच्वंगु खँत थ्व खँया दसु खः ।

थन न्ह्यागु ज्या खँ नं तन्त्रमन्त्रं हे यायेमाः, यानाच्वंगु नं दु । कलिगत ३८२५ दँस जुजु गुणकामदेवं कान्तिपुर नां छुनाः न्हुगु दे छचःवलयनं

तान्त्रिकमतं अजिमाद्यः या खड्ग आकार वयेकाः अजिमा द्यः त स्वनाः दे छ्यात * थन गुलिनं अजिमाद्यः त दु तन्त्र साधना यानाः हे स्वना तः गु खः । उकिं उज्ज्वः पिं तान्त्रिक द्यः तयत् तान्त्रिक मतं हे पुज्याये मायेका तः गु दु, सिउपिसं याना नं च्वन तिनि । थथे भी नये, त्वने, पुनेगु तकनं तन्त्रविधिखतं हे जुयाच्चंगु दु । उकिं थन तन्त्रया आपाः महत्त्व दु ।

तन्त्रया पूजाय् जीवबलि भोग बिइमाः । तान्त्रिक शक्ति व सिद्धिया लागि तान्त्रिकतय्सं नस्बलि तक नं बियावंगु खंत न्यने मदुगु मखु । थथे खः सा नं न्हापा मनुतय्सं जीव स्यानाः बलि भोग बिइगु पाप खः धकाः योनिं जन्म काः पि जीवत स्याना बलि भोग बिइगु मयाः, मन्त्र साधन यानाः सम्हय् नं अयोनिज जीव सृष्टि यानाः जक बलि भोग बियाः अहिंसा महाबलि पूजा यायेगु यानाच्चंगु खः । लिपा अयोनिज जीव सृष्टि याये मफुपिसं नं जीव बलिया रूपय् हे सम्हय् थनाः छायेगु यानाच्चन । उकिं तान्त्रिक विधिया सम्हय् जीवबलिया प्रतीक खः । जीवबलि बिया यायेगु पूजाय् जीवया पल्सा सम्हय् छायाः द्यः तयत् संतुस्त याये फुगु भीगु थः गु पहः गु तान्त्रिकताया विशेषता खः ।

तान्त्रिक मतया सम्हय् पञ्चतत्त्वया प्रतीक खः । तान्त्रिक मतया सम्हय् ज्वलं स्याबजी (बजिनापं) हाकुमुस्या, पालु, छ्वय्ला, व अय्लाः न्याता जक खः । स्याबजिइ (बजि) आकाशतत्त्व, हाकुमुस्याय् वायुतत्त्व, पालुइ जलतत्त्व, छ्वय्लाया पृथ्वीतत्त्व अलय् अय्लाखय् तेजतत्त्वया गुण दु । तान्त्रिकतय्सं थ्व हे भावं सम्हय् थनेत स्याबजि (न्हापा सम्हय्लय् बजि तये म्वाः), हाकुमुस्या, पालु, छ्वय्ला (न्हापा छ्वय्लाया पल्सा संन्या तइगु खः) तयाः सम्हय् तये धुंकाः उकिइ अय्लाः लुइ, कि मखुसा सम्हय् छाये धुंकाः द्यः यात अय्ला लुइ । पञ्चतत्त्वया प्रतीक जूगुलिं सम्हय् थनेत ज्वलं न्याता हे तयेमाः गु खः । उकिइ छुं छता जक मदयेक सम्हय् छाये मजिउ, उगुकथं सम्हय् छायेगुया अर्थ नं मदु । सम्हय् थनेत ओः, न्या ख्ये नं माः धकाः तयाः सम्हय् तइपिं नं दु । थथे तयाः सम्हय् छायेमाः गु पूजा त नं दु । द्यः यात ख्ये सगं बियाः पुज्यायेमाः गु पूजाय्जक सम्हय्नापं ओः, न्या, ख्ये तइगु खः,

* “खड्ग सरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसं ।

नेपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पूजा

मेवल्य तयेम्बाः । नखःचखः बल्य छँ ज्वर्य जुया च्वंगुलिं सम्हयल्य ओः, भुति नं तइगु अल्य गुथि न्याइवल्य चतांमरि छुइमाःगुलिं चतांमरि नं तयेगु याः । थ्व मेगु हे खँ जुल । थौकन्ह्य द्यः द्यःया थासय् सम्हय् व्वइवल्य सम्हयल्य आलुवाला तुकंवाला नं तःगु खनेदु । थ्व क्यनेगुया लागि जक खः । मेबलय् सम्हय् ज्वलं न्याताजक हे तयाः च्वंगु दु । द्यःया थाय् बलिभोग विइगु यानाः तयातःपिं जीवत नं पञ्चतन्त्रया जीवात्मा खः । जीवात्मा म्वायेत पञ्चतत्त्व हे माः, छुं छता जक तत्त्व मदुसां नं प्राणी त म्वाये फइमखु । अथे हे सम्हय् ज्वलया छताजक मदयेकं सम्हय् थनेगुया अर्थ मदुगु खः ।

तान्त्रिक विधिं जीवबलिया प्रतीक सम्हय् थनाः छायेंगु अप्रत्यक्ष जीवबलिभोग विइगु खः । जीव हे स्यानाः बलिभोग विइगु प्रत्यक्ष बलिभोग खः । उकिं मन्त्रसाधन यानाः जीवया प्रतीक सम्हय् छ्यासां नं जीव हे स्यानाः बलिभोग विइगु भावं खः । तान्त्रिक मतं सम्हय् छ्यायाः जीवबलि भोगया फल कयाः तन्त्रसिद्धि कयाच्चपिं न्हापा यक्व हे दु । अहिंसा महाबलि पूजा यानावपिं शान्तिकर आचार्य, बन्धुदत्त आचार्य, गुणाकराचार्य,, गुणदत्ताचार्य, अभयंकराचार्य आदि नेपाःया महान् तान्त्रिक त खः । न्हापा शान्तिपुः आगंछें गुप्तपूजा याःवनीबलय् द्यःतय्त् माःमाःगु जीवत सम्हय् ज्वलनं सृष्टियानाः अयोनिज जीवतय्गु बलिभोग बियाः अहिंसाबलि पूजा याइगु ऐतिहासिक धापु मदुगु मखु । उकिं सिउपिसं द्यःयात सम्हय् जीवबलिया प्रतीकय् छइगु यानाच्चनी, मसिउपिसं सम्हय् छायेंमाः धकाः भ्वय् ब्व छायेंथें यानाः छानाच्चंगु दु ।

थौकन्ह्य धाःसा जीव हे बलि विइगु चलन जुयावल । छ्यागबलि, मेषबलि, महिषबलि, हंसबलि, कुक्कुटबलि विइगु धकाः पशुपंछी तयगु गःकिया म्वाःहि द्यःतय्त् म्हुकाः बलि बियाच्चंगु दु । खला थन पशुबलि भोग विइगु चलन शंकराचार्य थःगु मत प्रचार यायेगुया लागि सबदेशय् बज्रयोगिनी द्यःया थाय्, गुह्येश्वरी द्यःयाथाय् थथे हे मेमे थासय् नं छचला थकूगु खः । ख्वपदेशय् जुजु हरिसिंहदेवजुं तलेजु द्यःयात म्ये बलिभोग बिया वसेलि द्यःयाथाय् पशुबलि बियाः पूजा याःसा नं छुं दोष दइमखु धयागु खँ यानाः

लिपा भीगु तान्त्रिक पूजाय् नं पशु, पंछी त भोग विइगु यानाहःगु खः । थौकन्हय् पशुपंछी बलिभोग विउसां नं सम्हय्या थिति तनावंगु मदु । पशुबलि विइवल्य् नं सम्हय् मछासे मगायेका तःगु दु । बलि विइ धुंका व वस्तुया गःचाःया ला सम्हय्लय् तयाः मूबलि धकाः द्यःयात छाये हे माःगु चलन याना तःगु दु । सिउपिसं थथे हे याना वयाच्वंगु दु । द्यःयात बाहां स्यानाः सम्हय् जक नःसां नं व्वय् सम्हय्या द्यःने बाहांया गःचाःया ला वाला तयाः नयेगु यानाच्वंगु दु । चबां छ्ये जक स्याःसां नं छ्ये छकु छकु सम्हय् व्वय् तयेमाः । परम्परानिसं थथे तयाः सम्हय् छायेगु व नयेगु यानाच्वंगु खं सम्हय् व बलि वस्तु छता हे खः धकाः क्यं ।

थौकन्हय् द्यःयात जीव हे बलि भोग विइगु चलन जुइ धुंकूगु खःसां नं नरबलि विइगु ला थौया समाजया कानून विउगु खं मखु, उकिसनं योनिं जन्मजूपिं जीवतयगु हिंसा यायेगु पाप खः धकाः न्हापानिसं जीव हिंसाया पलेसा सम्हय् थनाः हे द्यःतय्त बलिपूजा याना वयाच्वंगु खं बांलाक्क हे खनेदु । अजिमा द्यःतयगु व आगं-आगमय् नित्यपूजा यायेत अल्य् तान्त्रिक गुप्तपूजाय् नं जीव हे बलि मविउसे सम्हय् जक छायेगु यानाच्वंगु दु । लाय्कुलि दुने “दुमाजु” द्यःयाथाय् थथे हे यानाच्वंगु भीसं स्वये फु । अथे हे न्हापा तलेजु द्यःया नित्यपूजाय् नं जीव हे बलिभोग विइमाःगुलिं वस्तु मदया म्ये बलि बिउगु खं वंशाबलीइ उल्लेख दु । तर थौकन्हय् थन तलेजु द्यःया नित्यपूजाय् न्हि न्हि जीवबलि वियाच्वंगु मदुसां नं थनयागु न्हापालिसं यागु चलनकथं जीवबलि विइम्वायेक सम्हय् थनाःहे पूजा यायेगु यानातःगु दु । पशुबलि विइगु चलन वये धुंकूगुलिं तःतःधंगु दिनय् जक जीवबलि विइगु यानाच्वंगु दु ।

अथे हे द्यःया थाय् पात्र ख्वला थनाः पुज्यायेगु नं जीवबलिभोगया प्रतीक खः । भीगु तान्त्रिक मतं पात्रख्वला थनेत पञ्चतत्वया प्रतीक सम्हय् ज्वलं न्याता तयेमाः, कि मखुसा पञ्चमकारया छ्ये सगं ज्वलं तयेमाः । ततःधंगु ग्रहदशा फायेकेत पात्रख्वला थनाः भैलःद्यःयात तान्त्रिक पूजा यायेगु भीगु चलन दु । जनसेवा दुने च्वम्ह महालक्ष्मी अजिमाद्यः, कालभैलः द्यः आदि द्यःतय्सं जवगु ल्हातं पात्रख्वला ज्वनाः देपा ल्हातं ज्याना च्वंगु मुद्रा

प्वःसः कायेत ज्याइगु मुद्रा खः । छः प्याखनय् छःतय्सं पात्रखला त्वनेत थ्वहे मुद्रा* ज्यानाच्चंगु दु । भी आगमय् वा गनं तान्त्रिक छःयाथाय् पूजा सिधयेकाः सम्हय् नयेबलय् नं दीक्षा दुपिं मनूतय्सं ल्हातय् सम्हय् निगःचा व अय्लाः खला ज्वनाः थ्व हे मुद्रा ज्यानाः माःगु बिधि सिधयेकाः तिनि नयेगु यानाच्चंगु दु ।

भीगु तान्त्रिक पूजातय्के सम्हय्यात छःया प्रतीक स्वनाः सम्हय्ज्वलयात हे पूजा यायेमाःगु पूजात नं दु । थ्व पूजा थःथःगु परम्पराकथं हे यानाच्चंगु दु । गुलिसिनं अय्लाः थल व थ्वंथल स्वनाः छछपातय् छवय्ला व्वयाः आजुछः व अजिमाद्यःया रूपय् पुज्यानाच्चंगु दु । गुलिसिनं सम्हय् ज्वलं न्यातायात पञ्चबुद्धया प्रतीक कयाः पुज्यानाच्चंगु दु । थापिं स्वनाः सम्हय् नाप भुति, पःमाय्, ओ, न्या, ख्ये तयाः अष्टमातृका छःतय्गु प्रतीक यानाः पुज्यानाच्चंगु नं दु । थ्व फुक्कं भीगु तन्त्रया विशेषता खः । तन्त्रशक्ति नं अद्भुत हे खः । थ्व हे शक्तिं तान्त्रिकतय्सं छःतय्त थ्यंक वशय् तयेफु । थुकिया दसिया रूपय् तान्त्रिक शाश्वत बज्र बज्राचार्य थःगु मन्त्रशक्तिं सालाः स्वना थकूह महाकाःछयात भीसं पुज्याना च्वनागु हे दु । अथे हे यल देया बृंगछः, ख्वपदेया भैलः छ, सक्वया बज्रयोगिनी आदि छःत उज्वःपिं तान्त्रिकतय्सं हे थःगु शक्तिं स्वना थकूगु खः* बन्धुदत्त आचार्य थःगु तन्त्रशक्तिं छपु स्याबजिया द्वःछिम्ह फै, छगः हाकुमुस्याया द्वःछिम्ह दुगु, छगः माय्या द्वःछिम्ह म्ये सृष्टियानाः जुजु यक्षराजयात उपहार बिउगु खं न्यने मदुगु मखु । भीगु तन्त्रय् सम्हय्या गुलिजक महत्त्व दु धयागु खं भी पूर्वजपिसं सम्हय्या विधिं पूजा यानाः अष्टसिद्धि* प्राप्त याना वंगुलिं कयना च्वंगु दु । अष्टसिद्धि प्राप्त यानावपिं महान् पुरुष त जामनः गुभाजु व मेमेपिं नेपाःदेया तन्त्रज्ञत खः । खय्तला थौकन्हय् मनूतय्के न्हापाथे सिद्धि मदये धुंकल, अथेजूसां नं सम्हय् थनाः पूजा यानाः छःतय्त लय्तायेकाः सिद्धि कयाच्चंगु द हे दनि । छायाःसा

* थ्व मुद्राया चित्र 'ख्ये सग' च्वसुइ स्वयादिसँ ।

* "नेपाःया तान्त्रिक छःत" च्वसुइ स्वयादिसँ ॥

* अणिमा महिमा चैव गरिमा लघिमा तथा । प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं

* वशित्वं चाष्टसिद्धयः ॥

सम्हय् थनाः द्यःया थाय् वनेगु इलय् भीसं थना यंकागु सम्हय् खनाः ल्वः मवंकुसे सुं हे च्वने फइमखु । सुं मनूया सम्हय् नयाच्वंगु खनिबलय् बास् वयाच्वंगुलिं ल्वः वनाः लाका हे नयेमाःथें जुयाच्वनी । गनं सम्हय् इनाच्वन धाःसा नं दुनुगलं निसें हे नये मास्ति वयेकाः फु मफु यानाः सम्हय् कयाः नयां हे त्वःति । नयेबलय् अति हे सा नं साः । स्याःबजि, हाकुमुस्या, पालु, छ्वय्ला, भुति, माय्ओः, न्या, ख्यें, अय्लाः तयाः द्यःयाथाय् सम्हय् ब्वयेबलय् धात्थें द्यः हे प्रकट जुयाः भः भः धाःथें च्वनाः स्वःलिसे स्वये मगाना स्वया हे च्वनी । थथे सम्हय् थनाः छायेगुली अजुचायापुगु तान्त्रिक शक्ति दुगुलिं द्यःत व मनूत नापं लोभय् जुया च्वनीगु थ्व पूर्वज पिनिगु पालंनिसें दुगु भीगु तान्त्रिक सिद्धि खः ।

थौकन्हय् न्हापाथें सिद्धि दुपिं मनूत मन्त, अलय् अप्वःयाना पुलां पुलांगु तन्त्रया तःतःधंगु ग्रन्थत नं मदये धुकल । उकिं थौकन्हय् तन्त्रया खँत प्रत्यक्ष रूपय् क्यने नं मफुत, अलय् मनूतय्सं उकी विश्वास नं मयात । थथे धकाः परम्परानिसें इतिहासया रूपय् धया वयाच्वंगु खँ त अप्रमाणित धकाः अथें वान्छ्वये मजिउ । थ्व भीगु संस्कृति खः । थ्वयात वान्छ्वयेगु थःगु अस्तित्वयात न्हंकेगु खः । बरु भीसं भीगु संस्कृतित गुगुकथं हनेमाःगु खः, थुकिया अर्थ छु खः अलय् तान्त्रिकता छु दु, धयागु खँ सीकाः, थुइकाः प्रचारय् हयेगु कुतः बायेमाः । भी नेपाःमितय्के थःगु संस्कृति म्वाका तये धयागु जागरण दयेकेमाः, अलय् जक भीसं थःगु संस्कृतियात च्वन्त्याकाः विश्वया न्ह्यःने छ्चों ल्हवनाः न्हाय् तःपुके दइ ।

तिबः सफूत :

१. थौकन्हय् (लय्पौ ११-१०७५ यँलापौ २५२)
२. मल्लकालीन गँ प्याखँ -आशाकाजी बज्राचार्य
३. हनुमान् ढोका राजदरबार - गौतमबज्र बज्राचार्य
४. देवमाला वंशावली
५. पूजापद्धति (थ्यासफू)
६. बुंगद्यो नेपालय् हःगु खँ - पं. वै. आशाकाजी बज्राचार्य

छ्ये सगं △

छ्ये सगं कायेगु धयागु नेपाःगालय् च्वपिं नेवाःतय्गु समाजय् दुने छ्यलातःगु छगू साप हे रहस्यं जायाच्वंगु संस्कृति खः । स्वान्ति वइ, म्हपूजाकुन्हु न्हूदया न्हापांगु दिन धकाः छ्ये छ्ये पत्तिकं परिवारत मुनाः म्हपुज्यानाः सकसियां म्हतिं म्हतिं छ्ये सगं काइ । भी वूगु दिन कुन्हु नं जन्मन्ति यानाः छ्ये सगं कयाः हे वयाच्वनागु दु । सुकुन्दा च्याकाः छःत पुज्यानाः ह्याउँक धौजाकिसिन्हः तिनाः ह्याउँगु स्वां छुनाः थःत पुज्याकाः छ्ये सगं कायेगु थुकिया विशेषता खः । छ्ये सगं कायेधुंकाः सगं काइम्हय्सित ताय्, जाकि, अभिर, स्वां ह्वलाः पुज्याये नं माः । थथे पुज्यायेगुया अर्थ जीवनय् वयेफुगु अनेगु भय आदिलिसे संघर्ष यानाः विजय याये फयेमाः धकाः आसिका यानाः वीरपुरुषया रूपय् पुज्यायेगु खः ।

छ्ये सगं छःयात नं विइमाः । थुकी भीगु तःधंगु तान्त्रिकता दु । छायेधाःसा छ्ये सगं जीवबलि भोगया प्रतीक खः । थथे जीवबलिभोगया प्रतीक याना हे छ्ये सगं छःयात छायेगु व भीसं नं कायेगु यानावया च्वनागु खः । थौकन्हे मसिया वंगुलिं छःयात सम्हय् छायेवलय् छ्ये, न्या, माय्ओ नं तय्माः, धकाः तयाः छायेगु याना च्वपिं नं दु । जीवबलिभोगया प्रतीकय् छ्ये सगं वियाः पुज्यायेवलय् जक सम्हय्नाप ओ, न्या, छ्ये नं तयेमाः, मेवलय् सम्हय् ज्वलं* न्याता जक तयेगु खः । छ्ये सगंया ज्वलं मतसे अपुक्थं माय्ओया पलेसा मरि, कुन्याया पलेसा संन्या, अय्लाःया पलेसा धौ, छ्ये मनाः तयेमाःथाय् छ्ये आपा तयेगु यानाच्वंगु नं खनेदु । छ्ये सगंया अर्थ मथुया वंगुलिं नं लाः लाः थे याना हःगु खः । वास्तवय् छ्ये सगं ज्वलं अय्लाः, छवय्ला, माय्ओ, कुन्या व मनागु छ्ये न्याता खः । थथे न्याता मतल धाःसा छ्ये सगंया अर्थ मदु । थुकिइ तःधंगु तान्त्रिकता दु । तन्त्रयात थःथःगु पहलं

भीगु संस्कृतिइ सम्हय्या महत्व च्वसुइ स्वयादिसं ।

छुचलाः फुकसिनं तन्त्रसिद्धि कयाच्वंगु दु हे धायेमाः । छायाधाःसा तन्त्रया पूजा यायेत जीवहिंसावलि भोग विइमाः, उकिं जीवहिंसाया प्रतीक मन्त्रसाधन यानाः द्यःयात ख्ये सगं छायेगु यानातःगु खः । थुकियात पञ्चमकार बलिपूजा धाइ । भीसं नं पञ्चमकारया ख्ये सगं कायेगु याना च्वनागु खः । तन्त्रया पूजाय् जीवहिंसा यायेमाःगुया अभिप्राय आत्मशक्ति प्राप्त यायेगु खः । आत्मरक्षा यानाः म्वाना च्वनेत जीवनय् वयाच्वनीगु भय व शत्रुतलिसे संघर्ष याये मालिगु घरी शत्रुयात हिंसातक यायेगु आत्मशक्ति भीके दयेमाः । छायाधाःसा थ्व संसार धयागु हे जीवतय् दथुइ संघर्ष जुयाः जीवतय्गु हिंसा जुया च्वनीगु रणभूमि खः । थन मनू जन्म कयाः म्वाना च्वनेत संघर्ष यानाः अत्याचारी शत्रुतय्गु हिंसातक नं यानाच्वने फयेमाः, अलेजक भीसं भीगु आत्मायात व भिमनूतय् रक्षायाये फइ । न्हापा न्हापा द्यःतय्सं नं रक्षाया लागि संघर्ष यानाः दैत्यतय्गु संहार यानाः हिंसा याःगु दु, भीसं नं मालिगु इलय् हिंसा याना हे च्वनागु दु । थथे हिंसा यानाः च्वंम्हय्सिनं हिंसा यायेत ग्याइमखु, मालीबलय् संघर्ष यानाः आत्मरक्षा याये धयागु आत्मशक्ति दयाच्वनी । थ्व ख्ये द्यःप्याखंयात न्ह्यब्वयेफु ।

द्यः प्याखं न्हापा द्यःतय् दैत्यतलिसे संघर्ष जूगुया छगू रूप खः । प्याखनेय् द्यःतय्सं दैत्यतय्गु संहार याःगुकथं दैत्य क्वःथलाः विजय यानाच्वंगु खः । दैत्य क्वःथलेया लागि द्यः छैनं पिहाँ वये न्ह्यः द्यःतय्सं जीवयात हिंसा यानाः म्वाःहि त्वनाः जक वयेगु याना च्वंगु दु । थ्व खं न्यतमरु अजिमाद्यःया प्याखं पिकाःगु स्वत धाःसा नं सिइ । कुलाय्मरु अजिमाया द्यःप्याखं पिकायेगु चलन दनिबलय् अजिमाद्यःत द्यःछे नं न्ह्यायेत नर हे हिंसा यानाः भोग काइगु हे, लिपा नरबलि भोग विइगु थाकुया प्याखं हे पिदनेगु मयाःगु खः धयागु खं सिउपिं मनूत द हे दनि । थथे जीवयात हिंसा यानाः द्यःत पिहाँ वयेगु यानाच्वंगु हे दैत्य क्वः थलेत आत्मशक्ति प्राप्त यानाः रणक्षेत्रय् न्ह्यच्वायेगु खः । मोहनीया पायाः नं संघर्षया रूप खः । छायाधाःसा पायाः पिहाँ वइबलय् गनला युद्धय् फिनावनीगु नया ले फिनाः नया तपुलि पुयाः धाल, खड्ग ज्वनाः वयाच्वंगु द हे दनि । तान्त्रिकमतं खड्गसिद्धि कयाः युद्धया वाजंया सः वियाः रक्षाया लागी संघर्ष यायेत तयार जुयाः पायाः पिहाँ

वड्बल्य नं शत्रुसंहार याये फड्गु आत्मशक्ति प्राप्त यायेत आगंछें नं पिहां वये न्त्यः जीववलि भोगया प्रतीक छैं सगं काड्गु खं मसिउगु मखु । न्हापा महिषासुरयात स्यायेत नं देवीं पात्र ख्वला त्वंगु दु । “सप्तशती चण्डी”इ धयातःकथं देवीं महिषासुरयात स्याये न्त्यः थथे धाःगु दु-

गर्ज गर्ज क्षणं मूढ ! मधु यावत् पिबाम्यहम् ।

मया त्वयि हते चैव गर्जिष्यन्त्याशु देवताः ॥

ध्व धापू खः, “हे मूर्ख” (महिषासुर) जिं मधु त्वंतले पलख हाला च्वं, जिं छन्त स्यायेवं चःत याकनं हाली ।” थथे धयाः देवीं मधु त्वनाः महिषासुरयात स्याइ । थन देवीं मधु त्वंगु धाःगु शक्तिया लागि छैं सगं काःगु खः । छायाधाःसा भीगु तन्त्रया ल्याखं पात्र ख्वलाय् छैं सगं ज्वलं हे च्वनी । देवीयात पात्र ख्वला कुवेरं विउगु धकाः चण्डीइ धयातःगु दु । अथे हे तापाःलंय् वनेगु बखतय् नं लंय् अनेगु भय दुगुलिं व भयनाप संघर्ष यानाः आत्मरक्षा यायेत शक्तिप्राप्त याये माःगुलिं जीववलिभोगया प्रतीक छैं सगं कयाः वनेगु खः ।

पञ्चमकार तयाः छैं सगं विड्गु जीववलि पूजा खः धयागु बारे जुजु रणवहादुर शाहजुं लाय्कूयाम्ह हाथुद्यःया लुंया ख्वाःपा दयेकाःतःगु सम्वन्धय् सुन्दरानन्द वज्राचार्य च्वयातःगु “त्रिरत्न सौन्दर्यगाथा” धयागु सफुली च्वयातःगु खं धकाः गौतमवज्र वज्राचार्य “हनुमानढोका राजदरवार” धयागु सफुली थथे उल्लेख यानाः तःगु दु - “श्री रणवहादुर शाहवाट राखु भैं भन्नु भया इन्द्रजात्राको शोभा बढाउना निमित्त मत्स्य मांस मदिरा मुद्रा मैथुन मकार पंचका आलो रगत षान्या भयंकर पनि न हुन्या सौम्यरूप पनि न हुन्या एस्ता मध्यमरूपका सुवर्णका शरभमुख नामा भैरवका निर्माण गर्दा भया” थुकिं नं पञ्चमकार तयाः छैं सगं विड्गु जीववलिभोग विड्गु खः धकाः कयं ।

भीगु तन्त्रविधिया पूजाय् ततःधपिं तान्त्रिकत शान्तिकर आचार्य, बन्धुदत्त आचार्य, जामनः गुभाजुपिसं थःथःगु तन्त्रशक्ति पञ्चमकार जीववलि बियाः पुज्याना वंगु दु । लिपा थथे पुज्याये मफयाः मनूतय्सं धात्येयाम्ह हे जीव हयाः हिंसा यानाः वलिभोग विड्गु याना हल । शंकराचार्य नं नेपालय्

वः वलय् द्यःतयत् जीव हे हिंसा यानाः वलि विडगु चलन छयला थकल । जुजु हरिसिंहदेवजुं तलेजुद्यःया नित्यपूजाय् महिष (म्येय्) वलिभोग विया वन । अथे हे जुजु श्रीनिवास मल्लजुं पिदंके विउगु यलदेया द्यःप्याखनय् द्यःतयत् मधुसूदन ब्राम्हण जीव हे वलिभाग विडगु याका थकल । थौकन्हय् न्ह्याम्हय्सिनं नं जीवयात हे हिंसा यानाः वलि वियाः च्वंगु दु । थथे धकाः तान्त्रिकमतं पिनें जीव हये म्वाय्क वलिपूजा याये फुपिं मनूत मदुगु खइमखु, ततःधंगु तान्त्रिक गुप्त पुज्यान्ना च्वपिसं पञ्चमकारं हे वलिपूजा यांनाच्च्वंगु द हे दनि । ततःधंगु ग्रहदशा फायेकाः आत्मरक्षाया कामना यानाः मांकाःद्यः, पालाःद्यः, कालभैलद्यःया थाय् ख्येँ सगं ज्वलं तयाः पात्र ख्वला थनाः पञ्चमकार तयाः पूजा याकीपिं आपाःहे दु ।

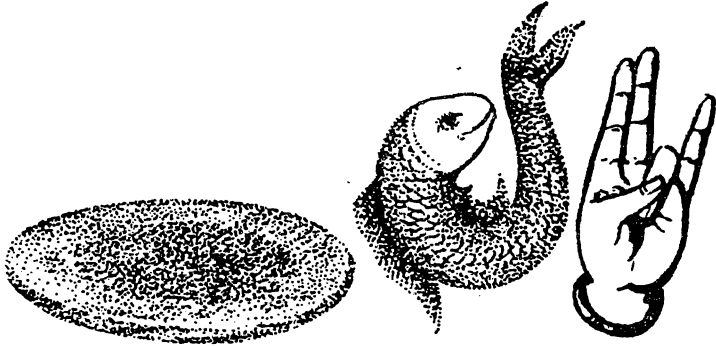
थथे पञ्चमकारया ख्येँ सगं तयाः यायेगु पूजा भीगु थःगु हे पहः दुगु तन्त्रया तःधंगु छगू जीववलि पूजा खः । तान्त्रिकतय्सं थःगु वीरत्वभावं याइगु थ्व पुजाय् मद्य (अय्लाः), मांस (छ्वय्ला), मत्स्य (न्या) मुद्रा (माय्ओः) अलय् मैथुन (ख्येँ) न्याता तयाः वलिपूजा याइगु खः । सर्वोत्सासतन्त्रय् नं थ्व खं उल्लेख जुयाच्च्वंगु दु-

मद्यं मांसञ्च मत्स्यञ्च मुद्रा मैथनुमेवच

वीराचारमिदं प्रोक्तं साधकस्यापि वीजकम्

थुक्किया अर्थ खः, “ख्येँ सगंया पञ्चमकार वीर पुज्यायेबलय् माःगु ज्वलं न्याता खः । “तान्त्रिकतय्सं थ्व न्याता ज्वलंयात पञ्चमकार धकाः कयातःगु न्याता वस्तुमध्यय् अय्लाःयात तेज, छ्वय्लायात पृथ्वी, न्यायात जल, माय्ओःयात वायु, ख्येँयात आकाशतत्त्वया प्रतीक यांना तयेगु चलन नं गुलिसियां दु । उकिइ अय्लाःयात तेजतत्त्व अलय् ख्येँचय् दुने मांसया भाग व खालिगु थाय् नं दुर्गुलिं मांसया पृथ्वीतत्त्व व खालिगु थाय् यात आकाशतत्त्व यांनाः निगु तत्त्व, अनलि न्या लखय् च्वनीम्ह जूगुलिं जलतत्त्व व अलय् हानं मुद्राया रूपय् चाःतुइकातःम्ह जूगुलिं वायुतत्त्व नं जुल । थथे स्वता बस्तुइ हे पञ्चतत्त्वया प्रतीक न्याः यांना छ्वय्ला व ओः मतसे हे ख्येँ सगं विडगु यांनातःगु खः । न्यायात मुद्राया रूपय् नं काये माःगुलिं माय्ओःथें चाःतुइका तःम्ह हे कुन्या तयेमाः । छयों व न्हिप्यं थिइक चाःतूम्ह न्या मदुगु धरी चाः

तुडका तःपिं निम्ह न्या तयाः चाः लाकाः तयेमाः धकाः तयाच्चपिं नं दु । मुद्रा
 धयागु तःता प्रकरया दु । काल भैलःद्यः नं पात्रखला ज्वना ज्यानाच्चंगु मुद्रा
 प्वःसः कायेत ज्याइगु मुद्रा खः । द्यः प्याखनय् पात्रखला त्वनेत नं द्यःतय्सं
 थथे हे मुद्रा ज्याइ । दीक्षा दुपिं मनूतय् ख्यें सगं काइ वलय् नं ख्यें सगं
 ल्हातय् फयाः थ्व हे मुद्रां ज्यानाः विधि यानाः जक वांन्यायेगु यानाच्चंगु दु ।

जीव धयापिं नं थ्व हे पञ्चतत्वया जीवात्मा खः । जीवत क्वाः, व
 तेजतत्वया गुण खः, तेज धयागु शक्ति नं खः । अय्लाखं तेज विउ, उकिं
 अय्लाःयात तन्त्रया पूजाय् तेजया प्रतीक यानाः कयातःयु दु । अथे हे जीव
 मांसया प्राणी खः । जीव सित कि वया मांस फुक्कं चा (पृथ्वी) जुयावनी ।
 उकिं पृथ्वीया प्रतीक छ्वय्लायात काःगु खः । अनलि जीवया म्हय् जलया
 भाग नं दु, न्या जलचर खः, न्याया शरीरय् अप्वः जलया भाग दु, उकिं
 न्यायात जलया प्रतीक यानाः काःगु खः । अथे हे जीवयाके वायु दु, वहे
 वायुया गुणं भीसं ल्हाः तुति संकाः मुद्रा ज्याये फुगु खः उकिं मुद्रा आकारय्
 दयेकातःगु माय्ओ वायुया प्रतीक यानाः काःगु खः । जीवया म्हय् दुने खालि
 जुया च्वंगु थाय् दु, खालि थाय्यात आकाश धाइ । ख्येंया दुने नं खालि
 जुयाच्चंगु थाय् दु, उकिं ख्येंयात आकाशतत्वया प्रतीक यानाः काःगु खः ।
 तान्त्रिक मतं थथे ख्यें सगं ज्वलं न्याता नापं छथाय् तयेबलय् पञ्चतत्वया
 रूप जीव जुइगु खः । थ्व ख्येंया ज्ञां ख्यें सगं बिइत ख्यें सगं ज्वलं दुगु बाता

व अय्लाःथल (अन्ति) नापं थिइक तयाः भाग्याकाः बियाच्च्वंगु दु ।

भौसं छ्यै सगं कायेबलय् छ्यै सगंया त्रितत्व भोग कायेगु धकाः स्वक्वः वांन्यानाः नयेगु याना च्वनागु दु । न्हापां वांन्यानाः नयेगु जीवया प्रतीक छ्यै सगंया गःकियाः “रक्ततत्व” बलि कायेगु खः । निक्वः खुसि वांन्यायेगु “जीवतत्व” बलि कायेगु खः, अलय् स्वक्वः खुसि वांन्यायेगु “मांसतत्व” बलिभोग कायेगु खः । द्यःयात जीवहिंसा बलि बिइबलय् नं जीवया त्रितत्व-भोग बियाच्च्वंगु दु । छाय्धाःसा न्हापां जीवया गःकियाः हि पिकियाः द्यःयात म्वाःहि म्हुकि, अलय् हानं गः कियाः गःपः त्वा ल्हानाः सासः छ्वःयाः बिइ, अनलि हानं गःचाःया ला छक्कु ध्यना द्यःयात छाइ । थुकिया अभिप्राय त्रितत्व भोग बिउगु हे खः । न्हापां गःकिया म्वाःहि म्हुकूगु जीवया ‘रक्ततत्व’ बलि भोग बिउगु खः, हानं गः कियाः गःपः त्वाःल्हानाः सासः छ्वःगु जीवया “आत्मतत्व” बलि भोग बिउगु खः, अनलि ला ध्यनाः छाःगु जीवया “मांसतत्व” बलि बिउगु खः । देवी भागवतय् नं थथे धयाःतःगु दु—
“रुधिराक्तेन बलिना मांसेन सुरया नृप ।”

थ्वया अर्थ खः, “हि बलि बियाः मांस व अय्लाः छायेगु ।” द्यःयात बलि बिइ धुंकाः जीवया त्वाः ल्हानातःगु छ्यनय् कपू च्याकाः उकिइ अय्लाः लुइगु जीवया आत्मज्योति द्यःयाके लीन यायेगु खः । थ्व खँतय्सं छु क्यं धाःसा द्यःयाथाय् बलि बिइत गःकियाः हे भोग बिइमाः, चन्नकं पालेगुली च्वय् धयागु खँ पूःवनि मखु । छाय् धाःसा छ्यौं त्वाःल्हाये धुंकाः पिहाँ वइगु हि म्वाःहि मज्जुसे सीहि जुइ । उकिं म्वाः हि द्यःयात त्वंके या लागि गःकी हे मायेका तःगु खः ।

न्हू भौमचा दुकयाः त्वंकीबलय् काय्मचा व भौमचा नापं च्वनाः थाय्भुइ च्वंगु छ्यै सगं कयाः नइगु द्यः प्याखनय् द्यःतय्सं प्वःसः काइगुया रूप खः । छाय्धाःसा थाय्भु नइबलय् काय्मचां थाय्भुइ च्वंगु छ्यै सगं कयाः वांन्यानाः नयाः भौमचाया ल्हातय् तया बिइ । भौमचां नं छ्यै सगं वांन्यानाः नइ, नये धुंकाः छ्यै सगं थाय्भुइसँ तया बिइ । खला भौमचायात छ्यै सगं थाय्भुइ तयेके मबिउसे काय्मचाया ल्हातिइ तयेके बियाः हानं काय्मचायात छक्वः वांन्याकाः नकाःतिनि थाय्भुइ तयेके बिइमाःगु खः । छाय्धाःसा छ्यै

सगं कायेवल्य् स्वक्वः वान्यानाः नके हे माः । थायभु नयेगु सहभोजन
जूगुलिं मिजंमचां व भौमचां नापं यानाः ख्ये सगं स्वक्वः हे वान्यानाः
नकेमाःगु खः । न्हापा धयाथे मिजंमचा व भौमचायात छक्वः छक्वः जक
वान्यानाः नके विइवल्य् निक्वः जक जुयाः ख्ये सगं कायेगुया विधि पूः मव ।
थ्व ख्ये सगं कायेगुया रूप दःप्याखया प्वःसः जूगुलिं नं स्वक्वः हे वान्यानाः
नकेमाःगु खनेदु । छाय्धाःसा न्हापां काय्मचां ख्ये सगं वान्याना नःगु दः
प्याखनय् भैलःद्यवं फै वा दुगुया गः किउगु खः । अनलिपा भौमचाया ल्हाते
तयावियाः वान्याके विउगु भैलःद्यः नं अजिमा द्यात हि त्वंके विउगु खः ।
अले हानं मिजंमचाया ल्हातय् लःल्हाके वियाः ख्ये सगं वान्याके विइवल्य्
अजिमा द्यःनं हित्वने धुंकाः भैलःद्यःयात हि त्वंके विउगुथें जुइ । थुलि विधि
पूःवंके माःथाय् अथेयाये मफुगुया कारण त्वंकीबल्य् कलाःया चिप नइन
धकाः हिभाय् चिभाय् योनाः न्त्यइपुकेगु भीगु चलन दुगुलिं गुलिं काय्मचातय्सं
मछालाः मनयेगु यात जुइ, अल्य् छक्वः छक्वः जक वान्यानाः भौमचायात हे
तुं चिपगु ख्ये सगं थाय्भुइ तयेके बिइगु याना हःगु जुइमाः । थुगुकथं हे
थितिविधि व बाँलाक्क हने मसयाः लाःलाःथें जूवनिगु खः ।

हानं थन तःसकं महत्वपूर्ण जुयाच्चंगु खँ छगू दु । जीवहिंसा यायेगु
पाप धकाः न्हापा न्हापा योनिं जन्मजूपिं जीवत स्यानाः बलिभोग विइगु
मयाः, लिपा वयाः जीव हे स्यानाः भोग बिइमाःगु परिस्थिति वसेलि थम्ह
हिंसा यानागुया दोष मदयेकेत भैलःद्यवं हे हिंसा याःगु ल्याखं भैलःद्यःया
प्रतीक स्याचुपि स्वनाः पुज्यानाः जीव स्यायेत व्वय् च्वंगु मन्त्रया सिलः
व्वनाः स्याचुपि भाग्यानाः जीवया गः किइगु याःगु खः ।

तीक्ष्णदंष्ट्र ! महाकाय ! कल्पान्त दहनोपम ।

भैरबाय नमस्तुभ्यं ममाज्ञां दातुमर्हसि ॥

थुकिया अर्थ जीव स्यायेत भैलः द्यःयाके आज्ञा प्वंगु खः । उकिं
जीवहिंसा यानाः बलिभोग विउसां पाप मदुगु भाःपिया तःगु खः । थौकन्ह्य्
मन्त्र व्वनेगुली सिद्धि मदुसां नं मन्त्र व्वने मसः मसिउपिं न्त्याम्हय्सिनं नं
जीवबलि बिइत स्याचुपि पुज्यानाः भागियाना ला च्वंगु हे दु । स्याचुपि

खड्ग सुरक्षाया प्रतीक" च्वसुइ स्वयादिसै ।

धयागु भैलःद्यःया धवाया प्रतीक जूगुलि* ख्ये सगं कायेत नं निपाल्हातय् ख्ये सगं फयाः मन्त्र ब्वने माःपिनि मन्त्र ब्वनाः निपाल्हाः नापं तयाः स्याचुपि रूप थःगु वा यात भागियायेगु ल्याखं सगंदुगु ल्हाः भाग्यानाः वान्यायेगु यानाच्चंगु दु ।

थौकन्हय् जीव हे हिंसा यानाः बलिभोग विइगु याःसां नं गनं गनं हिंसा मयासे आःतकं सम्हय्, ख्ये सगं जक छायाः पुज्यायेगु यानातःगु दु । गुलि आगं आगमय् थौतक नं जीवहिंसा मयासे हे पुज्यायेमाः । च्वय् अजिमाद्यःयाथाय्, पालाःद्यःयाथाय् नं जीवहिंसा वलिभोग मविउ । सक्वय् वज्रजोगिनीयाथाय्, गुह्येश्वरी द्यः, मांकाः द्यःयाथाय् नं जीववलि विइवलय् अन द्यःयात हे भोग विइगु मयासे द्यःयाथाय् नापं स्वना तःपिं भैलःद्यः, पीगंद्यःयाथाय् विइगु यानाच्चंगु दु । सम्हय् तयाः ख्ये सगं छायाः धाःसा अन द्यःयाथाय् हे पूजा याना च्वंगु दु । थ्व फुक्क खंतय्सं छु सिद्ध याना च्वंगु दु धाःसा भीसं सिद्धक वा मसिद्धक द्यःयात ख्ये सगं छाया च्वनागु व भीसं इलय् ब्यलय् ख्ये सगं कया च्वनागु जीववलि भोगया हे प्रतीक खः । थथे पञ्चमकार तयाः ख्ये सगं नं जीववलिया ज्या कायेगु भीगु तन्त्र दयाः नं मनूतय्सं पाप धर्मया छुं हे विचाः-मयासे न्ह्यागु ज्या ख्ये, व्यवसाय रूपय् नं आपाः हे पशुपंछी त हिंसा यायेगु यानाच्चंगु दु ।

थौकन्हय् मनूतय्सं तन्त्रयात अन्ध-विश्वासया खँ धकाः विश्वास मयाः । आध्यात्मिक धयागु भौतिक वस्तुथे प्रत्यक्ष खनीगु नं मखु । थ्वला खालि आत्मविश्वासया खँ खः । थुकिया असर भीगु आत्माय् जुइगु खँ भीगु आत्मां हे अनुभव याइगु खः । भीगु जीवनय् भय दयाच्वन अथवा छुं संकस्त वयाच्वन धाःसा ख्ये सगं तयाः पात्रख्वला थनाः द्यःयात पुज्याना विइवलय् भय, संकस्त फालावना, रक्षा जुइ धयागु आदिकालनिसें आत्मविश्वास यानाः आजुद्यः अजिमाद्यःतय् पूजा यानावया च्वनागु दु, उकिया फलं आत्मशक्ति वःलानाः रक्षा नं जुयाच्चंगु दु । अथे हे जन्मनिहंवलय्, न्हूदँ क्यंखुन्ह म्हपूजा यायेवलय्, अथवा हाकुगुं पुलाः गनं वनेबलय् ख्ये सगं कायेगुलिं जीवनय् वइगु भय आदि फालावनाः आत्मरक्षा जुइ धयागु विश्वास यानाः सगुणया ख्ये सगं कयाच्वनागु हे दु । थ्व भीगु संस्कृति खः, थ्वयात

अन्धविश्वास धकाः वांछुवयेगु वुद्धिमानी जुइमखु । थुज्वःगु आत्मशक्ति वःलाकेत
तिबः विइगु संस्कृतियात फछिं फत्तले म्वाकाः हे तयेगु कुतः यायेमाः ।

लिधंसा सफूत

१. सप्तशतीचण्डी
२. हनुमानढोका राजदरबार— गौतमबज्र बज्राचार्य
३. मल्लकालीन गंप्याखं — आशाकाजी बज्राचार्य
४. कामकला रहस्य — धनशम्शेर ज.ब.रा.
५. देवीभागवत

नेपालय् छःखः जात्रा □

संस्कृत भाय्या “यात्रा” धयागु शब्द पिहां वःगु “जात्रा” शब्दया व्यवहारय् विशेष व्यवस्था यानाः चाःहिलेगु धयागु अर्थ खने दु । भीगु दे नेपालय् जात्रा धायेवं हे सुं छःयात भःभः धायेक छायापियाः देशय् चाःहिके यंकेंगु धयागु अभिप्राय खनेदु । थ्व च्वसुइ भीगु देशय् इलय्व्यलय् न्यायेका च्वंगु ततःजिगु खःजात्राया विशेषतावारे चर्चा यायेगु कुतः याये ।

नेपालय् आपाः यानाः नखःचखः त छःतय्गु खःजात्रालिसे हे स्वानाच्चंगु दु । यें देशय् पाहाँचन्हेबलय् कंग लुमरि व मेमेपिं अजिमा छःतय्गु, अलय् चउलाथ्व अष्टमी कुन्हु (पुलां मोहनीबलय्) जनवहाद्यःया, सिधिनखःबलय् सिधिद्यःया, यँयाःबलय् कुमारीद्यःया, अर्नाल मोहनीबलय् मरुगनेद्यःया खः जात्रात मुख्य मुख्य जुयाच्चन । पचलिमलः कुन्हु पचलिकौयात खः मदुसां नं मनूतय्सं ल्त्वनाः जात्रा याइ । थुलिजक मखु ल्हुतिपुन्हि, बालाचन्हेबलय् नं म्हय्पि अजिमा, लुति अजिमा पिनिगु खः जात्रा याना वयाच्चंगु दु । थ्व जात्रा त जुइबलय् जात्रा जुइगु लागाय् च्वपिं मनूत सकसियां छें, छेंय् नं नखः न्यायेकाः थःथितिपिं सःताः भव्य नया च्वनी । थथे हे यल ख्वपदेशय् नं खः जात्रा लिसे नखःत स्वानाच्चंगु दु । गां गामय् नं न्हय्गांया जात्रा धकाः स्थानीय छःतय्गु खः जात्रा लिसे हे नखः न्यायेका च्वंगु दु ।

थ्व नखः जात्रा त न्हापा परम्परानिसें गथे न्यायेका वयाच्चंगु खः अथे हे थौतक नं न्यायेका हे च्वंगु दु, वास्तवय् अथे हे न्यायेका च्वच्चने नं माः । छायाधाःसा पुर्लापि पुर्खातय्सं गुज्वःगु अभिप्राय कयाः थथे खः जात्रा न्यायेकेगु याःगु खः, व थुइके मफुतले उकिइ छुं भित्तिचा पाकेगु तकं वां लाइमखु । हानं भीथाय् नेपाःदेशय् विशेषयानाः नेवाःतय्गु गुलि नं संस्कृतित दु, व अभिप्राय मदयेकं सित्तिकं वंगु गुगुं नं मखु । विज्ञानया प्रभावय् दुविनाच्च्वपिं थौकन्हय्या मनूतय्सं अन्धविश्वासया खँ धकाः न्ह्याक्व आलोचना

याना च्वंसां नं थ्व संस्कृतित सित्तिकं वंगु मखसे तःधंगु अभिप्रायं जायाच्वंगु खः धकाः मधासं मगाः, खालि भीसं सीके मफुगु जक खः । छुं खँया मतलव थुइके मफयेवं ज्याख्यले मदुगु धकाः वान्छवयेगु मूर्खता जक खः । अथे जूगुलिं थ्व संस्कृतितयत् भतिचां हे मस्यंकुसे न्हापाथें तुं हनावना च्वनेगुली हे भी नेपाःमितयत् भिं जुइ । थुज्वःगु थःगु पहः दुगु संस्कृतिं विश्वया मिखाय् तकं नेपाःदेया अस्तित्व थःगु हे पहलं दयाच्वनी । वरु व संस्कृतिइ दुने सुलाच्वंगु रहस्यं जाःगु अभिप्रायत थुइकेत फक्व कुतः यायेमाः, अनुसन्धान यानाः मात्तुमालाः सुलाच्वंगु रहस्य पित हयेगु, अलय् उकिइ छाखाखेरं मिखा व्वयेकाः विवेचना यायेगु थौया ईयात तःसकं ल्वःगु ज्या जुइ ।

आः नेपाःगालय् दुने इलय्ब्यलय् न्यायेका च्वंगु खः जात्रातय्गु बारे छुं भति अनुसन्धान व अध्ययन यानाः थुइके फुगु खँत न्ह्यव्वयेगु ज्या याये ।

न्हापां ला थ्व जात्रात छाया न्यायेकेगु धयागु न्ह्यसःहे भीगु न्ह्यःने दं वइ । थुकिया अःपुकथं लिसः छुं बयेफु धाःसा धर्म यायेगुया नापनापं न्ह्यइ नं पुकेगु थ्व खः जात्रातय् उद्देश्य खः, छायाधाःसा थुगु इलय् न्हापां सुथय्पाखे होम यानाः बलि बियाः (हि त्वनिम्ह द्यःयात जूसा प्रत्यक्ष बलि अलय् हि मत्वनीम्हय्सित जूसा अप्रत्यक्ष बलि बिया) पूज्याइ, अलय् न्हिनय्पाखे भ्याइ भ्याई बाजं थानाः उत्सव यानाः द्यःयात खतय् तइ, अनलि खतय् हे तान्त्रिकविधिं पुज्याइ, अनलिपा जात्रा न्ह्याकी । लँय् नं थाय् थासय् बलि वियाः वा सम्हय् जक छायाःसां मनूतय्सं पुज्यानाः जात्रा हनाच्वनी । थ्व फुक्क स्वयेवलय् न्हापा धयाथें धर्मया लँपु ज्वनाः न्ह्यइपुकेगु हे उद्देश्यं द्यःखः जात्रा त न्यायेकेगु यानातःगु खने दु । वास्तवय् थ्व न्ह्यःने खनेदुगु खँ जक खः । दुनेथ्यंक वाला स्वत धाःसा मेगु हे रहस्यं जाःगु खँत खने दयावइ ।

थन नेपाःगालय् दुने जात्रा याये माःपिं गुलि द्यःत दु, इपिं गुगुं इलय् मनूया हे रूपय् जुयाच्वन । उज्वःगु हे पुरुषार्थया ज्या यानाः द्यः जुयावीपिं खः धयागु खँ वंशावली व थन न्यंक न्ह्यानाच्वंगु किंवदन्तीतय् खनेदु । विज्यासः द्यः मखंत्वाया राजोपाध्याय ब्राम्हण्या म्हायाम्चा आकाशय् व्वयाः द्यः जूगु खँ वंशावलीतय्के न्ह्यथनातःगु दु, उकिया दसिकथं थौतक्क नं मखंया राजोपाध्यायतय् मचा बूसा ग्वय्सिन्हः छायाः कंके छवयेगु अलय् सुं सित धाःसा दुखं ब्यन धकाः

कंके छवयेगु चलन छ्यला हे च्वंगु दनि । मखेछ्येया द्यःवाज्यापिनिपाखें प्राप्त हस्तलिखित विज्यासः द्यःया बंशावलीइ नं थथे उल्लेख जुयाच्चंगु दुः-

॥ ॥ सम्बत् २४५ वैशाख सुदि रो ६ थ्व कुन्हु श्री ३ न्हछेया नायक रत्नराज थकुलत्वं विष्णुमति भद्रमति संगम स्ना विज्याकवेलस राजनिम्हया शिवभद्र ब्राम्हणया म्थ्याच छम्ह उन्मत्ता जुयाव पिब्वाडा व चो ले रत्नराज थकुलं खडाव सोया वेलस श्री लुतिदेवी प्रतक्ष जुयाव आज्ञा दयकाव आम ख आथे मथु आम ब्राम्हणी उयनी जुव मखु आ ब्राम्हणी जि सरीर थुका..... थन नीलपर्वतया चोसं उलसिमा उलगसिमा दस्ये चो ल थ्वया दथुस सुवर्णकेश्वर महादेव छम्ह दस्ये चोड सुवर्ण चैत्ये छम्ह दसें चोड थ्वया दथु स थापना याव धक्कं आज्ञा दयकाव....."।

सिथिद्यः नं लैय् मचाया रूप्य् छ्वयाच्चंम्हय्सित ह्ययेकाः न्हूगः त्वाःयापिं मनूतय्सं छें हयाः तःगु लिपा ओः नुके त्यवल्य् द्यः जूगु खँ अन सिथिद्यः लिसे सम्बन्ध दुपिं मनूतय्सं कना हे च्वंगु दु । अनं लुमरि अजिमा, कंग अजिमा व लुति अजिमा स्वम्ह तःकेहें नेपाः गालय् दुहाँ वःगु खँ आःतक नं मनूतय्सं ल्हाना च्वंगु हे दु । गुलिं ला थौतक नं मनूया हे रूप्य् द्यः जुयाच्चंगु द हे दनि । कुमारी जुयाः ग्वाराचिकं छ्यने सपःहिनाच्चीपिं मचात भीसं थाय् थासय् स्वये हे फुनि । अथे हे मनूत बुहा बुद्धि जुयाः यक्व म्वाना च्वन धाःसा द्यःजूम्ह धकाः जंकव याइबल्य् खतय् तयाः सालाहइगु नं भीसं इलय्ब्यल्य् खनाहे च्वनागु दु ।

थथे मनू हे द्यः जुया वपिं जूगुलिं द्यःतय्त नं मनूया हे व्यवहार याना तल । उकिं मनूतय् जन्मन्हि यायेथें छन्हु दिन कयाः बुसादया रूप्य् दैय् छक्वः जात्रा न्यायेकेगु धकाः गुथि तयाः नखः नापं हनाः खःजात्रा यायेगु चलन जूगु खः । जन्मन्हिया रूप्य् खःजात्रा यायेगु धयागु दसि त गथे खने दु धाःसा जात्रा कुन्हु जात्रा याइम्ह द्यःयात पुज्यानाः गुथिया पाखें बलि बिइगुय् नापनापं मेपिं पिनेयापिं मनूतय्सं नापं बलि बिया पुज्याः वइ । गथे भी मनूतय् नं जन्मन्हिं कुन्हु न्हापां थःगु छैयापाखें छ्यें सगं बिइ अलय् मेपिं थःधितितय्सं नापं छ्यें सगं बिइ । छ्यें सगं धयागु बलिभोग बिइगु खः* ।

“छ्यें सगं” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

नेपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पुज्या

जन्मन्ति कुन्तु छगू दँ पूवकाः मेगु दँ क्यंगु दिन जूगुलिं बंगु दँ सफल जुयाः
 पूवयें हे न्त्यःने बःगु दँय् नं वयेफुगु समस्या व जीवनया पाः गयेगु ज्याय्
 सफल जुइ फयेमा धकाः आत्मशक्ति बःलाकेत छ्यें सगं कायेगु खः । अथे हे
 जनतायात रक्षा याइम्ह रूपय् च्वम्ह द्यःनं देशय् च्वीपिं जनताया जीवनय्
 पकाः जुयाः दंवयेफुगु विघ्न नाशयाना बिउ धकाः आसिका पवनाः द्यःयात
 बलि बियाः खतय् तयाः जात्रा न्यायेकीगु खः । अथे जूगुलिं स्थानीय मनूतय्सं
 नं थम्हं फुथे दुगु, फै, हँय्, खा आदि बलि बियाः वा चबाहां जक स्यानाः
 अथवा सम्हय्जक छायाः सां पुज्यानाः नखः हनी । सम्हय् छायेगु नं बलिभोग
 विइगु खः* अनं लिपा व हे पूजाया प्रसाद कयाः छें छें थःथिति मुनाः भव्य
 नयेगु ज्या याइ । थथे जन्मन्तिया रूपय् न्यायेकीगु खः जात्राय् क्वबुया यनेगु
 खः छ्यलेगु याः । कंग, लुमिर आदि अजिमाद्यःतय्गु व सिथिद्यः, मरुगनेद्यःतय्गु
 जात्राय् क्वबुइगु खः हे छ्यलाच्वंगु दु ।

खयानाप मेकथं न्यायेकीगु खःजात्रा नं भीथाय् दु । प्यचाः घःचाः
 दुगु तःधंगु खतय् द्यः तया मनूतय्सं खिपतं सालाः दे चाः हिकेगु वा छथासं
 मेथाय् यंकेगु ज्या याइ । थुगु तालगु जात्राया उद्देश्य थाय्थासय् च्वीपिं
 मनूतय्त द्यः दर्शन विइकेगु खः । यें देशय् जनबाहाः द्यःया खः जात्रा व
 यँयाःबलय् गनेद्यः, भैलःद्यः व कुमारीद्यःया खःजात्रा थुगुहे उद्देश्यं न्यायेकीगु
 खः । उकिं छन्हु क्वःनेपाखे जूसा मेकुन्तु थःने पाखे खः सालाः जात्रा याइ ।
 थुकिं यानाः छें नं पिहां वये मफुपिं असक्त मनूतय्सं नापं पिनेसं वा भयालं
 हे द्यः दर्शन यायेफया च्वनी । थथे हे यलय् बंगद्यःया जात्रा व ख्वपय् भैलःद्यः,
 नकींजुया जात्रा नं सकसितं द्यः दर्शन विइकेगु उद्देश्यं न्यायेका च्वंगु खः ।
 वंशावली पुइकाः स्वत धाःसा नं थ्व हे खँ खने दु । जनबाहाद्यःयात जमराजया
 भय् मदयेकेत बंगद्यःयात अनिकाल मदयेकाः सहकाल हयेत अलय् कुमारी,
 भैलःद्यःतय्त दुष्टनाश जुइमा धकाः दर्शन याये माःगु खः । अथे जूगुलिं
 क्वबुयाः यंकेगु व सालाः यंकेगु खःजात्राया उद्देश्य छगू हे मखु ।

जनबाहा द्यः थुज्वःम्ह हिमत्वनिम्ह द्यःया खःजात्रा न्त्याके न्त्यः
 भैलः द्यःया रूपय् च्वंगु घःचालय् जूसां नेपाः फै स्यानाः बलि बिइमाः । थथे

* भीगु संस्कृतिइ सम्हयया महत्व च्वसुइ स्वयादिसं ।

बलि विडगुया अर्थ नं न्हापाथें तुं जनताया जीवनय् वयेफुगु अनिष्ट चीका छवयेगु खः । गथे मनूत नं गनं तापाक्क मसंय् वने माल धाःसा भिंगु दिन कुन्हु छ्यें सगं कयाः तापाःलंय् वयेफुगु बिघ्नवाधालिसे ल्वाये फडगु शक्ति दयेमा धयागु उद्देश्य कयाच्चनी । थ्व छगू भीत कयेफुगु महामारी ल्वचं थिइमफयेकेत न्हापा हे यायेगु सुरक्षात्मक वासः थें हे खः । थथे बलि विडगु ज्याय् गनं प्रत्यक्षबलि बियाच्चंगु दु धाःसा गनं अप्रत्यक्ष बलिया रूपय् छ्यें सगं बियाः वा सम्हय्जक छायाःसां पुज्याना च्वंगु दु ।

मेगु छथी जात्रा नं भीथाय् न्यायेका च्वंगु दु । मनू हे चः जुयाः न्यासि वयाः चाःहिलिगु जात्रा त नं भीसं खना च्वनागु दु । मोहनीबलय् पायाः वडगु, अलय् इलय्ब्यलय् ख्वाःपाः पुयाः अजिमाद्यःतय् रूप कयाः गनं प्याखं हुलेत वना च्वनीगु जात्रा थुगु पत्ती खः । न्यतमरु अजिमाया प्याखं, भद्रकाली व पचलि भैलःद्यःया प्याखं, देवी प्याखं, सवःभक्कया प्याखं लंय् अथें प्याखं ल्हुलुहुं न्यासि हे वया च्वनी । थुगु जात्रात दुष्ट नाश यायेया लागि अभियानया रूपय् न्यायेकीगु खः । प्याखनय् दैत्य क्वःथलीगु भीसं खना हे च्वनागु खः । उकिं थुगु जात्राय् बाजं दक्क सिबे लिउने च्वनी । खः जात्राय् बाजं द्यःया न्त्यःने च्वनी । भीगु पुलांगु परम्पराया चलनकथं उत्सवय् बाजं न्त्यःने अलय् युद्धय् बाजं लिउने च्वनेमाः ।

चव्य न्त्यथनागु जात्राया खः दयेकेगुबारे नं थन बिचाः यायेगु बाँलाइ । क्वबुया चाःहिकेगु खःजात्रा चः स्थापना जुइ धुंकाः यक्व लिपातिनि न्यायेकेगु चलन जूगु खः । सुं दातातय्सं जात्राया लागि धकाः मेगु हे प्रतिमा दयेकाः प्रतिष्ठा यानाः द्यःया प्रतिमा तयेया लागि द्यःछेंया नापं बन्दोबस्त याये धुंकुसेलि खः दयेकाः व हे प्रतिमा खतय् तयाः जात्रा यायेगु याना हःगु खः । नेपाःया इतिहासया पौ पुइकाः स्वयेबलय् भीसं छु खनी धाःसा लुमरि, कंग, लुति अजिमाद्यः पिनिगु स्थापना लिच्छवि जुजु गुणकामदेवं याःगु अलय् अमर मल्ल जुजुया पालय् तिनि द्यःखः जात्रा न्यायेकेत गुथि दयेकाः बिउगु खः । उकिं प्रतिमा स्थापना याःगु दिन कुन्हु हे बसादया रूपय् खःजात्रा न्यायेकेगु यानाच्चन । जात्रा यायेत द्यःछेंनं पित हइमह द्यः मुख्यमह द्यःया प्रतिमा जक खः, मुख्यमह द्यः मन्दिरय् हे दया च्वनी । थुगुपत्ती खतय् नो

तयाः भिम्ह भिनिम्ह मनूतय्सं व्वबुयाः जात्रा याये यंकी । थ्व खः देगःया हे रूप कयाः दयेकातःगु दु । गजू दुगु पौया दुने व्वथा दयेकाः उकिइ छः तयेगु व खतय् ततःपुगु व ताःहाकःगु निपु नो खिपतं चिना तःगु दइ । थ्व खः नरयानया रूपय् दयेकातःगु खः । अथे हे यँयाबलय् जात्रा याइगु गनेछः, भैलछः व कुमारी छःया खतय् नं गजू दुगु पौया तःलय् व्वथा दुगु देगःचा रूपगु छँचा दयेकाः स्वंगः मिखा दुम्ह भैरव रूप प्यचाः घःचा व घःमा नापं दुगु यानय् दथुइ लाक्क तयाः खिपतं चिनाः साले जीक दयेका तइ । उकिं थुगु खःयात भैरव रूप चक्रयान धकाः धायेफु । यँ देशय् जनवाहाद्यः व यल देशय् वुंग छःया खः धाःसा चक्रयान जूसां नं खः मेकथं हे दयेकाः उकिइ पौ मतसे व्वथा दयेकाः छः दुने तयेगु, अलय् व हे देगः थें च्वंगु खः न्हापा धयाथें च्वंगु प्यचाः घःचाः व घःमा दुगु चक्रयानया दथुइ लाक्क तयाः दयेका तइ । थुगु खःयात रथ धायेगु चलन दु ।

थथे घःचाः तयाः सालाः जात्रा यायेगु खतय् धाःसा मुख्यम्ह छः हे च्वनी । उकिं जात्राज्वःछि मन्दिरय् शून्य जुयाः तालं हे ग्वया तइ । थुगु जात्राय् प्रतिमाजक मतसे मूम्ह छः हे च्वनीगुलिं थुकिया महत्व मेकथं हे दयाच्चन । व्वबुया चाःहिकेगु खः जात्रा प्रादेशिक जुइ अर्थात् व हे इलाकायापिं मनूतय्सं जक भःभः धायेक जात्रा हनाच्चनी । कंगछःया जात्राय् यत्खा त्वाःया लागाय् च्वपिसं अलय् लुमरि अजिमाया जात्राय् वतु त्वाःया लागाय् च्वपिसं ब्वति कयाः च्वनी । घःचाः दुगु खतय् छः तयाः सालेगु जात्राय् देशय् दक्क सकसिनं ब्वति कयाः हनाच्चनी । जनवाहाद्यः, वुंगछःया जात्रा सुं छखलः निखलःया जक मखु, फुक्कसियां मंकाःगु खः ।

थ्व निताजिगु जात्राय् (व्वबुइगु व सालेगु खः जात्राय्) नं बाजं न्त्यःने हे च्वनी । बाजं भ्याइँ भ्याइँ थायेगुया मतलब जात्रा जुया च्वंगु दु धकाः छँखाय् दुने च्वपिं छः दर्शन याये मन दुपितं सुचं बियाः ध्यान सालेगु खः । उकिं बाजं सः तायेव व्वाँय् पिने वयाः स्वः वल धाःसा छः न्त्यःने सं थ्यनाच्चंगु दइ । थथे जात्राबलय् बाजं थायेगुलिं न्त्यइपुया नं च्वनी अलय् छः दर्शन यायेमाः पितं सुचं विइगु नं जुल ।

आः जात्रा सिधयेकाः छःयात देगलय् बाय् छःछँय् दुकायेगु बारेया

खँय् छक्कः नं दुवाला स्वये । चःयात खतं व्वकया लसकुस यानाः तिनि
दुकायेगु ज्या याइ । थ्व विषय नं तःसकं न्ह्यइपुगु व सीकेवह जू ।

थन च्वय् नं उल्लेख जुइ धुकुगु खँ खः, नेपालय् खः जात्रा यायेमाःपिं
गुलि चः त दु, इमिगु पुलांगु किंबदन्तीइ मिखा व्वयेकाः स्वत धाःसा गुगुं
इलय् इपिं मनूया रूपय् हे खने दु । अथे जूगुलिं चःतय्त नं मनूया व्यवहार
यायेगु चलन जूगु खः । गथे मनूतय् इहिपा यानाः भौमचा नाप तया छें दुहाँ
वइवल्य् वा परदेशं लिहाँ वइवल्य् अथवा छुं विशेष तःधंगु ज्या यानाः छेंय्
दुहाँ वइवल्य् लसकुस यानाः दुकायेगु चलन दु, अथे हे जात्रा सिधयेकाः
देगलय् बाय् चःछेंय् दुकायेवल्य् नं लसकुस यायेमाः । न्हापां पाल्चाय् मिं
तया ईका पःकां गायेकाः मिइ तयाः कुं थनी । थुकिं पिने वःपिं मभिंगु तत्वत
फुक्कं चिलावनी । अलय् धौसगं बियाः फलफूल लुयाः, ताय् ह्वलाः अनिष्ट
छुं मजुइमा धकाः आसिका पवने धुकाः ताःचा ज्वंकाः लःधाःनाप चःयात दुने
यंकी । थथे ताःचा ज्वंकेगुया अर्थ नं रक्षा हे खः । न्हापा न्हापा तन्त्रया शक्ति
दुगु इलय् गनं तालं दये माल धाःसा तन्त्रया ताःहे प्रयोग याना च्वनी ।
तन्त्रमन्त्रं वशय् कयाः वा सृष्टियाः नागयात हे धुकुती पिवा तया तइ
धयागु खँ न्यने मदुगु मखु । नं यागु ताः दयेकाः धुकुती दयेगु तन्त्रशक्ति
मदुपिनि जक खः । उकिं लसकुस याइवल्य् व हे नाग रूपया ताःचा ज्वंकाः
रक्षाया प्रबन्ध यानाः दुत यंकीगु खः धयागु खँ सीदया वः । सिथि नखःया
कन्हय् कुन्हु सिथिचःया जात्रा सिधयेकाः छेंय् दुकाइवल्य्, चंगुनारानचःयात
तलेजुइ दुकाइवल्य् थथे हे लसकुस थौतक नं याना च्वंगु दनि । अथे हे
जनवाहाचःया जात्राय् नं जात्रा सिधयेकाः लसकुस यानाः हे चः दुकयाच्वंगु दु ।
खला चः स्वयं हे रक्षायाइमह जूगुलिं उज्वःमह चःयात भीसं रक्षाया प्रबन्ध
यायेमाःगु आवश्यक मजुथें च्वं, अथे जूसां नं मनू हे चः जुइगु नेपाःमितय्गु
दार्शनिकता कथं थ्व ज्या यायेगु सिद्धान्त विपरीत अवश्य हे मजू ।

नेवाःतय्गु संस्कृतिसम्बन्धी दर्शन थःगु हे तालगु दु, इमिगु
सिद्धान्तकथं मनू धयाम्ह थः हे चः जुया वनीगु खँया नापनापं चःतय्त थःगु
वशय् तयाः धयाथें यायेगु खँ नं दु । तिनख्यः सिथय् च्वंमह महाकाःचः,
ख्वपया भैलःचः, यलया बुंगचः, अलय् सक्कया वज्रयोगिनी आदि चःतय्त

पुरुषार्थी तान्त्रिकतयसं वशय् कयाः स्थापना याना तःगु किंवदन्तीत भीसं
न्यना तयागु हे दु* । थ्व किंवदन्तीत सत्य ला कि असत्य धयागु खँय् दुवालाः
स्वयेमाःगु खँ ला द हे दनि, अथे जूसां थुकिं छगू दर्शनं छु सीदया वइ धाःसा
तान्त्रिकता प्रधान जुयाच्चंगु भीगु नेपाः देशय् मनू हे छः खः, अलेय् छः हे
मनू खः। उकिं नेपाःमितयंगु संस्कृति तैःसकं रहस्यं जायाच्चंगु खः । थुकियात
तंके मविइकेया लागि व उकिया महत्त्व सकसितं थुइके विइया लागि
थनयागु छगू छगू साँस्कृतिक खँया बाँलाक्क अध्ययन यायेमाःगु दु ।

सन्दर्भ सफूत

१. भाषा वंशावली भाग २
२. जनवाहाद्यःया वाखँ
३. बुंगद्यः नेपालय् हःगु खँ आशाकाजी बज्राचार्य
४. देवमाला वंशावली
५. विज्यासः छःया वंशावली - हस्तलिखित

* “नेपाःया तान्त्रिक छःत” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

खड्ग, सुरक्षाया प्रतीक □

जीवहत्या यायेगु पाप खः धकाः सकसिनं सिउ । गुगुं देशय् व समाजय् नं प्राणीतय् ज्यान कायेगु धर्म धकाः धयातःगु मदु, अय्सां उज्वःगु हे परिस्थिति न्ह्यःने दं बइवलय् पशुपंछीतय्त जक मखु, मनू तय्त नापं हिंसा यायेगु धर्म धकाः भाःपियाः वयाच्वंगु दु । गुम्हं अत्याचारी जुयाः असहाय निर्धापिं मनूतय्त जबरजस्तिं अन्याः यानाः दुःख वियाच्वन धाःसा इमित स्यायेगु ज्या यात धायेवं सुनानं व स्याःम्हेसित मभिं धाइमखु बरु च्वछायेगु हे यानाच्वनी । थथे विचाःयाना स्वयेवलय् हिंसाया उद्देश्य निता दयाच्वंगु खने दु । थःगु स्वार्थया लागि न्ह्यचिलाः सुं प्राणीयात स्यायेगु, थ्व छता जुल । अनं स्वार्थी दुष्टतय्पाखें स्वभापिं प्राणीतय्त बचय् यायेत अर्थात् प्रतिरक्षाया लागि दुष्ट संहार यायेगु-उद्देश्यं हिंसा यायेगु, थ्व छता जुल । थ्व नितामध्ये न्हापांगु हिंसायात पाप हे खः धकाः क्वः छिना हे धायेफु । लिपागु पत्तियात धाःसा पाप ला कि धर्म धकाः थाय् व परिस्थिति स्वया तिनि धाये फइ । भीगु पुराण आदि पुलां बाखनय् चःतय्सं नं अत्याचारी दैत्यतय्त स्याना वनाच्वंगु, अलय् अथे हे तुं थौकन्हय् नं छगू देशं मेगु देशय् आक्रमण याइवलय् थःगु देशया अस्तित्व न्हंकाः छ्वयेत कुतः याइपिं शत्रुतय्त स्यायेगु सुरक्षात्मक हिंसा जूगुलिं पाप मखयाः धर्म हे धाये माः ।

सुरक्षात्मक युद्धय् नं स्वता प्रकारया उपाय छचलीगु खने दु । थःगु देया पल्टन व ज्याभः यक्व क्यनाः शत्रुतय्त ख्याना छ्वयेत स्वयेगु न्हापांगु उपाय खः । अनलिपा युद्धक्षेत्रय् शत्रुतय्त घाःपाः जक यानाः विसिकः छ्वयेत कुतः यायेगु थ्व दथुइ लाःगु उपाय खः । थ्व निताजिगु उपायं नं शत्रु लिमचिल धाःसा हिंसा हे यानाः शत्रु निर्मूल थनेगु ज्या याइ, थ्व दक्खिसिवे लिपागु उपाय खः ।

च्वय् उल्लेख जुयावंगु विभिन्न युद्धय् थाय् व ईकथं थीथी तालगु ज्याभःत छचलावना च्वंगु खनेदु । थौकन्हय् तुपः बम आदि शस्त्र अस्त्र

प्रयोग याइ । न्हापा न्हापा बलाति, गदा, चुपि, त्रिशूल, भाला, खड्ग, आदि शस्त्र प्रयोग याना च्वंच्वन । थथे तःताजिगु शस्त्रत मध्यय् "खड्ग" धयागु ज्याभः साप हे रहस्यं जाःगु अलय् भी नेपाःमितयगु थःगु हे सांस्कृतिकता दुगु जुयाच्वन । भीथाय् देशय् भिनिदैय् छक्वः सिंहदुवाते (मखंत्वालय्) चः प्याखनय् च्वंम्ह भद्रकाली अजिमाद्यःयाके जुजुं खड्ग हिलाः खड्गसिद्धि काइगु अथे हे भिनिदैय् छक्वः मरुसतःया व्वय् नं पचलि भैलःचः जुया प्याखं हुलीम्ह आजुद्यः याके खड्ग हिलाः भी जुजुं खड्गसिद्धि काइगु चलन तनावंगु मनुनि ।

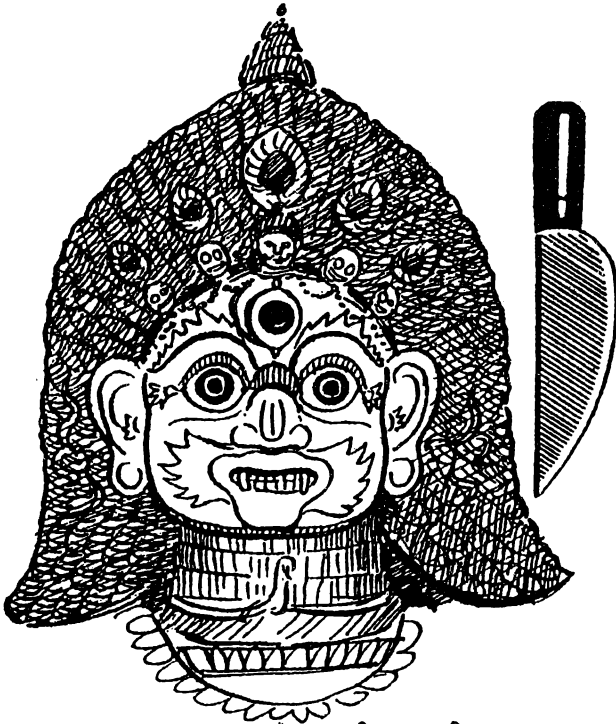
भीसं पुज्याना तइपिं अजिमाद्यःपिनिगु व आजुद्यःयागु मूर्ति व किपाय् अलय् अजिमाद्यः व आजुद्यःया प्याखनय् चःतय् ल्हातय् नं खड्ग ज्वना तःगु खनेदु । गनंगनंला आजुद्यः व अजिमाद्यः पिनिगु प्रतिनिधित्व यानाः खड्ग हे चःया रूपय् पुज्याना तःगु नं दु । नेवाःतयगु आगमय् (पुजाकुथी) स्वःवन धाःसा खड्गयात सिन्हः तिकाः पुज्यानातःगु भीसं खनी । नेपाःगालय् दुने न्यायेका च्वंगु खः जात्राय् नं गुर्जुया पल्टन लिसे हयाः खड्गं जुजुया प्रतिनिधित्व यानाच्वंगु चलन नं थौतक छ्चलाहे च्वन तिनि ।

थ्व फुक्कं बिचाः याना स्वयेबलय् छु सीदत धाःसा नेपालय् खड्ग धयागु सुरक्षाया चिं खः । छाय्धाःसा अजिमाद्यःतय्सं व आजुद्यः नं सज्जनतयत्त दुष्टतय्पाखें सुरक्षा यायेगु लागि हे खड्ग ज्वनाच्वंगु खः । देशय् जुजुं नं सर्वसाधारण जनताया रक्षा यायेत हे जनतायात दुःख बिया च्वनीपिं स्वार्थी दुष्टतयत्त दण्ड बिइगु लागी खड्ग ज्वना च्वंगु खः । न्हापा न्हापायापिं जुजुपिसं नं गनं वने माल धाःसा न्हायकं थें ज्वाला ज्वाला थिनाच्वंगु खड्गय् थःगु ख्वाः स्वयाः खड्ग दर्शन याइ । थथे खड्ग दर्शन याना वन धाःसा शत्रुतय्सं छुं हे याये फइमखु धयागु विश्वास यानाच्वनी । आः तक नं भागि याः वइपिं मनूतयत्त थाय् व ई स्वयाः ल्वय्क 'खड्गसिद्धिरस्तु' धकाः आशीर्वाद बियाः च्वनीपिं सःसिउपिं पुलापिं मनूत दनि । थथे स्वयेबलय् खड्ग सुरक्षाया चिं खः धयागु-खँय् शङ्का यायेगु थाय् हे मनु ।

भीगु नेपाः देशय् निता जिगु खड्ग खनेदु । छता ची बलाः जुयाः ताःहाकःगु, अलय् मेगु तः बलाः जुयाः चीहाकःगु, थुकिइ सुरक्षात्मक ज्याय्

छयलीगु पत्ती खड्ग व हे तः बलाः जुयाः चीहाकःगु खः । थ्व स्वाये हे ग्यानापुसे च्वंगु खड्गयात सुरक्षात्मक धकाः छाया धाःगु धाःसा थ्व शस्त्र चीहाकः जूगुलिं न्त्यःने वनाः आक्रमण यायेत ज्यामछिं सुं न्त्यःने थ्यंक वयाः आक्रमण याःवल धाःसा शत्रुयात प्रहार यायेगु थ्वयागु उद्देश्य खः । उकिं थुगु खड्गया संचालन यायेगु ताल हे मेकथं जुयाच्वंगु दु । देपात्हातं धाल ज्वनाः जवल्हातं खड्ग हीकाः च्वनीबलय् शत्रु न्त्यःने वये फइमखु ।

आः थन खड्गया सांस्कृतिक महत्वया बारे चर्चा याये । दक्कलय् न्हापांला भीगु दे तान्त्रिकता प्रधान जुयाच्वंगु दे जूगुलिं तन्त्रशास्त्रय् प्रमुख धकाः हनातःम्ह आजुचः (भैलः छः) या छगू अङ्गया रूपय् खड्गयात कयातःगु दु ।

आजुचः व आजुचःया धँवाया प्रतीक स्याचुपि
नेपाःया तान्त्रिक छः हे तान्त्रिक पूजा

आजुद्यःया ग्यानापुसे च्वंगु म्हुतुं पिहां वयाच्वंगु धंवाया रूपय् खड्ग ज्यानातःगु दु, थ्व खँया प्रमाण भीसं गन स्वयेफु धाःसा गनं देगलय् वा आगमय् वलि वियाः द्यः पुज्याइबलय् फै, हँय् आदि भोग विइ न्त्यः खड्गया छगू रूप स्याचुपियात द्यः भाःपिया पुज्याना तइ, अलय् स्याये त्यल धायेवं स्याइम्ह मनुखं क्वय् च्वंगु सिलः च्वनाः स्याचुपि ल्हातं कयाः भागियाइ । व सिलः थथे खः—

तीक्ष्णदंष्ट्र ! महाकाय ! कल्पान्तदहनोपम !

भैरवाय नमस्तुभ्यं ममाज्ञां दातुमर्हसि ।

थ्व सिलःया धापू छु धाःसा “च्वामुगु वा दुम्ह वाय् च्वामुगु वा रूपम्ह, तःधंगु शरीर दुम्ह, कल्पया अन्त्ययागु मिथें च्वंम्ह हे आजु द्यः (भैलः द्यः)। छपिं आजुद्यःयात नमस्कार दु, जितः आज्ञा विया विज्याहुं,” थथे आजुद्यःया धँवा जूगुलिं खड्गयात आजुद्यः हे धकाः भाःपियाः पुज्याना तःगु खः । अथे हे तुं द्यःप्याखनय् प्वःसः काइबलय् नं खा, हँय् थुज्वःपित वां हे न्यानाः प्याखंम्हः द्यःतय्सं हि त्वनी । दुगु, फै, म्येतय्त वां न्याना स्याये मफुगुलिं व हे धँवारूप खड्ग (स्याचुपि) प्रयोग याइगु यानाच्वन । थुलिजक मखु, अजिमा द्यः पिनगु ल्हातय् नं खड्ग दुगुलिं खड्गयात अजिमाद्यःपिनगु रूप भाःपियाः पुज्याना तःगु नं दु, मोहनीबलय् आगमय् आगमय् चीहाकःगु, ताःहाकःगु, खड्ग व च्वना तयाः आजुद्यः अजिमाद्यः धकाः भाःपियाः पुज्यानाः स्वां क्वकाइ कुन्हु चालं धकाः खड्गजात्रा (पायाः) नापं यानातःगु चलन थौतकनं भीसं स्वया च्वनातिनि ।

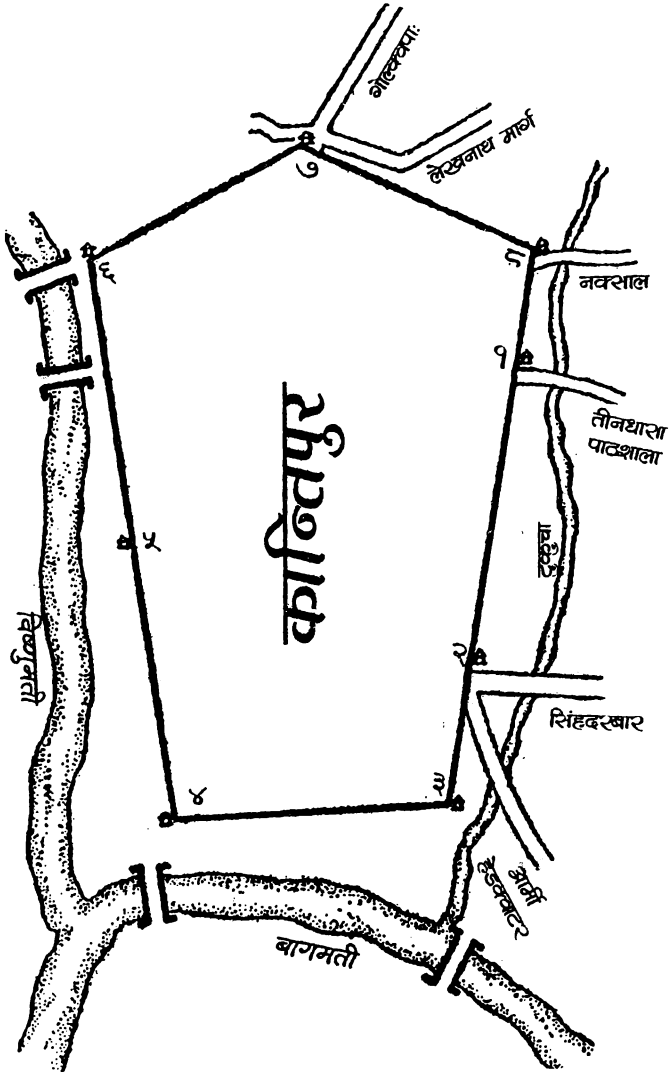
अनं मेगु खं छगू छु दु धाःसा भीगु देशय् देगः देगलय् शिलापत्र तयातःगु दु । उकिइ द्यःयाथाय् दातातय्सं छायातःगु खँया विवरण च्वयाः कियातःगु दइ । व शिलापत्र नं खड्ग आकार हे वयेक दयेकातःगु दइ । व खड्गरूप जुया च्वंगु शिलापत्रया च्वाकापाखे कि खड्ग हे कियातःगु दइ कि मखुसा सुं द्यः छम्हय्सिया मूर्ति दइ । थुकिया अभिप्राय नं थ्व हे खः कि गुम्हय्सिनं दातातय्सं द्यःछायातःगु बस्तुइ लोभ यात धाःसा थ्व हे खड्गं नाश याइ धयागु खनेदु । उकिं हे ला शिलापत्रयात नं द्यः भाःपियाः प्रतिष्ठा याइबलय् जग्गे यानाः जगय् याना तइगु । अथे जूगुलिं खड्ग सुरक्षात्मक द्यःया रूप खः धकाः भीसं अःपुक्क हे सीका काये फु ।

आः खड्गं गथे यानाः सुरक्षा याइ धायेवल्य् खड्ग संचालन यानाः शत्रुयात ख्यानाः वा प्रहार हे यानाः जनतायात रक्षा याइगु खँ ला दहे दु, उकीसं नं तान्त्रिकता पाखें नं सुरक्षाया प्रबन्ध यानातःगु खँ नं भीगु नेपाः देसय् उत्तिकं हे सीके वहजू । भीथाय् नेपाः गालय् च्वंगु तान्त्रिक छःतय्गु मन्दिरय् लुखाय् छक्कः बिचाःयानाः स्वत धाःसा अजुगति चाइपुसे च्वंगु रहस्यं जाःगु तान्त्रिकता खनेदु । दक्कल्य् न्हापां ला लुखा फुसेसं स्क्कुलाःगु तोरण दइ, व तोरणया दथुइ लाक्क मुख्यम्ह छःया मूर्ति किया तःगु दइ । अलय् जव-खव, च्वय्क्कय् मेपिं गछि छःतय्गु मूर्ति दइ । अनं खापाय् नं स्वंगः मिखा व दथुइ स्वापुतिइ खड्ग छपु नं कियातःगु दइ, अनलि तोरण व लुखा फुक्कं छथाय् तयाः स्वत धाःसा व लुखा हे खड्ग आकारय् दयेकातःगु सी दयावइ । थथे लुखायात खड्ग आकारय् दयेकाः तन्त्रमन्त्रं जगय्याना तःगुलिं मभिंगु मतिइ तयाः वःपिं मनूत अनं दुहां हे वने फइमखु, छुं जुयाः दुहां वन धाःसा नं दुने मभिंगु ज्या याये हे फइमखु । थुगु प्रकारं लुखानिसैं हे सुरक्षाया प्रबन्ध याना तःगु दइ । अनलि दुने छः तयातःगु थासय् छःया लिधंसा नं खड्ग आकार वयेक हे दयेकातःगु खने दइ, अथे हे छःछैया तिकिभ्यालय् नं षट्कोण तयाः उकिइ दथुइ लाक्क खड्ग छपु वा मुख्यम्ह छःया मूर्ति तया तइ । उकिया अभिप्रायनं सुरक्षा हे खः । भ्यालं तक नं मभिपिं तत्त्व त दुहां वने मफयेमा धयागु भावनां उज्वःगु प्रबन्ध याना तःगु खः । थथे तान्त्रिकतां जगय्याना तःगु खड्गाकृतिं भिमनूतयत्त रक्षा व मभिं मनूतयत्त नाश यायेगु व्यवस्था यानातःगु खः धयागु खँ अर्थे हे सी दु । थ्व नेपाःयागु तःसकं रहस्यं जाःगु व तःसकं महत्वपूर्णगु संस्कृति खः । थुकियात अन्धविश्वास धकाः तंकाः छवयेगुला थःगु विशेषतायात वांछवयेगु खः धाःसां पाइमखु ।

थन दक्कसिबय् महत्वपूर्णगु खँ छु दु धाःसा भीगु वंशावलीइ धयातःथें “जुजु कामदेवं कलिगत ३९२५ दैय् “अजिमा छःया खड्ग आकार पिकयाः दे दयेकि” धकाः महालक्ष्मी अजिमा छःनं म्हगसय् म्हंकूगुलिं भिं च्याद्वः छैं दयेकाः कान्तिपुर धयागु दे दयेकल” धयातःगु दु, थ्व खड्ग आकारय् च्वंगु कान्तिपुरया (येंदिया) विस्तार वा परिधि गनतक खः धयागु खँ आःतक नं थथे हें धकाः सुनानं धाये फुगु मखुनि । वास्तवय् थन स्वनातःपिं

इलय् व्यलय् पीठपूजा याःवनीवल्य् लाइपिं च्याम्ह अजिमा चः पिनिगु ।
 अष्टमातृका धयातःपिं थाय् यात ध्वः सालाः स्वानाः स्वत धाःसा उत्तरपाखे
 च्चका व दक्षिणपाखे प्वःका लाःगु खड्ग आकार सिद्धयेक हे खने दइ । उकिं
 जुजु गुणकामदेवं दयेकूगु कान्तिपुरया परिधि थ्व हे खः धकाः भीसं धायेफु ।
 अनलि व अष्टमातृका धयातःपिं अजिमा चःतय्गु थाय् गन धकाः माला
 स्वयेत रथी धनशम्शेरं च्वःगु “कामकला रहस्य” धयागु सफुती क्यनातःकथं
 व कागाष्टमी (जंलाथ्व अष्टमी)कुन्हु पीगं चः चाहिउवने वलय् नं लाः, अनं
 हानं पुलांगु पूजापाठ यायेगु थ्यासफुतीइ नापं च्वया तःकथं नं च्याम्ह
 अजिमा चःत थुकथं जुयाच्चन । तीनधारा पाकशालाया लिउने पाखे च्वंम्ह
 “पासिक्व अजिमा” ब्रम्हाणी, सिंहदरबारया न्त्यःने पाखे च्वंम्ह “लुमरि अजिमा”
 माहेश्वरी, आर्मी हेडक्वाटरपाखे च्वंम्ह “फिब्व अजिमा” कौमारी, पचलीइ
 च्वंम्ह नै अजिमा” वैष्णवी, विष्णुमति खुसिसिथय् च्वंम्ह कंग अजिमा”
 बाराही अनं नं उत्तर पाखे विष्णुमतीया हे सिथय् च्वंम्ह “लुति अजिमा”
 इन्द्राणी, थँबहिइ च्वंम्ह “थँबहि अजिमा” पूजा थ्यासफुली उल्लेख यानातःकथं
 ‘साम्हाः अजिमा’ चामुण्डा अलय् नारांहिति दरवारय् दुनेच्वंम्ह “चन्द्रलखु
 अजिमाः” महालक्ष्मी खः धका धाइ । थिपिं च्याम्ह अजिमा चःपिं छ्वाःखेरं
 खड्ग आकार वयेक स्थापना यानाः जुजु गुणकामदेवं कान्तिपुर (येंदे) दयेकूगु
 खः धकाः भीसं सीकेफु । छाय्धाःसा खड्ग आकार ज्यायेत कि पःखा दनेमाः
 कि मखुसा की ताना सां चिं तयेमाः, मखुसा सिथनिसें खड्ग आकार पिहां
 वइकथं छें दना हयेमाः, विचाः यानाः स्वयेवल्य् छुं हे चिं खनेमदु । उकिं चः
 तय्गु पीठ हे स्थापना यानाः खड्ग आकार पिकाःगु जुइ धकाः मघासें मगाः ।

थन छगू शङ्का पिहां वइगु खँ नं दु । व हे वंशावलीइ जुजु
 गुणकामदेवं दयेके धुंकाःलि भद्रकाली, कङ्केश्वरी व लुति पीठया स्थापना यात
 धकाः उल्लेख याना तःगु दु । थथे धायेवल्य् येंदे दयेके धुंकाः तिनि इपिं
 स्वम्ह चः स्थापना याःगु खनेदु । अथे जूसां नं छगू महत्वपूर्ण व त्वःमंके
 मजिउगु खँ छता छु दु धाःसा व हे वंशावलीइ मेपिं अजिमा चः पिनिगु
 उल्लेख छाय् मजुल ? थुकिं सीदया वल कि च्याम्ह अजिमा चःपिं (अष्टमातृका)
 न्हापा हे खड्ग आकारय् स्थापना याःगु खः, अनलिपा येंदे दयेके धुंकाः च्वय्

नैपाया तान्त्रिक घ: व तान्त्रिक पूजा

१. पासिक्व अजिमा	२. लुमरि अजिमा	३. फिक्व अजिमा	४. नै अजिमा
५. कंग अजिमा	६. लुति अजिमा	७. थवहि अजिमा	८. चन्द्रलखु अजिमा

नां कयापिं स्वम्ह अजिमा चः मेथासं हयाः तने हःपिं खः । उकिं व स्वंगु पीठय् स्वःवन धाःसा मेथासय् स्वयाःअप्वः चःत खनेदु । माहेश्वरी पीठय् भद्रकाली, बाराही पीठय् कंकेश्वरी, अलय् इन्द्राणी पीठय् मेम्ह हानं इन्द्राणी हे तनाः स्थापना याये हःगु खः धकाः सीके फु ।

थथे खड्ग आकारय् दे दयेकूगुया अभिप्राय नं सुरक्षाया प्रबन्ध हे खः । गथे देगलय् खड्ग आकारय् दयेकाः तन्त्रमन्त्रं जगय् याना तःगु लुखां रक्षा याइगु खः, अथे हे देशय् दुने च्वपिं जनतायात नं रक्षा यायेगु ज्या तान्त्रिक विधिं स्थापना यानातःपिं खड्ग आकारय् च्वनाच्वपिं अजिमा चःपिसं याना च्वनेमा धयागु खँ बांलाक्क हे थुइके फु । सायद उत्तरपाखे थःने वा च्वय्, अलय् दक्षिणपाखे क्वःने वा क्वय् धकाः धाःगु नं थ्वहे खड्गया च्वका व प्वःकाया ल्याखं जुइमाः । थ्व बिचाः यानाः सीके माःगु खँ त खः, गुगुलिं यानाः भीगु नेपाःदेया थःगु हे तालगु संस्कृतिया महत्वं देयागु हे महत्वं विश्वया मिखाय् च्वन्त्याना च्वनी ।

तिबः सफूत

१. पूजापद्धतिया थ्यासफू
२. भाषा बंशावली भाग २
३. कामकला रहस्य — धनशम्शेर ज.ब.रा.
४. Kathmandu & Patan Nepal Traveller नक्सा

मोहनी Δ

प्राणीमध्ययं ज्ञां दुषिं मनूत हे खः । अयसां नं फुकसिया स्वभाव छगू मजू । गुलिं मनूयाके साधु सन्तया स्वभाव दुसा गुलिसिके जङ्गली हिंस्रक पशुया स्वभाव दयाचवनी । पशुया स्वभाव दुषिं मनूतयसं “ध्व याये त्यः । ध्व याये मत्यः,” धयागु छुं खँया विचाः मयासे म्वाः मदुगु कुकर्म यांनाः दुःख विया चवनी । उकिंयांनाः साधारण मनूतयसं जीवनय् चितासु मदयाः दुःख सिया चवनी । न्हापा नं थुज्वःगु स्वभाव दुषिं दानवतयसं कुकर्म यांनाः मर्त्यमण्डलय् मनूतयत् व स्वर्गलोकय् द्यःतयत् नापं अति दुःख विया चवन । द्यःतय्के हे पवनाः कयातःगु वरदानं यांनाः दानव त वःलाना च्वंगुलिं धुमित सुनां छुं याये मफु । अले द्यःत हे दानव त खनाः ग्यानाः विसिउं जुया जुइ माल । अयसां हे ग्यानाः सुला सुला च्वपिं द्यःतयत् मात्तु मालाः दुःख विइगु त्वःतुगु मखु । थथे सकसितं दुःख विया जूगुया कारण छु धाःसा लोकय् मेमेपिनिगु धर्म, कला, कीर्ति व संस्कृति म्हुया छवयेगु अले थःगु कीर्ति तयाः थःत हे द्यः धायेकेगु दानवतय् सिद्धान्त जुया चवन । उकिं द्यःतयत् द्यः धायेगु, द्यः पूजा यायेगु सुइतं हे मबिउ । गनं होम याःगु खन सिल धाःसां याके मबिइगु, ऋषिमुनितय्गु तपस्या भङ्ग यायेगु, ऋषिमुनितय्गु हत्या यायेगु, द्यःया मन्दिर स्यंका विइगु आदि यांनाः अतिहे अन्यायी अत्याचारी जुयाः सकसितं दुःख वियाचवन । न्त्याग्गु हे याःसा नं अथे स्वयाः हे सहयाना च्वनेमाल । अथे जूसां नं मनूतयसं सुलाः सुलाः थःगु कुलधर्म, साहित्य, कला, संस्कृति मत्वःतुसे म्वाकाः हे तयातयत् कुतः यांना चवन । दानवतयसं अति हे यासेलि सह यांनां याये मफयाः द्यःत महाभारत पर्वतया उत्तर खण्डय् नेपाःया हिमालय पर्वतय् वयाः महाद्यःया शरण काःवल, उगु थासय् लाक्क द्यःत सकलें क्रोधित जुल, अलय् फुक्क द्यःतय्गु शक्ति एकत्रित जुयाः (छथाय् मुनाः) अत्याचारी दानव त संहार यायेया लागि सम्पूर्ण शक्तिं

सम्पन्न जुया देवी प्रकट जुल । व हे देवी दानवत लिसे घनघोर संघर्ष यानाः दानवत व इमि नायः महिषासुरयात स्यानाः संघर्षय् विजय यात ।

आः धन दानव धयापिं तस्वीरय् क्यना तःथें ग्यानापुसे च्वंक च्चामुगु न्यकु दुपिं, ततः पुगु धँवा दुपिं, सँ फंफं तयाः जुइपिं भाजं थें हाकुपिं प्राणी त मखु, मनू स्यानाः ला नयाः हि त्वनाः जुइपिं नं मखु, इपिं नं भी हे थुज्वपिं मनूत खः । थुज्वःगु स्वभाव कयाः याये मत्यःगु ज्या यानाः जुयाः, मेमेपिनिगु कला, कीर्ति, साहित्य संस्कृति ध्वस्त यायेगु कुतः यानाः दुःख बिइपिं जूगुलिं इमित दानव, दैत्य, राक्षस आदि धाःगु खः । गथे भीमचात नं आपाः हारां जुल धाय्वं इमित लाखय् धायेगु भीगु चलन दु, अथे हे कतःपिनिगु संस्कृति स्यंकाः म्हुया छ्वेत कुतः याइपिं न्त्याम्ह मनूत नं दानव खः ।

थुज्वःपिं दानवतय्सं न्हापा न्हापा जक दुःख बियाच्वंगु मखु । इतिहास पुइकाः स्वत धाःसा दानवया रूप कयाः दुष्ट मनूतय्सं बखत बखतय् विध्वंस यायेगु ज्या यानाच्वंगु दु । शंकराचार्य धयाम्ह मनुखं दानवया रूपय् नेपाः देशय् वयाः अम्बर बाँडा थुज्वम्ह विद्वान् पुरुष व मेमेपिं आपालं विद्वान्तयगु हत्या याःगु दु । प्राचीन हस्तलिखित ततःधगु तन्त्रया ग्रन्थ त आहुति यानाः दुःख बियाच्वंगु दु । अथे हे छगू थ्यासफुलि नं थथे उल्लेख जुयाच्वंगु दुः— “सं. २२२ कासि नं श्री संकराचार्य वयाः ओ... चावहिरया बदे द्वरछि, स्याक ब्राम्हणया शास्त्र चलय याकल” सुल्तान शमसुद्दिन वंगालं यक्व फौज ज्वना वयाः नेपाल संवत् ४७० मार्ग शुक्ल दशमी बृहस्पतिवारया दिनय् आकाभाकाय् हमला यानाः नेपाः देया नगर च्याकाः भीगु कला, कीर्ति, साहित्य, व संस्कृति ध्वस्त याःगु स्वयंभू अभिलेखय् उल्लेख दु । यल पिंबहाःया ने.सं. ४७७ या अभिलेखय् नं थ्व खँयात न्त्यथना तयातःगु दुः— “सुल्तान श्याम सुद्दिनो यवनाधिराजो नेपाल सर्व नगरं भस्मीकरोति” अथे हे बहि बहि, बाहा, बाहाःतकनं ध्वस्त यायेगु ज्या यानाः स्यंगु चःया चैत्य, मेमेगु बौद्ध व महाद्यःया मूर्तित तछ्छायेगु, त्वाःथलेगु ज्या याना वन । पशुपतिमहाद्यःस्वत्वाः थःगु आदि खँ गोपालराज वंशावलीइ उल्लेख जुयाच्वंगु दु ।^१ स्वसः दं न्त्यः नं क्रिश्चियन धर्म प्रचारया अभियानय् भीगु आपालं साहित्य, कला व संस्कृति ध्वस्त याना वन । थुमिसं दे त्याकाः राज यायेगु

मती तयाः थुज्वःगु कुकर्म याःगु मखु, नेपाःदेया साहित्य, कला व संस्कृतिया अस्तित्व मदयेका छ्वयेगु नियतं याःगु जक खः । छ्वाःधाःसा थुमिसं यायेमाःगु कुकर्म याये धुंकाः धन मच्चंसे लिहाँ तुं वन । थथे नेपाःदेया पुलां पुलांगु तन्त्रया यक्व शास्त्रत कालभैलःचःया लिउने तयाः छ्वयेकूगु सिउपिं मनूत दनि । पवित्रगु तन्त्रशास्त्रया सफूत छ्वयेकूगु थासय् न्हुइमत्यः धकाः सिउपिं मनूतय्सं धौतले कालभैलः चःयात चाःहुलेगु मयाः । चाःहे हुलेमाःसां नं कालभैलःचःया लिउने प्रतापमल्ल जुजुया सालिकया थाय् लाकाः वनाः जक चाःहिला च्वंगु दु । थथे देया संस्कृतियात लोप याना छ्वइपिं अवश्य दानवत खः ।

थौकन्हय् नं उज्वःपिं दानव त मदुगु मखु । नेपाः देया पुलां-पुलापिं चःत खुयाः यंकाच्चंगु हे दु । ध्यबां काये मदुगु पुलां-पुलांगु अमृत्यगु सफूत देशं पिनेयापिं मनूतय्गु ल्हातय् लानाच्चंगु मसिउगु खँ मखु । गुलि कला, कीर्तित भग्नअवस्थाय् लानाच्चंगु दु, उकियात दयेकाः संरक्षण यायेगु या पलेसा न्हंकाः हे छ्वयेगु कुतः जुयाच्चंगु दु । गुलि चःतय्त भीगु संस्कृति कथं रहस्यं जाःगु अभिप्राय कयाः नेपाल भाषां छुना तःगु नां त थौं नेपाःमिपिसं हे ल्वःमंका हये धुंकल । सीक सीक हे बराय् चायाः कुलाँय्मरु अजिमा, पालाः चः, न्यतमरु आदि चःतय्त इमिगु पुलांगु नां मकासे रक्तकाली, संकटा, नरदेवी धकाः नां कया च्वनीगु याना च्वन । थथे यायेगु थःगु संस्कृतियात थम्हं न्हंकेगु खः । उकिं थुज्वःगु ज्यायात नं दानवतयगु ज्या धायेमाः । थुज्वःपिं दानवत इलय् ब्यलय् पिहाँ वयाः देयागु महत्वपूर्णगु संस्कृतित न्हंका छ्वयेत कुतः याना हे च्वनी ।

न्हापा न्हापा नं महिषासुर दानव वयाः अथे हे देयागु संस्कृति म्हुया छ्वयेत याये जिउगुं मजिउगुं कर्तव्य यानाः जनतातय्त दुःख बिया जूगु खः, लिपा संघर्ष जुयाः दानवया नाश जुल । उकिया हे छगू रूप भीगु मोहनीया पायाः खः । आःतले पायाः पिहाँ वइबलय् गुलिसिनं युद्धय् फीगु सिखःया लं फिनाः नँया तपुलिं पुयाः धाल ज्वनाः वयाच्चंगु दनि । युद्धया बाजं थाकाः मनूतय्सं लाय् लाय् बुइकाः सःजक न्यनेवं शत्रु त तापाकं हे ग्यानाः विसिउँ वने मालीगु कथं पायाः पिहाँ वयाच्चंगु दु । मोहनीसिन्तः तिनाः, ह्याउँक क्वखा क्वखायाः, स्वांछुनाः तान्त्रिक विधि विधानं थःथःयाके अजिमाचः, आजुचःत

दुबिका: जिगिजिगि खाना: खड्ग ज्वना: छम्ह छम्ह शत्रुत दत्तले मातुमाला: चन्नक पाले धका: महिषासुर दैत्यया प्रतीक भुयुफसि पाला: क्यना च्वंगु दु । थुज्व:गु भीगु तान्त्रिक व दैवी शक्तिं याना: शत्रुत शक्तिहीन जुया: नाश जूगुया प्रतीक जूगुलिं थ्व पाया:त स्वयेत बुद्धा बुद्धी, ल्यासे ल्याय्म्ह, मचात ग्वा: ग्वा: मुना: यै, यल, ख्वपया लाय्कू पाया:, तेबाहा, वतु, महावू, यतखा, क्वहिति, थवहि, असं, क्यपू व थथे हे मेमेगु पाया:त स्व:जुइ ।

भी म्वायेत शत्रुतलिसे संघर्ष याना च्वनेमा:गु दु । शत्रु नाप संघर्ष याना: विजयी जुइत संघर्ष यायेगु आत्मबल व आत्मशक्ति भीके दयेमा: । थ्व हे बल व शक्ति प्राप्त याना: दे व देशय् च्वीपिं मनूतय्त रक्षा यायेत भीगु नेपा:देशय् अजिमा द्य:त स्थापना याना त:गु ख: । अजिमा द्य:त पूजा याना: इमिगु शक्ति भीके प्राप्त यायेगुया लागी मोहनीबलय् आगं आगमय् व हे अजिमा द्य:तय्गु पूजा याना च्वनागु ख: । अजिमा द्य:या प्रतीक खड्ग ख्वनात स्वना: पुज्याना: शत्रुसंहार यायेगु व जीवनय् वये फुगु भय आदिं मुक्त-जुइ फयेकेत द्य:यापाखें खड्गसिद्धि कायेगु मोहनी पूजाया उद्देश्य ख: । थथे खड्गसिद्धि कया: प्राया: पिहां व:गु खँया प्रमाणत ध्यासफुली नं खनेदु । “संवत् ८०३ आश्विन शुक्ल ॥ प्रतिपदा हस्ता नक्षत्र अंगार बार थ्व कुन्हुया बेला घटि १६ वेडा व घटि २१ वेडाव घटि २५ थ्वतेन न्हा केतुदले मकलमनस खड्ग स्वडा... दशमी बेला घटि × बेडाव घटि ७ थ्वतेन न्हा चारन याडा!...”

जयस्थिति मल्ल जुजुया पालय् लाय्कु छैय् भाइ भारादार पिसनं खड्ग स्वनेत ह:गु अलय् खड्गसिद्धि कया: पाया: पिहां व:गु उल्लेख जुयाच्वंगु दु ।

आश्विन शुक्ल पक्षया पारु कुन्हु छैय् छैय् आगं आगमय् न:ला स्वना: अष्टमी कुन्हु खड्ग व थापिं स्वना: मोहनी पूजा याइ । अलय् चालं कुन्हु स्वां क्वकया: छें छेंया नाय:नं आगंद्य:या रूपय् च्वना: तन्त्र साधन याना: त:गु खड्ग थ:गु खल:या सकसितं ल:ल्हाना: खड्गसिद्धि विइ । अनलिपा खड्गसिद्धि काये धुंका: व हे तन्त्रशक्ति दुगु खड्ग ज्वना: पाया:पिहां वइ । थ्व पाया:यात राष्ट्रिय रूपय् विशेष महत्व वियात:गु दु । पाया: पिहां वयेगु थिति त्व:ते धुंकू पिसं नं खड्गसिद्धि कायेगु रूपय् खड्ग ल्हातय् कया: भागि जक यानासां च्वंगु दु । भिसातय्त नं मोहनीपूजाया प्रसाद विया: खड्गसिद्धिया

सुवाःसां विड्गु याः । खड्गसिद्धि कायेगुली शत्रुविजय यायेगु दैवीशक्ति प्राप्त जुड, अल्य् भीगु जीवन्य् वया च्वनीगु दानव रूपया भय आदि नं फाला वनाः भीगु आत्मरक्षा जुड्गु भाःपिया तःगु दु । भीत सुवा विड्बलय् “खड्गसिद्धिरस्तु” धकाः धाइपिं नं दु । थथे सुवाः बिउगु शत्रुं छुं हे याये मफयेक अजिमा चःनं रक्षा यायेमा धाःगु खः । भी जुजुं नं लाय्कु पायाःनाप तयाः हड्गु जुजुयागु खड्ग ज्वनाः भिनिदैय् छक्कः मखंत्वालय् सिंह दुवातय् लुमरि अजिमा यागु खड्ग नाप, अथे हे भिनिदैय् छक्कः मरुसतः न्त्यःने भ्यलुपातय् पचलि भैलः चःयागु खड्ग नाप खड्ग हिलाः खड्गसिद्धि काइ । अले उकिया हे शक्ति दे व देशय् च्वपिं मनूतय्गु रक्षा यानाच्वंगु दु । थ्व भ्यलुपाः पचलि भैलःचः साधन यानाः तयातःगु खः ।

न्हापा चःतय्सं नं देवी (अजिमाचः) याके खड्गसिद्धि कयाः दैत्यत संहार यानाः स्वर्ग लोकय् व मर्त्यमण्डलय् फुकसिगु रक्षा याःगु दु, न्यतमरु अजिमाया चःप्याखं चण्डेश्वरीया चण्डासुर दैत्यलिसे संघर्ष यानाः दैत्ययात स्यानाः चःतय्त रक्षा याःगु खः । थ्व हे खंयात कयाः न्यतमरु अजिमाया चःप्याखं थौतक नं इलेब्यलय् हुइका च्वंगु दु । उकिइ चण्डासुर दैत्य क्वःथलेत कुमारी चवं चण्डेश्वरीया रूप कयाः अजिमा चःया खड्गनाप थःगु खड्ग हिलाः खड्गसिद्धि कयाच्वंगु दु । थुगु किसिमं न्हापा कुमारी चण्डासुर दैत्ययात स्याःगु थाय् कुमारी चःछेंया न्त्यःने खः । चण्डासुर दैत्य स्यानाः दैत्यया लास थुंगु थाय् नं थन हे खः धाइ । थौकन्हय् थ्व थासय् दबु दयेका तःगु दु, थुकियात थिइमजिउगु दबु धकाः भीसं धयाच्वना । थ्व दबुया प्यखेसं त्वहं पौलय् कियातःगु मनूया ल्हाःपा, तुतिपालि, छचंत चण्डासुर दैत्ययागु खः धकाः नं धाः ।

भिनिदैय् छक्कः कुमारीचःछेंया न्त्यःने न्यतमरु अजिमाया चःप्याखं हुइकाः चण्डासुर दैत्य क्वःथला च्वंगु दु । थीमजिउगु दबुलि हे चः प्याखं हुइके माःगुली थौकन्हय् अन महुइकुसे नापसं च्वंगु कुमारीचःछें क्वसं च्वंगु मेगु दबुलि हुइका च्वंगु दु । प्रजातन्त्र वये न्त्यःतक येंयाः बलय् क्वःने याः कुन्हु थ्व थीमजिउगु दबुली जुजुया लुंया गदि तयाः जुजुया खड्ग तयेगु यानाच्वंगु खः । मल्ल जुजुपिनि पालय् जुजुपिं थ्वकुन्हु गदिइ च्वनाः कुमारीया ल्हातं सिन्हः

तिङ्गु याइ धकाः धाइ । कुमारी जात्रा कुन्हु कुमारीयात सा दान यायेमाः, थ्व थिति थौतक नं तनावंगु मखु नि । उकिं खङ्ग भीगु लिधंसा खः । खङ्ग ज्वनाः हे शत्रुनाश यायेगु व देशय् सुख शान्ति स्थापना यायेगु खः* ।

शुभ साइतय् खङ्ग स्वनाः जीवबलि भोग बियाः तान्त्रिक विधिं पूजा याये फुगु घरी खङ्गसिद्धि दइ धयागु तन्त्रया सफुली च्वयातःगु दु । उकिं भीसं मोहनी बलय् साइत स्वयाः शुभ साइतय् लाकाः आगमय् खङ्ग स्वनाः सिद्धिया लागि जीवबलिभोग बियाः पूजा यायेमाः । थ्व खँ थ्यासफुली नं उल्लेख जुयाच्चंगु दु :-

“सं ७९७ आश्विन सुद्धि ॥ पारु कुन्ह नवरात्र स्वडा अष्टमी कुन्हुया रात्रिस खङ्ग स्वडा जुरो । अष्टमी अन्तर वनका नवमी सं भोग बिया”

गुलिं गुलिं आगमय् जीवबलि भोगया प्रतीक पञ्चमकार बलिपूजा यायेगु नं यान्नाच्चंगु दु* खङ्ग रूपया अजिमा च्याः स्थापना यानाः जीवबलि भोग बियाः मोहनीपूजा यानाः देवीयाके खङ्गसिद्धि प्राप्त यानाः इन्द्रं वृत्रासुरयात, महाद्यवं त्रिपुरासुरयात, नारांद्यवं मधु धयाम्ह दैत्ययात स्याःगु खः । रामचन्द्रं नं देवीयागु नवरथ वर्त च्वनाः जीवबलिभोग बियाः खङ्गसिद्धि कयाः लंकाया जुजु रावणयात स्याःगु खः । उकिं शक्ति विइपिं तान्त्रिक च्याःतय् पूजा यायेत भीसं तन्त्रयुक्त यानाः सम्हाय् तयाः पञ्चमकारया पूजा यायेमाः वा जीवबलि भोग हे बिइमाः ।

जीवबलि भोगं आत्मशक्ति बःलाना शक्ति उत्तेजित जुइ धयागु थुकिया अभिप्राय खः । उकिं थ्वहे शक्तिं शत्रुतय्गु संहार याये फइ, मोहनीबलय् पायाः पिहां वयेत नं जीवबलि भोगया प्रतीक ख्यें सगं काये धुंकातिनि वइ । न्हापा महिषासुर दैत्ययात स्यायेत पात्र ख्वला त्वनाः तिनि (ख्यें सगं कयाः तिनि) देवी दैत्ययात स्याःगु खः । संघर्ष यायेबलय् आत्मशक्ति बःलाका शक्ति उत्तेजित याना च्वनेत बराबर जीवया म्वाःहि त्वना च्वनेमाःगु व पात्रख्वला त्वनाः ख्यें सगं कया च्वनेमाः । देवीभागवतय् नं थ्व खँया उल्लेख दु ।

* “खङ्ग सुरक्षा प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसं ।

* (“ख्यें सगं” च्वसुइ स्वयादिसं ।

ततः क्रुद्धा जगन्माता चण्डिका पानमुत्तमम् ।
पपौ पुनः पुनश्चैव जहासारुणलोचा ॥

शुक्रिया अर्थ :- तं पिकया च्वम्ह जगन्माता चण्डिका देवीं बारंवार पात्र ख्वला त्वनाः मिखा ह्याउँकाः^५ न्हिल । अथे हे न्यतमरु अजिमाया द्यः प्याखनय् कुमारीं नं बारंवार म्वाःहि त्वंगु व पात्रख्वला त्वना च्वंगु दु । द्यः छेनं पिहां वयेन्त्यः कुमारी, बाराही, अजिमाद्यः व भैलःद्यः नं नेपाःफैया हिंसा यानाः म्वाःहि त्वनाः पिहां वइ । अनलि न्यतदुवातय् थ्यंकाः गाछें दुने च्वनाः कुमारी व अजिमा द्यः निम्हय्सिनं तान्त्रिक मतं पात्र ख्वला त्वनी । प्याखं दबुली नं चाप्वःसः कायेगु धकाः जीवया म्वाःहि त्वनि । अथे हे दैत्य क्वःथलेत नं दबुली हे गाछें दुने च्वनाः कुमारीं तान्त्रिक मतं पात्र ख्वला त्वनाः शक्ति उत्तेजित याइ । अले लिपा तिनि चण्डेश्वरीया रूप कयाः च्वम्ह कुमारीं चण्डासुर दैत्ययात क्वःथली । थ्व भीसं स्वया हे च्वनागु खं खः ।

उकिं भीसं शक्तिया लागि आगं आगमय् मोहनीबलय् जीवबलि बियाः, जीवबलिया प्रतीक ख्यें सगं तयाः पूजा याना च्वनागु खः । मोहनीपूजा दच्छिया दुने प्यक्वः यायेगु उल्लेख यानातःगु नं गनं गनं दु । न्हापा न्हापा नेपाः देशय् नं बसन्त ऋतुया चैत्रमासय् मोहनी नखः न्यायेकेगु याना तःगु खः । थौकन्हय् थ्व नखः शरद ऋतुया आश्विन मासय् न्यायेकेगु यानाच्वन । न्हापानिसें चैत्र मासय् न्यायेका च्वंगु मोहनी नखःयात स्वल्प यानाः आश्विन मासय् तःधंक मोहनी मानय् यायेगु थिति लिपातिनि याःगु खः^१ । मोहनी नखः राष्ट्रिय नखः खः । राष्ट्रं मानय्याःगु बखतय् फुकसिनं थ्व नखः मानय् यायेमाः । पुलां मोहनी धकाः चैत्र शुक्ल पक्षया अष्टमीकुन्हु साधारणखतं जूसां नं मानय्याना च्वनागु दु । लाय्कू मूचुकय् तःधंगु मोहनीबलय् थें म्यें व दुगु स्यानाः पुज्यानां च्वंगु दु ।

थथे मोहनीबलय् नःला स्वनाः कलश तयाः नवरथ ज्वःछि पूजा यायेगु चलन नेपाः देशय् तलेजु द्यः हयाः तसेलि याना हःगु धयागु खं दु । ऋतुया ल्याखं स्वयेबलय् चैत्र मासय् नःला स्वां बाँलाक बुइगु ऋतु मखु । नवरथ ब्रत च्वनीपिनि घटस्थापना यानाः गुन्हुतक देवी पूजा यायेगु खं थाय्

थासय् उल्लेख यानातः गु दु । थौकन्हय् मोहनी पूजा गुन्हतक जुइगु खः सां नं मुख्यगु पूजा ला कूछिभ्वय् नये कुन्ह, स्याक्व त्याक्वकुन्ह व चालंकुन्ह यानाः स्वन्ह जक जुइगु खः । लाय्कू मूचुकय् नं मोहनीया मुख्य पूजा स्वन्ह जक हे जुइगु खः । सप्तमी कुन्ह तलेजु छः वहाँ विज्याकाः अष्टमी, नवमी व दशमी स्वन्ह मुख्यगु पूजा यानाः लाय्कू पायाः पिहां वइगु खः । थ्व खँ थ्यासफुली उल्लेख यानातः गु नं दु :-

“सँ ८२७ आश्विन शुक्ल ॥ प्रतिपदास नवरात्र स्वडा धनु लग्नस तृतीयावधि थ्वगुली दस ॥ सप्तमी घटि २९ प्रअष्टमी वय्काव कुभ लग्नस खण्ड स्वडा देव कोहां विज्याका ॥” “नवमी घटि २९ वेतका ओ दशमी वयतुनं मीन लग्नस चारन याडा देव थहां विज्यातक चान्हस सम्बत ८०० आश्विन शुक्ल ॥ दशमी चारण याडा जुरो दिन पूर्व याडा, पायात थहां वया जुरो ॥”

न्हापा मल्ल जुजुपिं नं खड्ग ज्वनाः लाय्कू छें पायाः वइगु खः । थौकन्हय् जुजुया प्रतिनिधिया रूपय् लाय्कूपायाः न्हयः ने जुजुया खड्ग तयाः हनेगु यानातः गु दु ।

थुंगुकथं आश्विन मासय् व चैत्र मासय् मोहनी पूजा यायेगु खः सा नं चैत्र मासय् मोहनी पूजा यायेगु वा आश्विन मासय् मोहनी पूजा यायेगु या उद्देश्य पाः । छायाः सा महिषासुर स्यायेत देवी चैत्र शुक्ल अष्टमी कुन्ह उत्पत्ति जूगु खः । थ्व खँ पत्राय् नं च्वयातः गु दु । महिषासुर दैत्ययात स्यानाः देवी विजयी जूगु दिन आश्विन शुक्ल पक्षया दशमी धकाः देवी भागवतय् च्वयातः गु दु । देवी उत्पत्ति जुसेलि देवीयात पूजा यानाः जीवबलि भोग बियाः शक्तिया पूजा यानाः दानवतलिसे संघर्ष यायेत तयार जुयाः संघर्ष ख्यलय् न्हयज्यायेगु खः । थ्व हे परम्परां देवी उत्पत्ति जूकुन्ह देवीया प्रतीक खड्ग व थापिं स्वनाः मोहनीपूजा यानाः कूछिभ्वय् नयाः च्वंगु खः । स्याक्वत्याक्व कुन्ह जीवबलि भोग बियाः पूजा यानाः चालंकुन्ह खड्गसिद्धि कयाः पायाः पिहां वयाः मोहनी नखः हनावया च्वंगु खः । अजिमाद्यः याके शक्ति कयाः सगुणया छें सगं कयाः दानवत लिसें थथे वसन्त ऋतुनिसें शरद ऋतु मवः तले भीगु जीवनय् वया च्वनीगु लः, मि, फय्या भय, चलः वनाः सीगु,

महामारी रोग आदि रूप दानवतय भय (यम दंष्ट्रा भय* नाप न संघर्ष यायेत तयार जुयाः आत्मरक्षाया लागि रणक्षेत्र्य न्त्यज्यायेगु खः ।

आश्विन मासय मोहनी मानय यायेगु संघर्षय विजय जूगु लसताय अजिमा द्यात ख्ये सगंया प्रतीक जीवबलि भोग बियाः पूजा यायेगु धकाः स्याक्व त्याक्व कुन्हु आगमय स्याःह जीवया छ्चया सी कयाः “सीकाःभू” यानाच्चंगु खः । थथे अजिमाद्या प्याखनय नं दैत्य क्वःथःगु लसताय ख्ये सगंया प्रतीक न्हिप्वःसः धकाः कया च्वंगु दु ।

मोहनी नेपाःमितय तःधंगु नखः खः । दाजु, किजा, फुकि व थःथिति फुक्क मुनाः मोहनी नखः न्यायेकाः नयेमाःगु खः । न्हापा दानवतलिसे संघर्ष यायेमाःबलय फुक्क नाप मुनाः देवीयात मोहनीपूजा याःगु खः, अले वहे देवीया शक्ति विजय नं जूगु खः । थौकन्हय नं कला, कीर्ति, साहित्य व संस्कृति स्यंकेत कुतः याना जुइपिं दानव रूपया शत्रुतलिसे संघर्ष यानाच्चने माःगुलिं स घर्ष यायेत तयार दु धकाः ताताःपार्कनिसें मनूत छ्ये वयाः मोहनी नखः हनाच्चंगु खः । नाप च्वनाः मोहनीपूजा यानाः छ्येछ्ये थकालिं आगं आगमय फुक्कसितं सिन्हः तिकाः प्रसाद बियाः खड्गसिद्धि विइमाः । फुक्कसिनं थकालिया ल्हातिं सिन्ह फयाः खड्गसिद्धि काये नं माः । थुकि थःत व देशय नं सुख शान्ति जुइ । थुज्वःगु मोहनीसिन्हः फयेगु व खड्गसिद्धि कायेगु तन्त्रयुक्तगु भीगु संस्कृतियात अन्धविश्वास धकाः विश्वास मयाये मजिउ, तःसकं महत्वं जायाच्चंगु अभिप्राय दुगु भीगु मोहनी नखःयात चीधकं जूसां नं फुथे याना हना च्वनेमाः, त्वःता छ्वये मजिउ ।

तिबः सफूत

१. सप्तशती चण्डी
२. देवमाला वंशावली

* “स्वेन्ति नखः” च्वसुइ स्वयादिसं ।

३. नेपालभाषा साहित्यया जातः - चित्तधर हृदय
४. "सम्शुद्धि इलियासको नेपाल आक्रमण" गोबर्धन शर्मा तम्बोरी पत्रिका
वर्ष १, अङ्क २
५. न्हायकं दैपौ ११००
५. हनुमान ढोका राजदरवार - गौतम बज्र बजाचार्य
७. 'चालन' दशैको एक प्रमुख अङ्क - धनबज्र बजाचार्य - यति पत्रिका
८. देवी भागवत
९. भाषा वंशावली, भाग १

स्वन्ति नखः □

मनूतयगु जीवनय नखः चखः या आवश्यकता छाया जुल धयागु न्ह्यसः या लिसः बिइ अः पु मजू । मनूतयत आनन्द सुख भोगया न्ह्यवः सा त गावक न्ह्यच्याका तः सां नं समाजया ज्या खंय् ब्वति काये मखन धाः सा समाजय् दुने च्वपिं मनूतलिसे तापाक्क बायाः च्वने माल धाः सा व मनुखं नुगलय् दुने शान्ति काये मफयाः मानसिक पीडां फाता फाता पुला च्वनी । बरु समाजय् दुने च्वने बलय् अनेगु समस्या व पंगः तलिसे न्ह्याबलें त्वाना च्वने माः सां नं समाजय् दुने च्वपिं थः धितितलिसे सुख दुःखया खं ब्याकाः शान्ति व सन्तोषया अनुभव याना च्वनी । उकिं मनूतय लागि समाज मदयेकं मगाः । समाजय् फुक्कलिसे स्वापु तयाः भ्यलय् पुनाच्वने फइगु हे जीवनया सफलता भाः पिया तः गु दु ।

थुगु हे सन्दर्भय् समाजय् दुने च्वपिं मनूतलिसे सत्तिकेया लागि, अले समाजया नीति व मनूतय सामाजिक जीवन पद्धति थुइके बिइया लागि सभ्यता धयागु थ्व खः धकाः म्हसीकेगु लक्ष्य तयाः पुर्लापिं बिद्वानतय्सं इलय् छलय् थीथी नखः त हनेगु याना वया च्वंगु खः । भीथाय् नेपाः गालय् तालतालगु यक्व नखः त न्यायेकेगु चलन दु, आपाः यानाः व नखः त थुइके मफइकथं रहस्यं त्वपुया तः गुलिं उकिया अभिप्राय थथे धकाः धाये थाकुइगु रूपय् च्वना च्वंगु दु । आः थन नेपाः देया यक्व नखः तमध्ये स्वन्ति नखः या बारय् थुइका काये फुगु खं त न्ह्यब्वयेगु कुतः यये ।

दबबलय् न्हापां स्वन्ति नखः या विशेषताया बारे विवेचना यायेगु बाँसाइ ताया । थ्व नखः या सामाजिकता पाखे मिखा ब्वयेकाः स्वयेबलय् छु खनेदु धाः सा नेपाः मितय्सं व्यक्तिवादयात गुबलें हे थाय् मबिउ । परिवारया दुने च्वपिं ब्याक्क सदस्य त छें छेंय् मुनाः स्वन्ति नखः हनेगु ज्याय् न्ह्यचिला च्वनी, अले भातपिंथाय् वना च्वपिं तताकेहेपिं नापं थः छें वयाः नखः हं वया

चवनी । थः याकःचिया जक स्वार्थ सिद्ध यानाः आनन्द कायेगु व्यक्तिवादी प्रवृत्तिया भ्याः भतिचा जक नं थनयागु समाजय् किनाच्चंगु खने मदु । सकसिया भिं जुइमा धकाः, सुख जूसां इना काये, दुःख जूसां इना काये धयाथें सकलें मुनाः न्ह्यइपुक्क सामाजिक ज्याय् ब्वति कया चवनीगु थनयागु समाजया सिद्धान्त जुया च्वन । उकिंला भिंगु ज्याय् नं थःधिति सकलें लय्तायाः ब्वति काःवया चवनी धाःसा मभिंगु दुःखया इलय् नं बिचाः वयाः दुःख इना कयाचवनी । थ्व थन नेपाःमितय्गु समाजिकताया विशेषता हे खः ।

अनलि स्वन्तिनखःया धार्मिक पक्ष नं उलि हे रहस्यं जायाच्चंगु दु । थ्व नं तःसकं सीकेबह जु । धर्म धयागु हे थौंया इलय् विवादास्पद जुयाच्चंगु दु, उकिं विश्वय् सलंसः धर्मत खने दयाच्चंगु दु । तर उज्वःगु धार्मिकतायात थन निर्विवाद यानाः व्यापक रूपं सफल जुइकाः थ्व नखःया धार्मिक ज्यायात छ्यलातःगु दु । न्ह्याथिन्याम्हय्सिया छँय् नं सकसिनं लय्तायाः स्वन्तिनखः हनाचवनी, अन सु नास्तिक सु आस्तिक धयागु न्ह्यसः हे दइमखु । सम्पूर्ण नेपाःमित छगू हे समाजय् दुने लाःला धयाथें खने दयेक याना तःगु दु । अनलि स्वन्ति नखःबलय् द्यःतयेगु मूर्ति तयाः पुज्यायेगु नं मयाः । लक्ष्मीपूजा कुन्हु ध्यबायात, म्हपूजा कुन्हु थःत हे अले किजापूजा कुन्हु तताकेंहेंपिसं दाजु किजायात पूजा याई । थुगु तालं काल्पनिक द्यःया मूर्तियात थाय् मविउसे मन्नु हे ऋ मन्नुया जीवनय् छ्यलातःगु वस्तुयात हे द्यः भाःपिया पूजा यायेगु नेपाःमितय्गु थःगु हे मौलिकता दुगु व व्यवहारलिसे स्वापु दुगु दर्शन खः* मेमेगु धार्मिक ज्यात यायेबलय् भीगु सामाजिक व्यवहारं फछिं फत्तले तापाक्क च्वनेमाः । सुं मन्नु बर्त च्वन धाःसा थःगु हे ला, हि जुयाच्चपिं मचात थ्यंकं लिसे छ्वास्मिस् मयासे स्वयंपाख यानाः गुलिफत उलि समाजया व्यवहार त्वःताः द्यःयाकें हे तन मन फुक्कं दुबिकाः उपासना यायेमाः । तर स्वन्तिनखःबलय् थःगु परिवारय् छम्ह छम्ह दत्तले मबाःसे नापं च्वनाः हे पूजा यायेमाः । थ्व सिद्धान्त स्वन्तिनखलय् जक मखु थनयागु थःगु हे पहः दुगु न्ह्यागु नखःबलय् नं दुथ्याना च्वंगु दु । पाहाँ चहे, यँयाः पुन्हि, मोहनी आदि नखः व दिगु पुजाय् नं सकसिनं मुना हे ब्वति कायेमाः । सिलाचहे, कृष्णाष्टमी

* “नेपाःया तान्त्रिक द्यःत” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

थुज्वःगु धार्मिक नखःयात उलि व्यापक रूपं नेपाःमितय्सं हनाच्चंगु दइमखु, खालि इच्छा दुपिसं जक सदां तयाः हनाच्चनी । तर स्वन्ति थुःज्वगु थःगु हे मौलिकता दुगु नखःतयत् धर्मया छुं भेदभाव मतःसे न्यागु धर्माबलम्बीतय्सं नं थःगु हे धकाः नाला कया च्वंगु दु । पीगंघः, दिगुघःत पूजा याःवनि बलय् नं मन्दिरय् थी जिउ, थी मजिउ धयागु भेदभाव छुं हे दइमखु । अनलि स्वन्तिनखःबलय् पूजा यायेगु ज्याय् नं स्वतन्त्रता दु । मन्त्र वा स्तोत्रया सिलः च्वने हे माः धयागु नं मद्दु, थःगु कुलया धिति कथं पूजा यानाच्चनी । अन पुरोहित नं म्वाः आचाःजु नं म्वाः-1 धाय्मल धाःसा पुजारि नं थः हे घः नं थःहे, थ्व साप हे थुइके माःगु रहस्यया खँ-खः । थुकिं यानाः भीगु नखःया धार्मिक खँयात अन्धविश्वास धकाः सुनानं धाये फइमखु । छाय्धाःसा काल्पनिक शक्तिशाली घःयात मानय्मयाइपिं, अले धर्माधिकारीतय् (पुरोहित, पुजारीतय्) शोषणया विरोध याना जुयाः थःत नास्तिक धकाः न्ह्यव्वयेत कुतः याना जूपिं मनूतय्सं नापं थ्व नखःया धार्मिकताय् कुंखिनेगु थाय् लुइके फइमखु । तःधंगु पुरुषार्थ क्यनाः वने फत धाःसा मनू हे घः जुइ फइ धयागु सिद्धान्त म्हपूजा थुज्वःगु नखः नं क्यनाच्चंगु दु । उकिं थः त घः भाःपियाः पुज्यायेगु अले तःधंगु पुरुषार्थ क्यने फइगु शक्ति प्राप्त यायेत लँ क्यनीगु थ्व स्वन्तिनखःयात महत्त्व बिइगु खँय् सु मनुखं गथे बिरोध याये फइ, थुगु प्रकारं स्वन्ति नखःया धार्मिक पक्ष साप हे बाँलाः धकाः धायेहे माः ।

थ्व स्वन्ति नखःया ज्या खँय् मिखा व्वयेकाः स्वत धाःसा तःसकं महत्त्व जायाच्चंगु थःगु हे तालगु छगू मौलिक दर्शन लुयावइ । थ्व दर्शनयात भीसं व्यवहारवादी दर्शन धायेफु । थौतक विश्वय् गुलि दर्शनत पिहाँ वल, उकिइ अप्वः यानाः आदर्शवादी जुयाः सामाजिक व्यवहारपाखें व्यागलं च्वने माःगु खँ हे दुथ्याना च्वंगु खनेदु । अध्यात्मवादी दर्शन त फुक्कं हे सांसारिक माया मोहं (व्यवहारं) तापाक्क च्वनाः परब्रम्हया ध्यान यायेगु खँय् हे केन्द्रित जुयाच्चन । मेगु अनात्मवादी दर्शनत नं गुलिं राजनीतिलिसे, गुलिं अर्थनीतिलिसे हे विशेष केन्द्रित जुयाच्चंगु दु । तर नेपाःयागु स्वन्ति थुज्वःगु नखः नं क्यनाच्चंगु सिद्धान्त गुज्वःगु व्यवहारवादी दर्शन उलाः क्यं धाःसा मनूतय्सं सामाजिक व्यवहारय् हे दुने च्वनाः उकिया ज्याखँया अभिप्राय थुइकाः ज्या

पूर्वकाः वने फत धाःसा भीके थुज्वःगु शक्ति प्राप्त जुइ कि व शक्तिं भी मनुत हे थः जुया वनेफइ । गथेकि मोहनीबलय् गुन्हुतक आगमय् दुने सामाजिक व्यवहारय् स्वापु दुपि परिवारया सबस्यत व थः खलःया सदस्यत फुक्कं नाप च्वनाः पूजायानाः भिन्हु कुन्हु शक्ति प्राप्त याये धुकाः पुजारित हे पायाः थः जुया जिगिजिगि खाखां पिहां वइ । अथे हे स्वन्तिबलय् नं म्हपूजा कुन्हु थः हे थः जुयाः पूजा फइ अले किजापूजा कुन्हु नं तताकेहेंपिसं याःगु पूजा फया च्वनी । जामनः गुभाजु, बन्धुदत्त आचार्य थुज्वःपि तान्त्रिक त ऋषिमुनित थें समाज त्वःताः वनय् मवसे सामाजिक व्यवहारय् हे दुने च्वनाः सिद्ध जुयाः थः जुयावन । उकिं थ्वयात चीधंगु दार्शनिकता धाये फइमखु ।

आः स्वन्ति नखः गुज्वःगु अभिप्राय कयाः न्यायेकेगु याना तःगु खः धयागु बारय् छब्वः मिखा ब्ययेके । कार्तिकबलय् थ्व नखः हनेगुली प्राकृतिक कारण दुथ्याःगु खने दु । छांय् धाःसा वसन्तऋतु (चैत्रमास) वयने वं अनेःगु दैवी प्रकोपं प्राणीतय्त लिइगु याना हइ । गुब्बें वाफय्, ग्वःफय्, गुब्बें महामारी त्वय् अले गुब्बें खुसिवाः वइगु, चलः बनीगु आदि ज्यान संकष्ट जुइगु जक मखु ज्यान हे वने फुगु दैवी विपत्तित भीगु जीवनय् वयाच्वनी । उकिं उज्वःगु विपत्तितलिसे संघर्ष याना हे भीसं स्वायेगु कृतः याना च्वनेमाः । उकिया हे प्रतीकया रूपय् गुब्बें गथामुगः बायेगु, गुब्बें भूतप्रेत शान्ति यायेत बी बायेगु ज्या याना च्वनी । अथे हे महिषासुर आदि दैत्यतलिसे संघर्ष बायेगु प्रतीकया रूपय् मोहनीबलय् प्रायाः पिहां वइगु ज्या जुयाच्वंगु खः । थ्व फुक्कं विपत्तित वसन्तऋतु आरम्भ जुयाः शरदऋतुइ सिधइ । उकिं थ्व ईयात यमदंष्ट्रा धाइ । उकिया धापु छु धाःसा थुगु समय दुने मनुतय् जीवन यमराजया धंवाय् लानाच्वंगु दु । उगु इलय् मनुत सीगु यक्व सम्भावना वु । थुज्वःगु ग्यानापुगु ईया विपत्तियात त्याकाः थुगु दं पूर्वके धुन धकाः कार्तिक कृष्ण आमै कुन्हु साल तमाम यानाः कहेकुन्हु अर्थात् कार्तिक शुक्ल पारुकुन्हु न्हूदं क्यंगु दिं धकाः पूर्वगु दंय् विजय प्राप्त याःथे आः न्ययने वं वःगु दंय् नं विपत्तितय्त त्याके फयेमा धकाः आसिका यानाः म्हपूजा बायेगु यानातःगु खः । वया कन्हय् द्वितीया कुन्हु तताकेहेंपिसं दाजुकिजापित अथे हे भित्तुना यानाः पुज्याइ । थ्व छगू सार्वजनिक जन्मन्हिथें खः । गथे मनुतय् व्यक्तिगत जन्मन्हिबलय् नं वंगु दंय् विजय यानाः पूर्वकूथें

न्यःने वःगु दं नं सफल जुयाः पूवनेमा धकाः भित्तुना यानाः न्हापा थःगु छैयागु छ्यै सगं काइ, अथे हे म्हपूजा कुन्हु नं थःगु छैयागु सगं कयाः पुजा फइ । अनील जन्मन्हिकुन्हु थःगु छैयागु सगं काये सिधये धुकाः थःधिति म्भ्याय्मचातपाखै नं सगं काइथे म्हपूजाया कन्हेकुन्हु तताकैहेपिसं दाजुकिजापित छ्यै सगं बियाः पुज्याइ । उकिं म्हपूजा मयात धाःसा किजापूजा यायेगुया छु अर्थ भदु धकाः मनूतय्सं धयाच्चनी । वास्तवय् ध्व ख्यात नातिकुति धकाः हेस्याये मजिउ ।

आः कार्तिक तिमिलाया पारुयात न्हूदया न्हापांगु दिन धकाः छु आधारय् मानय् याःगु धयागुबारे बिच्चाः यायेबलय् छता खं छु सीदया वः धाःसा न्हूदया न्हापांगु दिन मानय् यायेगुया कारण निगू जुइफु । गुगु महत्वपूर्णगु त्वःमके मफइगु घटनायात कयाः सम्बत् नापं छचलाः व हे संवत्त्या न्हापांगु दिन न्हूद आरम्भ जुइगु धकाः मानय् याना तइ, अथवा मेगु कारण प्रकृति हे जुइ । विक्रम संवत्त्या न्हापांगु दिन बैशाख १ गते मानय् याःगुया कारण विक्रमादित्य धयाम्भ जुजुया जीवनया घटनालिसे सम्बन्धित जुयाच्चंगु दु । अथे हे ईस्वी सम्बत्त्या न्हापांगु दिन जनवरी १ तारीख मानय् यायेगुलिइ ईसामशीहया जीवनया घटनालिसे सम्बन्धित जुयाच्चन । तर नेपालय् आर्थिक वर्षया श्रावण १ गते अले शैक्षिक वर्षया फागुन १ गते न्हापांगु दिन मानय् यायेगुली छु घटनालिसे सम्बन्धित जुयाच्चंगु मदु, प्राकृतिक कारणं यानाः थुगु इलय् हे सुविधा जुइगु अनुभव जुयाः आःतकं अथे हे छचलाच्चंगु दु । थथे हे म्हपूजाया दिनयात नं प्राकृतिक कारणं यानाः हे न्हूदया न्हापांगु दिन धकाः यक्व न्हापानिसं मानय् यानाः वयाच्चंगु खः । लिपा शंखधर साख्वाः नं फुक्क नेपालिमिपनिगु त्यासा पुला विइ धुकाः न्हापानिसं न्हूदया न्हापांगु दिन धकाः छचला तःगु म्हपूजाया दिन हे आरम्भ जुइगु यानाः नेपाल सम्बत् छचलेगु याःगु खः । थुगु तालं म्हपूजा न्हूदया आरम्भ जुइगु दिन जुयाच्चंगु खः । उकिं साख्वाः नं नेपाल संवत् छचले न्ह्यः नं म्हपूजाकुन्हु न्हूदया न्हापांगु दिन धकाः भित्तुना यानाः म्हपूजा यायेगु चलन छचला च्वंगु दु धकाः धाये फु ।

अनील आर्थिक दृष्टिं स्वयंबलय् नं जनतातय् न्हूद मानय् यायेगु दिन धुकुन्हु हे याना तःगु खने दु । न्हागु वा वालि दुकयाः लछिपूजाकुन्हु दया

दक्कलय् लिपागु दिन भाःपिया धुकू पुज्याइ । अथे हे दच्छिया ध्यवाया कालविल नं उकुन्हु हे क्वचायेकाः सालतमाम याइ । अले कन्हेकुन्हु न्हूदं मानय् यानाः दच्छितकया मुके फुगु सम्पत्तिया अधिकारी थःत भाःपिया म्ह पुज्याइ । थुगु तालं आर्थिक प्राकृतिक आदि कारणं न्हूदं मानय् याना तःगुली उकिसं तनाः साख्वाः नं नेपाल संवत् नापं छयलाः थकूगुलिं स्वन्ति नखःया महत्व भन् अष्वः दयावंगु खः ।

यमपञ्चक धकाः स्वन्ति नखः न्यान्हु मानय् यायेगु खःसां नं वास्तव्य स्वन्हुजक मूगु नखः जुयाच्वंगु दु । उकीसं नं नेपाःमितय्सं दक्कलय् मूनखः धकाः म्हपूजायात कयातःगु दु । खय्तला स्वन्ति नखः लछिपूजा कुन्हुनिसं आरम्भ जुइगु जूगुलिं मुख्यगु नखः लछिपूजा हे जुइमाः थें च्वं । मनूतय् जीवनय् ध्यवाया महत्व गुलितक दु धयागु खँ सकसिनं सिरउगु हे खः । उज्वःगु ध्यवायात छः भाःपियाः सम्पत्तिया छः लक्ष्मीयात आवाहन यानाः पूजा यायेगु दिन जूगुलिं लछिपूजाया दिनयात चीधंगु महत्व दुगु धाये मजिउ । अथे जूसां नं भतिचा दुने थ्यंक वाला स्वत धाःसा छु सीदया वइ धाःसा लछिपूजा धयागु म्हपूजाया पूर्वाङ्ग खः । च्वय् नं उल्लेख जुइ धुकूगु खँ खः, सकल जनताया धेवाया कालविल सिधयेका मुक्कं थःगु जूवःगु धेवा स्वथनाः त्याःचाः क्वचायेकेगु दिन लछिपूजा जूगुलिं वकुन्हु थःगु सम्पत्ति स्थिर जुइमा धकाः भिंतुना यानाः छेंछखां मत च्याकाः चाकः पूजा धकाः पिनेनिसं लुखापत्तिकं व छेंच्वंगु फुक्कवस्तुत पूजा यानाः लछिंछः आवाहन यानाः धुकू पुज्यायेगु खः । वयां कन्हे म्हपूजा कुन्हु म्हिगः कुन्हु लछिं छःयात आवाहन यानाः धुकू पूजा याना तःगु सिधयेकेत समाप्ति पूजा जुइ, अले मेगु दया कार्यक्षेत्रय् न्त्यज्यायेत अनेगु शुभकामना न्त्यथनाः म्हपूजा यायेगु ज्या जुइ । वया नं कन्हय्कुन्हु तताकेहेपिनिपाखें नं भिंतुना विइकेया लागि किजापूजा याकेगु ज्या जुइ । अथेजूगुलिं म्हपूजा मुख्यगु नखःया दिन जुल, अले लछिपूजा व किजापूजा उकिया सहायक नखः खः धकाः धाये फु ।

म्हपूजाकुन्हु परिवारया छम्ह छम्ह सदस्यया न्त्यःने चिकंयागु व उकीछःने प्वताय्चुं तयाः न्याचाः दुगु मन्दः च्वइ, अले उकिइ न्यापुचः वा तयाः ख्यलु इता च्याकाः पूजा याइ । थ्वया न्त्यः गनेछः या रूपय् सुकुन्दा,

ब्रम्हाया रूप्यः तस्मिन् यमराजया रूप्यः सि (फल) छगः अले कलश छगः नं स्वनाः पुज्याइ । थथे मनूया जन्म, मृत्यु व जीवनय वये फुगु बिघ्नबाधालिसे सम्बन्धित छः तयत् पूजा यानाः थः के शक्ति प्राप्त यायेगु ज्या याइ । वास्तव्य नेपाः देया संस्कृतिया सिद्धान्तकथं छः पुज्यायेगु धयागु हे शक्ति प्रतिष्ठा यायेगु खः । थथे छः तयग् पुजा सिधयेकाः सकसियां धौसगं कयाः भिंतुना याइ । अले लिपा ख्यै सगं कायेगु ज्या जुइ । थुकिं मनूतय्के शक्ति उत्तेजित जुइ अले जीवनय वयेफुगु संकटत लिसे ल्वानाः त्याके फइगु क्षमता दया* च्वनी, अथे हे म्हपूजाया कन्हेकुन्हु नं तताकेहेपिसं म्हपूजायागु हे विधिकथं किजापूजा याइ । थुकिया उद्देश्य नं शक्ति उत्तेजित यायेगु हे खः ।

थुपिं बाहेकं लोकय चिकया मन्दः, ग्वयस्वां, ख्वःसिं, तःसि आदि स्वन्तिनखः न्यायेकेत मदयेकं मगाःगु वस्तुतय्बारे न्हयइपुसे च्वंगु थीथी किंवदन्ती बाखंत थें कनेगु यानातःगु दु । थ्व किंवदन्ती तय्के वास्तविकता दुला कि मदु धकाः अथवा मन्दः, ग्वयस्वां, ख्वःसिं, तःसितय्गु भीगु जीवनलिसे छु सम्बन्ध दु धयागु ख्या अनुसन्धान यायेमाःगु ज्या ला द हे दनि, तर व खँतय्गु रहस्य थुइके मफुतले थ्व थिति त मस्य्कुसे अथे हे छचला च्वनेमाः । अपुकेया लागि बजारं थासा त न्यानाहयाः परंपराकथं गुज्वःगु मन्दः च्वयेमाःगु खः, उज्वःगु मच्चसे मेगु हे मन्दः च्वयेगु, परम्परानिसें वःगु नेपालय हे सःगु ख्वःसिं मतसे मेगु हे संख्वःसिं तयेगु अले तःसिया पलेसा नंक्याःग्वः तयाः अभिप्रायया बिचाः हे मयासे आधुनिकीकरण यायेगु बाँलाःगु ज्या ग्यनीमखु । थौकन्हय्ला भं हे पाल्वाय् चिकमत तयाः च्याकेगु पलेसा सीमत (मैनबत्ती) च्याकेगु अले भीगु संस्कृतिलिसे भ्याःहे ल्वः मज्जुगु भुइचम्पा च्याकेगु थुज्वःगु ज्यात यक्व हे खने दया वयाच्वंगु दु । थ्व ज्यातय्त् भूमि संस्कृतिइ गुब्ले हे दुध्याके फइमखु, दुध्याके नं मजिउ ।

तिबः सफूत

१. वुंगछः नेपालय हःगु खँ - आशाकाजी बज्राचार्य
२. देवी भागवत

* “ख्यै सगं” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

सीकाःभू △

संस्कृति धयागु मानवसभ्यताया चिं खः धाइ । उकिं सुं जातिया थःगु हे धायेगु संस्कृति मन्त धाःसा उगु जातियात सभ्यगु जाति नं धाइमखु । छाय्धाःसा मनूतय्सं बौद्धिक सामाजिक आदि विकास यायां यक्व च्वय् थ्यंका तिनि थःगु सभ्यताया परिचय विइया लागि गाक्क बिचाः यानाः थःगु हे तालगु रहस्यं जाःगु थितित संस्कृतिया रूपय् दयेकाः छ्यला थकिगु खः । अथे जूगुलिं मनूतय्गु समाजय् संस्कृतिया तःधंगु महत्त्व दुगु खः ।

थन नेपाःगालय् च्वपिं नेवाःतय्गु संस्कृति नं उलि हे च्वथ्यं । इमिगु भ्वय् नयेगु बारेया खँजक स्वतः धाःसा नं गुलि च्वन्त्याःगु संस्कृति खः धयागु सीदइ । जाभू, छ्वय्लाभू, सीकाःभू आदि भ्वय् नयेगुया प्रकारत हे गुलि दु गुलि । भ्वय्या रूपं जा नयेगुयात जाभू, छ्वय्ला तयाः सम्हय् नयेगुयात छ्वय्लाभू, अथे हे दःयाथाय् स्यानाम्ह बाहाँया छ्चंया सी कायेत नयेगु भ्वय् सीकाःभू, अले मेमेगु इलय् ब्यलय् नयेगु भ्वय्त नं अथे हे ल्वःगु नामं छ्यला तःगु दु । आः थन सीकाःभूया बारे न्हयब्वयेगु ज्या याये ।

अहिंसा परम धर्म धकाः हिंसायात पाप धयातःसां नं नेपालय् द्यःतय्त पशुबलि विइगु ज्यायात पाप मध्यासैं धर्म हे भाःपियातःगु दु । तान्त्रिकताप्रधान जुयाच्चंगु नेपाःदेशय् शक्ति व सिद्धि प्राप्त यायेगुया लागि तन्त्रया विधिं बलिपूजा यायेमाः । अले द्यःपूजा याःबलय् फयातःगु मोहनीया सिन्हः व बलि विउम्ह बाहाँया हिसिन्हः तिनाः ह्याउँगु क्खवा क्खवायाः सम्हय् नयेधुंकाः बहनी भ्वय् नयेबलय् सी कयाः सीकाःभू यायेमाः । ध्व भ्वय्यात मूःभ्वय् नं धाः । ध्व दक्कलय् तःजिगु भ्वय् खः ।

द्यःयात पुज्यानाः बाहां स्यात धायेवं भीगु थितिकथं बाहांया छ्चंया सी मकासे हे मगाः । म्हंमफयाः लासाय् च्वत्यना च्वंसां नं सी मकाये मत्यः धकाः सीकाःभूया भ्वय्लय् भवः छुके हइ । छुं खँय् तापाःलँय् वना च्वंसां नं सी

विदमाः धकाः तापाः लंय् वना च्वंमहयसिया नामं सी छखे तयाः क्वंयजक जूसां नं धलिंच्वय् खाया तयेमाः । सी भाग तनाः सी काये मखन धाःसा मभिं धाइ । गुथिइ सीया खँय्ला ततःसर्क ल्वापु थलाः छचं हे ततःज्याक्कतक नं ल्वापु याइपिं गुथियार भाजुपिं दु । छुं जुयाः सी भाग तन धाःसा मेम्ह बाहां स्याके बियाः सी कयाः हे त्वःती । उकिं सी कायेगु गुलिजक तःधं भाःपिया तःगु दु, धार्मिक दृष्टिकोणं जक मखु सामाजिक दृष्टिकोणं नं थुकिया यक्व हे महत्त्व दु । छुं खँय् ल्वापु जुयाः बायाच्चपिं दाजुकिजा फुकी बाकीतनापं सी मकाये मत्यः धकाः नापं ह्वं वयाः सीकाःभू याः वयाच्चनी । उकिं यानाः ल्वापु जुयाः तंम्वयेका च्वंपिनि तं तनार्वनाः हानं मिलय् चलय् जुया वनाच्चनी । दाजुकिजा फुकी बाकीत माः धयागु ग्यां दयेकाः ल्वापुख्यापु यायेगु त्वःतेगु भावना सृजना जुइगु थुकिया छगू तःधंगु महत्त्वया खँ खः ।

प्राणीतयगु शरीरय् ज्ञान काइगु अंग न्यागु दु । उकियात पञ्चज्ञानेन्द्रिय धाइ । मिखा, न्हाय्पं, न्हाय्, मे, छचंगु, थिपिं पञ्चज्ञानेन्द्रियत खः । छुं वस्तुयाबारे मिखां स्वयाः, न्हाय्पनं न्यनाः, न्हासं नंतुनाः में सवाः कयाः, छचंगुलिं थियाः ज्ञान कायेगु ज्या याइ । थ्व न्याता ज्ञानेन्द्रिय मध्यय् मिखा निगाः, न्हाय्पं निपा, थुना (न्हाय्) छगू, मे छपु अले थिइगु इन्द्रिययात प्रतीकय् वाकुधी निगु यानाः च्यागू सी थकालिनिसें च्याम्हय्सिनं कायेगु याइ । पञ्च ज्ञानेन्द्रियया दक्कलय् तःधंगु ग्यां काइगु मिखां खः उकियात दक्कलय् तःजिगु सीया ल्याखय् कयाः दक्कलय् थकालियात जवगु मिखाया सी बिइ । अले न्वकूयात देपागु मिखा, स्वकूयात जवगु न्हाय्पं, प्यकूयात देपागु न्हाय्पं, न्याकूयात थुना, खुकूयात मे, न्हय्कूयात जवगु वाकुधी, अले च्यकूयात देपागु वाकुधी यानाः क्रम मिलय् यानाः सी बिइ । सी काइपिं मिजंत च्याम्ह मदु पिनि मिसातय्त नं सी थ्याकी । अनं नं सी ल्यन धाःसा ल्यं दनिगु सी फुक्कं थकालियात हे बिया छ्वइ । थ्व मनूतय् थःथःगु कुलया चलन कथं याइ । आगंया पूजाय् गुरुयात दक्कलय् च्वय् तयाः जवगु मिखाया र्सी गुरुयात हे बिइमाः । दिगुपुजाय्, गुथिइ आचाजुं, जोशीं, चः पुज्यात धाःसा इमित थुनाया सी बिइगु यानाच्चंगु दु, मेगु सीत थकालिनिसें च्वय् धयाथें क्रमं बिइ, म्येँछचंग्या सी धाःसा मकाइपिं नं दु । हैं, खातय्गु छचं छगः जक सी बियाः मगाःपिनि पपु निपा व तुति निपु यानाः

न्यासी थकालिनिसें न्याम्हयसित च्वय् धयाथें क्रमं बिइ । छयं छगः जक सी कायेगुयाना तःपिनि पपु व तुतिया सी कया च्वने म्वाय्क पपु व तुति छकू छकू पाला दःयात तुं छया छवइ ।

सीकाःभू यायेगु दक्कल्य् लिपा नयेगु भ्वय् खः । थ्व तन्नया विधि विधानं नये माःगु भ्वय् जूगुलिं थुकिइ तन्नया नियम पूः वंकाः भ्वय् नयाः अन्त्यय् सी काये धुंकाः भ्वय् व्वचायेके माः । तन्नोक्त भ्वय् नयेगु नियम धकाः दः बाज्या पिनिगु छगू हस्तलिखित सफुती थथे उल्लेख जुयाच्चंगु दु—

“॥ प्रथम भोजनया नियम ॥ न्हापां बँधिला भोलाक्क फ्यतुके । १. लपत्ते लाये । २. व्वो धासा तये । ३. बजि तये । ४. खुनागु ला तये । ५. वाउँचा तये । ६. बलि बिया चिप थिये । ७. छ्वय्ला तये । ८. फसि तये । ९. भुति तये । इति प्रथम भोजन ॥

॥ द्वितीय भोजनया नियम ॥ १. बजि तये । २. सियागु ला तय् । ३. सिमि तये । ४. कयेगु तये । ५. चाना तये । इति द्वितीय भोजन ।

॥ तृतीय भोजनया नियम ॥ १. बजि तये । २. पाउँ तये । इति तृतीय भोजन ।

॥ चतुर्थ भोजनया नियम ॥ १. बजि तये । २. धौ तये । ३. साख तये । ४. सिसाफल तये । ५. खौका तये । ६. बाता तये । ७. नुसी हायेके । ८. चिप काये । कलंक पूजायाये । कलंक छ्वये । जल प्रसाद बिये । ग्वा, र्वे बिये । मतबियाः बिदा फ्वने । थःथः थासय् वने ।”

धौबजि नये धुंकाः च्वय् उल्लेख जूगु ल्याखं सी बिइगु खः । अनं लिपा सिसा फुसा तयाः खौका (सिन्का) तयाः नुसि हायेकेगु खः ।

भ्वय् नयेगु विषय दुथें भ्वय्लप्ते सुइगुया नं नियम दु । छपाः लप्तेहः तःले तयाः दःने निपाः मेगु लप्तेहः तयाः सुयाः मेगु खुपाः लप्ते हलं छचाखेरं जवं स्वकाः खौकां च्वय् लप्ते सुइमाः । तःलय् छपाः लप्ते हः मतसें सूगु भ्वय्लप्ते तयाः भ्वय् नये मत्यः । थुज्वःगु लप्तेयात यकसरा लप्ते धाइ । भूत प्रेततय्त बौ वाकेछ्वये माःसा जक यकसरा लप्ते तइ । छ्वासय् बौ तयाः वाये हइगुलि लप्ते, दोनात यकसरा हे जुइ । छपाः लप्तेहः तःलय् तयाः मेगु च्यापाः हलं भ्वय् लप्ते सुइगुया अर्थ थौकन्हय्या ल्याखं अष्टमातृका दःतय्गु रूप खः धकाः धयातःगु दु । तःलय् छपाः लप्तेहः तःगु दःतय्गु आसन खः धाइ ।

व्वघासा व्वयेगुली नं थःथःगु नियम दु । न्याता, च्याता, भिनिता
व्वघासात तयाः भव्यव्वय् व्वयेगु याःगु खनेदु । न्याता घासा व्वइपिनि पञ्चबुद्धया
प्रतीक धकाः तइ, थौकन्हय् च्याता घासा व्वइपिनि अष्टमातृकाया प्रतीक
धकाः, अथेहे भिनिता व्वघासा व्वइपिनि गनेद्यः, भैलःद्यः, सिगिनी, व्यागिनी
प्यम्ह व च्याम्ह अष्टमातृका धकाः भिनिम्ह गच्छि द्यःया प्रतीकय् तइ । पञ्चबुद्धया
प्रतीकय् न्याता व्वघासा तइपिनि न्याम्ह बुद्धत वैरोचन, अक्षोभ्य, रत्नसम्भव,
अभिताम्भ व अमोघसिद्धि खः । अले च्याता व्वघासा व्वइपिनि माय्ओः ब्रम्हायणी,
सकिमना रुद्रायणी, कंघासा कुमारी, वाउँचा बैष्णवी, नलिघासा बाराही, गुलिघासा
इन्द्रायणी, खय्पि चामुण्डा, चय्पि महालक्ष्मी धकाः अष्टमातृका द्यःतय् प्रतीक
याना तइ । थ्व च्याता व्वघासाया नियम सत्याति दैसिकं पुलांगु छग्गू भिन्दाःया
सीगुथिया लिधंसा कयाः थन उल्लेख यानागु खः । अथे हे भौधाय् दे दयेका
तःगुयावारे स्वयेबलय् नं कान्तिपुर देया छ्वाखेरं अष्टमातृका धयातःपिं अजिमा
द्यःत स्थापना याना तःगु दु ।* यल, ख्वपदेशय् नं छ्वाखेरं अष्टमातृका द्यःत
स्थापना याना तःगु दु । न्यतमरु अजिमाया गच्छि द्यःप्याखं, लुमरि अजिमाया,
पचलि भैलःद्यःया गच्छि द्यःप्याखंतय् अष्टमातृका द्यःत गुज्वःगु क्रमं च्वनीगु खः,
उज्वःगु क्रमं नं व्वघासा व्वयेगु याः । थःथःगु थासय् छु अजिमा द्यःत दु वयागु
हे क्रमं व्वयेगु नं याः । न्ह्यागु हे ल्याखं व्वःसा नं न्ह्यागु हे वस्तुत तयेगु
याःसां नं व्वघासा धयागु द्यःतय्गु रूप खः । थौकन्हय् विधि विधान पूर्वका
सीकाःभू याये मफये धुकल । तन्त्रया विधिविधान मसियाः लाःलाःथे यानाः
सीकाःभू याना च्वंगु दु । पुलां पुलांगु छगुनिगु सीगुथिइ, द्यःप्याखं खलःतय् गनं
गनं जक तन्त्रोक्तविधिं सीकाःभू यानाच्वंगु खने दनि थें च्वं । थथे यानाः सी
काये सिधल कि भव्य व्वचाइ ।

तन्त्रया विधिं पुज्यानाः बाहां स्यानाः सीकाःभू यायेमाः । थथे स्याःह
बाहां पशुजन्मं मुक्त जुयाः स्वर्गलोकय् वनी धयागु खं दु । पूजापद्धतिइ थथे
उल्लेख जुयाच्वंगु दु—

पूर्वजन्मकृतं कर्म पशुजन्म च जायते ।

सर्वपाप विनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥^१

* “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसं ।

बाहां स्यायेत पुजारीं बाहांयात थ्व सिलः ब्वनाः न्यंकाः पुज्याइ । थ्व सिलःया अर्थ “न्हापागु जन्मया कर्म पशुजन्म काल, आः फुक्कं पापं मुक्त जुयाः स्वर्गलोकय् वनी ।” धयागु खः । सिलः ब्वनाः ज्ञान बियाः बाहांयागु जवगु न्हाय्पनय् छ्वागगायत्री धयागु मन्त्र न्यंकी । उगु मन्त्रया अर्थ छु दु धाःसा “छ्वाग (दुगु) या छ्यं ध्यनेत ध्यान याना, उकिं बाहां (छ्वाग) प्रेरित जुइमा ।” अले लिपा छ्यनय् लः हायेकाः संकल्प याइ । अनलि पशुजन्मं मुक्त जुइगु ज्ञान थुइकाः बाहां सिइत मञ्जूर यानाः मूहाल कि वयात स्याये जिइ । उकिं बाहां स्यायेत मूहायेके हे माःगु खः । मू महाःम्ह फै, दुगु, हँय्, खा स्याये मत्यः । बाहां मू महालकि चबां सां नं स्यायेमाः धकाः छ्ये छ्वागः चःयाथाय् छ्वाया तयेगु यानाच्चंगु दु ।

अनलि बाहां स्याइगु नं आजुचः नं हे खः । छ्वाधाःसा चः प्याखनय् प्वःसः काइबलय् आजु चः (भैलःचः) नं हे फै, दुगुया गः कियाः हित्वना च्वंगु दु । व हे कथं आगमय् पुजारी जुयाच्चंम्ह, गुरुं बाहां स्यायेमाःसा नं तन्त्रया विधिं आजुचःया प्रतीक स्याचुपि स्वनाः पुज्यानाः आजुचःयाके आज्ञा कयाःतिनि बाहां स्याइ ।* स्याचुपि भागियानाः गः किइबलय् चुपि बाहांया कक्कुइ रुद्रघण्टीइ लाकाः किइमाः । थुकिइ थथे धया तःगु दु ।

सृका कृक्का द्वयोर्मध्ये छुरिका च निवेदयेत् ।

थुकिया धापू छु धाःसा सृका व कृक्का धयागु निकु क्वँय्या दथुइ वा स्वापुती चुपि दिकेगु खः । थथे आजुचः नं बाहां स्याइगु यानाच्चंगु जुयाः चवं स्याम्ह बाहां अथे स्वर्ग वनीगु हे जुल धकाः विश्वासः यानाच्चंगु दु । उलि जक मखु बाहां स्यानाः चःयात हि म्हुके धुंकाः बाहांयात स्वर्ग छ्वयेगु वा चःयाके हे लीन याना छ्वयेगु धकाः बाहांया छ्यं चःया न्त्यःने तयाः पुज्यानाः बाहांया आत्मा स्वरूप अन्तर्ज्योति व बहिर्ज्योति छ्वागू रूप यायेगु उद्देश्यं कपू च्याकाः चःयात मत बियाः बाहांया छ्यनय् तयाः अय्लाखं लुइ । गुकिया अभिप्राय नं बाहांया आत्मारूप कपूया ज्योतिइ अय्लाः लुनाः मत तप्वाक्क च्याकाः बाहांया आत्मा चःयाके समावेश यायेगु खः ।

थुगुकथं सिधयेकाः वयाः थःखलःत फुक्कं भवः छुनाः बहनी सीकाःभू

* “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

यायेमाः । अनं लिपा सी कयाः भव्यं नये सिधल कि चिप फुक्क मुनाः मत तयाः कलं वायेगु धकाः न्वःमवासे चिप दुगु बाता ज्वनावनाः दुवातय् वाये यंकी । गुकिया बारे “मल्लकालीन गँ प्याखँ” धयागु सफुली थथे च्वयातःगु दु—

“नृत्यगणपिं सकलया न्हिनय् स्नान याये धुंकाः पंचताल नायया छें भोजन बाँलाक जुइ । नृत्येश्वरयात छागबलि बियागु पूजाया प्रसाद (दुगुचिया माँसछ्यौं भाग थलाः) ज्ञान थ्वीका सीकाःभू पंचबाजा खलःसहित च्वनाः सिधयेकी । नयाः बाँकि दुगु चिपक्वें कोनिसें मुना हया थलय् तयाः च्वं गुरुया न्त्योने तइ । गुरुं हिंसा यानागु पाप मदेकेगु भिंगु चिन्तना याना उग्रचण्डी स्वरूप पूजा याना क्वे च्वनाः भोजन याःम्ह व्याग्रिणी नं चिपथल ज्वना छ्वास अजिमा थासय् शेषबलि धकाः कलं वाके छोइ ।”

तन्त्रया विधानं सीकाःभू यायेगुया अभिप्राय तन्त्रोक्त माँसाहुति होम यायेगु खः । माँसाहुति होम धयागु मिइ ला दुयाः होम यायेगु खः । अथे हे सीकाःभू यायेबलय् नं शरीरय् दुनेच्चंगु अग्निकुण्डय् होम यायेगु रूपं तान्त्रिकविधिं मांस भोजन याइ । सीकाःभू यायेगुया विधान व होमया विधान व हे खः । होम याइबलय् अग्नि कुण्डय् बीबः त्वलाः द्यःतय् नां काकां दुइगु द्यःतयत् नकीगु खः । गुम्ह द्यःया नां कयाः स्वाहा धकाः अग्निइ बीबः त्वःगु खः, व हे द्यःतयगु म्हुतुइ लाः वनिगु खः । उकिं संस्कृत भाषां अग्नियात देवमुख धाइ, होम याइबलय् द्यःतयगु नां कयाः अग्निइ स्वाहा धकाः बीबः दुइथे सीकाःभू यायेत नं बौ बिइ धुंकाः भीगु म्हुय् दुनेच्चपिं वायु देवता त न्याम्हय् सिगु नां कयाः स्वाहा धकाः न्याप्यः नयेगु याइ, बुद्ध पतिं व अंगु पतिं नं छप्यः कयाः ‘प्राणाय स्वाहा’ धकाः बुद्ध पतिं व सिका पतिं नं ‘अपानाय स्वाहा’ धकाः, बुद्ध व दथुपतिं नं ‘व्यानाय स्वाहा’ धकाः, बुद्ध व च्वला पतिं नं ‘उदानाय स्वाहा’ धकाः, अले न्यापति नं छप्यः कयाः ‘समानाय स्वाहा’ धकाः नइ । थथे नयेगुयात पञ्चग्रास कायेगु धाइ । थुलि सिधयेकाः लः त्वने धुंका तिनि भव्यं नयेगु याइ । उकिं थ्व फुक्कं होम हे खः धायेमाः ।

होम नं तःताजिगु दु । बाहाँया ला दुयाः होम यायेमाःगु होमत नं दु । दक्षप्रजापतिं बृहस्पतिसत्र धयागु होम याःबलय् महाद्यःया हेला जुयाः दक्षप्रजापतिया छयं त्वाःल्हानाः होमय् दुयाबिउगुलिं लिपा होमय् हि खुइत तयातःम्ह दुगुचिया

छयं छुनाः दक्षप्रजापतियात म्वाकूगु खँ स्वस्थानी बाखनय् दु । अथे हे अश्वमेध यज्ञ रामचन्द्रं, पञ्चपाण्डवपिसं याना वंगु खँ पुराणय् उल्लेख जुयाच्चंगु दु । आः नं कंग अजिमा द्यःयाथाय् पाहाँचःह्येया पूजाय् म्ये स्यानाः छयं दुयाः होम यानाच्चंगु दु । बाला चःह्येबलय् लुति अजिमा द्यःयाथाय् सर्प, चखुं, वखुं, दुयाः होम यायेमाः । पचलिद्यःया जात्रा जुइकुन्हु सुथय् मन्दिरय् होम यायेबलय् दुगुचा स्यानाः ला होम यानाः होम सिधयेकेत छयं नापं दुयाः मांसाहुति होम यायेमाः । सुं मनू सिनाः बुधवाःकुन्हु घःसु लात धाःसा हि खुइमाः धकाः हँचा स्यानाः ला, छयं दुयाः होम यायेमाः । थथे होमय् स्याःम्ह बाहाँया छयं होमय् हे दुयाः छ्वइ, सी काइ मखु । भीगु प्वाः नं अग्निकुण्ड जूगुलिं द्यःया थाय् स्याम्ह बाहाँयागु ला व छयं सीकाःभू यायेबलय् जठराग्निइ होम यायेगु ल्याखं नयेगु याइ ।

अथे हे भीसं प्यं थयेगु याना च्वनागु नं छगू किसिमया यज्ञ खः । ध्वयात पितृयाग धाइ । अग्निइ द्यःतय्त स्वाहा धकाः वीवः दुइ, प्यं थयेबलय् पितृतय्त स्वहा धकाः पिण्ड बिइ । भीगु तन्त्रया विधानं प्यंथय्त मांस मदयेकं हे मगाः । प्यंथयेबलय् गेंडाम्येय्या ला दुने तयाः पिण्ड बिइमाः । अनलि आगं ब्व धकाः भ्वय्ब्व हे पिण्डय् छयेमाः । गुलिसियां पाकश्राद्ध धकाः प्यंथयेबलय् बाहाँया हि खुयाः पात्रय् च्वपिं पुरोहितपिन्त छयंया सी बियाः सी पिण्डय् हे तइ । मेमेबलय् प्यंथयेगु डलय् निसलाः छगू जूसां पुरोहितयात विइगु याना तःगु दु । गुलिसियां प्यंथइकुन्हु हि खुइमाः धकाः गनेद्यः पुज्यानाः बाहाँ स्यानाः उकिया ला छकू पिण्डय् दुने तयाः पिण्ड थयेमाः । उकिं प्यंथइकुन्हु गनं द्यःयाथाय् बाहाँ स्याःगु दुसां नं चिला तयाः पिण्ड बिइगु अति भिंगु यज्ञ खः धकाः यानाच्चपिं दु । प्यंथये सिधयेकेत व्वय् च्वंगु सिलः ब्वनाः सुर्चः पुज्यायेमाः—

पितृयागो मया देव, कृतः सर्वार्थसाधक ।

अस्य यज्ञस्य कर्ता त्वं, भोक्ता त्वं परमेश्वर ॥

“थन पितृयाग धयागु यज्ञया कर्ता व भोक्ता परमेश्वर खः” । फुकक भ्वय् नये सिधयेकाः ल्यं दनिगु छयंया सी ल्हातय् फ्या कयाः स्वकः यानाः वान्यानाः नयेमाः । यज्ञ याइबलय् नं सिधयेके त्ययेकाः ल्यं दनिगु वीवः फुकक सी स्वकः वान्याना नःथें यानाः स्वपासः यानाः हे दुया छ्वयेमाः । अले होम ६४

नैपाःया तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पूजा

याः गुल्हा चिप जूगु ल्याखं वातायु ल्हा सिलाः नसला कयाः न्यास यायेमाः ।
अथे हे तन्त्रया विधानं सीकाः भू यायेबल्यु नं नुसिले सिधयेकाः न्यास यायेमाः ।

यज्ञ याइबल्यु अष्टमातृका द्यः त आह्वान यानाः स्थापना यायेमाः थें
सीकाः भू यायेत नं भव्यब्ब्यु अष्टमातृका द्यः तयगु प्रतीक ब्वघासा ब्वयेमाः ।
उकिं ततः धंगु यज्ञत यानागुया पुण्यं मनूत स्वर्गलोक्यु वनी धयाथें तन्त्रया
विधिं पुज्यानाः स्याः गु वाहोया छयंया तन्त्रोक्त विधानं हे सीकाः भू याये फुगु
घरी नं अथे हे ततः धंगु फलं अष्टसिद्धि प्राप्त यानाः द्यः जुया वने फइ । थथे
जुया वणिं तान्त्रिकत नेपाल्यु यक्व दु ।

भीसं भव्यु नः गु खनाः भव्यु नयेगुया अर्थ मथूणिं मनूत भीत रोगं
थी मधाइणिं सुं नं दइमखु । अथे हे छम्ह विदेशया डाक्टरं भीसं भव्यु नः गु
खनाः नेपाः देश्यु च्वन धाः सा यक्व ध्यबा कम्यु याये फइ धयागु बिचाः यानाः
थन च्वंबलयु लिपा भीसं नयेगु भव्युया वैज्ञानिकता खनाः हिस्स जुयाः बिसिउं
वन हं धकाः धाः गु खँ न्यना तइगु दु । ख नं खः जाकि थुज्वः गु बजि, मुस्या,
पालु, हाकुछ्वय्ला, कचिला, जँला, आलुवाला, चतांमरि, मायुओ, कयगु, भुति,
तः खा, संन्याखुनात स्वयें हे म्हचिंक मिनिगु वस्तुत तयाः मिच्याः गु अय्लाः
त्वनाः भव्यु नयेगु याना नं भीत छुं हे मजूसे पचयुजुया च्वंगु दु । छाय्धाः सा
भीसं भव्यु नयेगुलिइ तान्त्रिकता दु । तान्त्रिक मतं भीसं भव्यु नयेगु प्वाः या
अग्नि कुण्डयु दुइगु खः । उकिं अग्नियात उत्तेजित यानाः तान्त्रिक विधानया
क्रम्यु भव्यु नयेगु याना वयाच्चनागुलिं प्वाथयु दुने च्वंगु अग्निया प्रभावं पचयु
जुयाच्चन । अथे जूगुलिं भीसं अभिप्राय थुइकाः तन्त्रया विधिविधानकथं सीकाः भू
यायेमाः । थुकिया फल नं दइ धयागु विश्वास नं यायेमाः । थ्व नेवाः तयगु
तः धंगु महत्वं जायाच्चंगु संस्कृति खः । थुकियात तंका छ्वये मजिउ ।

तिबः सफूत

१. तन्त्रोक्त भोजन, (हस्तलिखित सफू)
२. पूजा पद्धति
३. मल्लकालीन गंप्याखं – आशाकाजी बज्राचार्य
४. श्राद्ध पद्धति ।

चवमिपिनि पिदने धुंकूगु सफूत

निम्हं जाना: चवयागु

१. नेपा:या तान्त्रिक द्यः व तान्त्रिक पूजा
२. कान्तिपुर

म्हतिं म्हतिं चवयागु सफूत

बलदेव जुजुया

१. नेवा: संस्कृति व नेवा: दर्शन
२. नेवा: संस्कार व उकिया विधि

सुरेन्द्रमान श्रेष्ठया

१. नेवा: छें